

CONTRA CURENTULUI

6 iulie

Cu siguranță ne vom pierde dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Punctul central și CIRCUMFERINȚA ADEVĂRULUI

Text de memorat | Isaia 45:22

Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți, toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.

SECȚIUNEA I

Pentru a reprezenta Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia folosește ca simbol sămânța bună. (Vezi Luca 8:11.) Când sunt plantate, semințele trebuie să aibă umezeală; în caz contrar, nu vor aduce roade bogate. Mai mult, seceta distruge recolta.

Dumnezeu Se folosește de natură pentru a ne învăța că predicarea Cuvântului Său trebuie să fie însoțită de ploaie; altfel, nu va aduce roade. Ce anume însă reprezintă ploaia?

Isaia 44:3 — Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântarea Mea peste odraslele tale.

În Biblie, Duhul Sfânt este adesea reprezentat prin ploaia înviorătoare, râuri și rouă. O predică poate să includă texte biblice, să fie interesantă și chiar să binedispună, dar, fără călăuzirea Duhului Sfânt după standardele Bibliei, este o predică „secă”. Fără prezența Duhului lui Dumnezeu pentru a

înmuia inima și pentru a convinge sufletul, sămânța Cuvântului nu poate încolți. De unde avem totuși garanția că evanghelizările și studiile noastre biblice vor fi însoțite de revărsarea Duhului?

Matei 5:6 — Ferice de cei... însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

Textul pe care tocmai l-am citat ne spune că „cei care sunt însetați” vor primi apă. Dar ce este această sete spirituală?

Setea biblică simbolizează nevoia și dorința noastră de a fi mai buni. Dacă deschidem Biblia cu o dorință de sfințire și mergem la biserică având dorința de a fi ca Isus, „apa” va însoți timpul nostru public de închinare și cel dedicat devoționalelor. Setea în sine este Duhul Sfânt care lucrează în viețile noastre.

“ Fiecare doctrină adevărată îl are pe Domnul Isus Hristos ca punct central; fiecare învățătură primește tărie din cuvintele Lui. ”

— *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 54

DIN CUPRINS:

B-27

Punctul central și circumferința adevărului

Jeepul invizibil al lui Dumnezeu

Fiți urmașii lui Hristos

Meduzele cutie

„Dacă simțiți în inima voastră dorința după ceva mai bun decât poate oferi lumea păcatului, să știți că această dorință este glasul lui Dumnezeu, care se adresează sufletului vostru.” — *Calea către Hristos*, p. 28
Când suntem însetați, căutăm apă. Dumnezeu sădește în noi o sete de sfințire pentru a ne motiva să căutăm apa vie.

„Cereți-I să vă dea pocăință, rugați-L să vi-L dezvăluie pe Domnul Isus Hristos în nemărginita Lui dragoste și curăție morală desăvârșită.” — *Calea către Hristos*, p. 28

Îndată ce începem să-L vedem pe Domnul Isus Hristos, nu putem fi satisfăcuți cu mici crâmpie. Dorim să înțelegem mai multe despre El și să-L cunoaștem personal. Isus a comparat această sete tot mai mare cu rezerva crescută de apă pentru a o satisface.

Matei 7:7 — Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide.

Putem începe pur și simplu să cerem, iar acest lucru va duce la o căutare mai stăruitoare, până când vom ajunge să batem insistent la ușa cerului pe măsură ce Duhul Sfânt începe să ni-L descopere pe Hristos în întreaga Scriptură.

„Principiile legii lui Dumnezeu – dragostea față de Dumnezeu și față de oameni – au fost exemplificate într-o manieră desăvârșită în

viața Domnului Isus Hristos. Bunătatea și iubirea neegoistă au constituit esența ființei Sale. Când privim la El și când lumina care strălucește de pe chipul Mântuitorului se revarsă asupra noastră, atunci ajungem să înțelegem natura păcătoasă a inimii noastre.
— *Calea către Hristos*, p. 28

Pe măsură ce-L descoperim pe Isus în Biblie, putem să-L prezentăm și altora prin intermediul acesteia. Când Îi descoperim valoarea incomparabilă, Domnul Isus Hristos va deveni singurul nostru interes. Prin comparație, orice altceva va păli prin lipsa de semnificație (vezi Filipeni 3:8).

Isus este Apa vie. El este Cel care ne dă Duhul Sfânt. El a fost reprezentat ca fiind Stânca lovită din care a țâșnit un izvor. Noi bem această apă predându-ne Lui și trăind „cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4:4). Fără Domnul Isus Hristos, doctrina este seacă. Însă atunci când se concentrează asupra lui Isus, adevărul are putere și farmec.

„Domnul Isus Hristos, prin personalitatea și lucrările Sale, este punctul central și circumferința întregului adevăr. El este lanțul de care sunt prinse giuvaierile doctrinei. În El se găsește sistemul complet al adevărului.” — *Review and Herald*, 15 august 1893

SECȚIUNEA II

La data de 11 septembrie 2001, Statele Unite au trecut printr-o schimbare profundă când a avut loc cel mai distructiv atac terorist din istoria lor de până atunci. Atacul a rămas în centrul atenției mai multe săptămâni după aceea. Părea că toată lumea se concentra asupra acelor evenimente teribile. Mass-media s-a ocupat foarte puțin de alte evenimente care, în mod normal, i-ar fi interesat pe oameni.

Atunci când ceva ajunge să fie în centrul atenției tale, acesta devine cel mai important lucru pentru tine. La asta te vei gândi și despre asta vei vorbi. Va deveni prioritatea ta.

Fiind oameni cu o natură căzută, ne naștem concentrându-ne atenția asupra noastră. Ne gândim la noi în mod natural. Ne place să vorbim despre noi. Cei care sunt sociabili învață să-și deghizeze această preocupare de sine în moduri de comportament acceptate social.

Însă când suntem născuți din nou, devenim ființe noi, iar Domnul Isus Hristos ajunge să fie punctul central al atenției noastre. Când locuiește în noi, El rămâne centrul atenției noastre.

„Dacă Domnul Isus Hristos locuiește în inimă, El va fi prezent în gândurile noastre. Gândurile noastre cele mai profunde vor fi

despre El, despre dragostea Sa și caracterul Său curat. El va umple încăperile minții noastre. Sentimentele noastre se vor îndrepta spre Isus. — *In Heavenly Places*, p. 163

Care ar fi un semn de avertizare sensibil că Domnul Isus Hristos nu mai locuiește în noi? Care sunt primele simptome ale suferinței spirituale ce ne ajută să recunoaștem momentul când un idol l-a înlocuit pe Isus?

„Ultimul tău gând seara și primul tău gând de dimineață ar trebui să fie îndreptate spre El, spre Acela în care este concentrată speranța ta la viața veșnică.” — *Our High Calling*, p. 116

Atunci când Isus nu este nici primul nostru gând, nici ultimul, putem fi siguri că un alt stăpân încearcă să preia conducerea. De îndată ce ne dăm seama că ne-am

“ Noi putem insista cu un scop determinat asupra caracteristicilor cerești ale lui Isus Hristos; putem vorbi despre dragostea Sa, putem povesti și cânta despre actele Sale de milă și Îl putem face Mântuitorul nostru personal. După aceea suntem una cu Hristos. Iubim ceea ce Domnul Isus Hristos a iubit și urâm păcatul pe care El l-a urât. ” —1888 Materials, p. 429

îndepărtat de Isus, ar fi bine să revedem ce anume a intervenit în viața noastră, care să ne mute atenția de la Domnul Isus. Atunci când El Se îndepărtează, suntem lipsiți de binecuvântarea ploii cerești și imediat resimțim setea și foamea spirituală. Viața lui Enoh ne ajută să aflăm cum poate fi și cum ar trebui să fie viața unui creștin.

Geneza 5:24 — Enoh a umblat cu Dumnezeu, apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu.

Evrei 11:5 — Înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.

Prezența lui Dumnezeu aduce în inimă cea mai mare bucurie posibilă.

Psalmii 16:11 — Înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse și desfătări veșnice, în dreapta Ta.

Isus știe că sunt numeroase lucruri care concurează pentru timpul și atenția noastră. El știe că suntem ușor

de distras și nu reușim să Îl păstrăm în centrul gândurilor noastre. De aceea, El face un lucru minunat ca să ne ajute, reamintindu-ne de El Însuși prin intermediul activităților familiare ale vieții.

Prin urmare, când facem duș, de exemplu, ne amintim că Isus „ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său” (Apocalipsa 1:5). Când ne îmbrăcăm, ni se aduce aminte să fim ca Isus și să ne îmbrăcăm „cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă răbdare” (Coloseni 3:12). Când trecem prin cadrul unei uși, ne amintim că Isus a spus „Eu sunt Ușa” (Ioan 10:9).

Așa trebuie să stea lucrurile pe tot parcursul zilei. Lucrurile familiare din natură și din viața de zi cu zi ne reamintesc în mod continuu de iubitorul nostru Tată ceresc. Acestea Îl situează pe Isus în centrul vieții noastre.

SECȚIUNEA III

În centrul tuturor lucrurilor din sanctuarul construit de evrei se află Isus. Acest adevăr nu este deloc o supraestimare. Curtea, Locul Sfânt și Locul Preasfânt reprezintă cele trei etape ale lucrării lui Hristos pentru mântuirea noastră.

Curtea: Lucrarea lui Isus pe pământ, inclusiv aceea de învățător, de vindecător, precum și aceea de jertfă, a fost adusă la îndeplinire de la nașterea Lui până la înălțarea Sa la cer.

Locul Sfânt: Lucrarea lui Isus ca mijlocitor. El a făcut această lucrare de mediere până la începutul judecății.

Locul Preasfânt: Lucrarea lui Isus ca judecător (și în continuare ca mijlocitor) până când devine Împărat.

Isus a fost înfățișat chiar și prin cort. Acoperișul cortului a fost realizat dintr-o bucată de material frumoasă de culoare cărămizie, purpurie și albastră, brodată cu îngeri de aur. Partea exterioară era însă acoperită cu diferite tipuri de piei și materiale, astfel încât arăta ca un cort obișnuit. Cortul acesta avea totuși un secret. Pe sub pielea exterioară se găseau piei de berbec vopsite în roșu (vezi Exodul 36:19). Acest

înveliș exterior obișnuit arăta că, atunci când oamenii îl priveau pe Mesia, aceștia nu vedeau frumusețea care i-ar convinge să creadă.

Isaia 53:2 — N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.

Acest simbol frumos al sacrificiului lui Isus Hristos nu putea fi văzut, însă toată lumea putea ști că se află acolo. Și, așa cum au trebuit să fie sacrificate animale pentru ca Adam și Eva să se acopere, la fel și Isus Și-a dat viața pentru a ne acoperi pe noi.

Acest simbol frumos al sacrificiului lui Isus Hristos nu putea fi văzut, însă toată lumea putea ști că se află acolo.

De asemenea, Isus era reprezentat prin pâinea, sfeșnicul și tămâia din Locul Sfânt, precum și prin covorul alb care înconjură curtea.

Isus Se afla în centrul fiecărui ritual și în înțelegiunea din spatele fiecărui simbol din serviciul sanctuarului. Din acest motiv, sanctuarul este un instrument minunat care ne face să ne gândim la Isus.

Aceeași lecție despre păstrarea lui Isus în centrul atenției noastre o învățăm dintr-o experiență de care au avut parte israeliții. Vă amintiți povestea celor din popor care au fost mușcați de șerpi veninoși? Dumnezeu l-a pus pe Moise să înalțe un șarpe de bronz în vârful unui stâlp. Dacă priveau la acesta, toți cei mușcați de șerpi veninoși urmau să fie vindecați.

Isus Însuși a explicat acest frumos simbol în timpul întrevederii cu Nicodim.

Ioan 3:14,15 – Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul

omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

În același fel suntem și noi vindecați de păcat.

Isaia 45:22 – Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu altul.

Nu-i de mirare că mesajul biblic este: „Uitați-vă la El!”

Evrei 12:3 – Uitați-vă dar cu luare-aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Câteodată, cineva, ascultând o predică, poate spune că a fost seacă, ceea ce înseamnă că i s-a părut plictisitoare și deloc interesantă. Care ar putea fi problema ascultătorului? _____
2. Cum poate o predică să fie interesantă și antrenantă, dar „seacă” în sensul biblic al cuvântului? _____
3. La fel ca spițele unei roți, doctrinele biblice trebuie să fie axate ferm pe Isus, Cel care este și „circumferința întregului adevăr”. De ce este important ca doctrinele noastre să nu treacă dincolo de învățăturile Lui? _____

SECȚIUNEA II

4. Enumeră unele lucruri obișnuite (în afară de cele menționate în lecție) ce ne reamintesc de Isus și învățăturile Lui? _____
5. Ce anume ne spun primul și ultimul nostru gând din fiecare zi și de ce? _____
6. Pentru Pavel, o viață axată pe Domnul Isus Hristos nu era o idee abstractă. Cum era înțeleasă această idee ca fiind o parte reală, importantă și practică din viața lui? 2 Corinteni 5:9-21 _____

SECȚIUNEA III

7. Povestește despre modul în care câteva elemente din sanctuar le aminteau închinătorilor de Isus. _____
8. Ce sfat găsim în Evrei 12:1-3 atunci când ajungem să ne simțim descurajați în viața creștină? _____

CAPITOLE DE CREDINȚĂ

Jeepul invizibil al lui Dumnezeu

Mountain View College, din Filipine, este centrul unui program misionar studențesc numit *sulads**, cuvânt provenit dintr-unul din dialectele tribale filipineze, care înseamnă frate sau soră. Studenții care participă timp de un an ca misionari la programul SULADS lucrează adesea la școli misionare izolate.

Programul SULADS acordă sprijin oamenilor de la sate, învățându-i despre activități agricole, despre salubritatea localităților și sănătatea publică. De asemenea, îi alfabetizează citind istorisiri biblice.

Programul SULADS a înființat un liceu pentru deservirea unui număr tot mai mare de absolvenți din centrele de alfabetizare. Acest liceu este menționat în fascinantă povestire miraculoasă de mai jos, împărtășită de Rued Dave Soreño:

Jeepul albastru folosit de SULADS nu e doar un jeep de pasageri filipinez oarecare, ci este o camionetă ce aparține armatei americane, care a folosit-o în al Doilea Război Mondial. Mașina are cauciucuri foarte mari, fiind singurul vehicul din zonă care este constant în mișcare, transportând bunuri, materiale de construcție, oameni etc. Se târăște de-a lungul drumului noroios ce șerpuieste către locul unde se găsește Liceul SULADS, de la poalele muntelui Pinamantawan, în „zona periculoasă” a teritoriului rebel.

Chiar dacă acest jeep uriaș, privit de la distanță, pare mic, zgomotul motorului diesel 4BB1 ajunge să trezească pe oricine doarme în pădure. Într-o anumită ocazie

însă, jeepul a devenit invizibil, în ciuda mărimii lui și a zgomotului pe care îl face.

Într-o zi, în timp ce cumpăram bunuri în Valencia, am observat că în jeep fuseseră urcați trei saci cu orez. Când am ajuns într-un sat anume aflat în drumul nostru spre liceu, un bărbat pe care nu l-am recunoscut a revendicat cei trei saci de orez. Am bănuit că făcea parte dintr-un grup de rebeli. Am informat grupul că nu vrem să se mai întâmple asta din nou.

Mai târziu, oamenii din sat ne-au spus că rebelii s-au mâniat și aveau să ne dea foc la jeep. L-am rugat pe Dumnezeu să intervină. Jeepul a continuat să transporte bunuri, iar motorul se auzea zgomotos de-a lungul drumului noroios ce ducea la Liceul SULADS. Edgar, șoferul, se ruga în inima lui și conducea întotdeauna cu grijă, anticipând orice pericol sau amenințare. El credea că Dumnezeu ne va ocroti.

Apoi, într-o zi, am auzit că rebelii ne așteptau și voiau să vorbească cu noi. Aceștia erau înarmați până în dinți și stăteau în tufișurile de pe marginea drumului către liceu. Așa că ne-am oprit să vorbim.

„La ce oră a trecut jeepul, domnule?” a întrebat unul dintre oameni.

„Am trecut pe la trei, ieri după-amiază.”

„Ce? Ieri am așteptat toată ziua aici, dar nici n-am văzut jeepul și nici nu l-am auzit venind.”

Am ridicat din umeri și am zis: „Ei bine, știți cât de zgomotos este jeepul acesta. Oricine poate spune când se apropie.” Rebelii au clătinat din cap și au dispărut în pădure.

L-am lăudat pe Domnul căruia ne închinăm și slujim, Dumnezeu care poate face ca până și un jeep zgomotos și mare să fie invizibil pentru ochii vrăjmașilor.

***Gospel Outreach** sponsorizează aproximativ 10 studenți SULADS.

„Putem să dăm daruri săracilor și astfel să le facem rău, învățându-i să depindă de ajutoare... Adevărata generozitate îi ajută pe oameni să se ajute pe ei înșiși.”

— *The Ministry of Healing*, p. 195

CONEXIUNE ISTORICĂ

Fii urmași ai lui Isus Hristos

Isus a luat natura umană și a venit în lumea noastră mânjită de blestemul păcatului, deoarece ne-a iubit. Pentru a ne salva din groapa distrugerii în care am căzut cu toții, El a băut până la fund paharul suferinței și al mizeriei umane. El a rezistat în fața tuturor ispitelor pe care Satana le poate aduce asupra oamenilor căzuți, totuși a fost găsit fără păcat, arătând astfel că nimeni, indiferent că e tânăr sau bătrân, nu trebuie să se simtă neajutorat, nici măcar când este crunt încercat.

El ne îmbrățișează cu dragoste și milă, în timp ce se agață de tronul Celui Veșnic, legându-ne astfel, în ciuda păcătoșeniei și neputinței noastre, de Dumnezeu infinit. El vă iubește pe fiecare dintre voi, dragi prieteni tineri, cu o dragoste care este mai profundă, mai arzătoare și mai neschimbătoare decât pot să simtă părinții voștri pentru voi; iar voi puteți să vă încredeți în El cu aceeași încredere pe care o aveți în părinții voștri. El a fost ținta ispitelor Satanei, pentru a vă învăța cum să-i rezistați și să-l învingeți. El o să vă audă rugăciunile și o să vă ajute.

Aveți grijă să urmați exemplul lui Isus. Așa cum floarea-soarelui se întoarce în mod constant către soare, lăsați-vă și voi inima și gândurile să se îndrepte mereu spre Isus, Soarele Neprihănirii noastre. Nu faceți din voi înșivă centrul lumii voastre și nu căutați să puneți pe primul loc plăcerile și dorințele voastre. Căutați binele celorlalți; învățați să fiți o binecuvântare pentru ei, pentru a-I aduce slavă Creatorului vostru. Această cale este singura prin care puteți învinge egoismul.

Dacă vă educați să vă satisfaceți mai întâi propriile interese, dragostea de sine va deveni o pasiune care vă va absorbi și din aceasta vor ieși la suprafață mari rele, precum dragostea de mărire și dorința de a fi văzuți foarte bine, indiferent dacă meritați sau nu părerea bună după care tânjiți. Aceste dorințe ambițioase își au originea în Satana și sunt principiile ce îi guvernează caracterul. Prin cădere și influența ispitelor lui continue, oamenii au ajuns să-i semene în caracter, în motivații și preocupări. Omul a decăzut în mod constant din punct de vedere moral, până când aproape că a pierdut chipul Domnului, după a cărui asemănare a fost creat.

Tineri prieteni, Isus poate să reînnoiască chipul Lui în sufletul vostru, dar trebuie să vă dați acordul și să cooperați. El Se bucură să-i salveze pe toți cei ce vin la El, indiferent cât de rău au decăzut. Prin El, puteți fi „părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă”. Harul și perfecțiunea lui Isus Hristos ne vor răscumpăra lipsurile; caracterul și neprihănirea Lui le sunt atribuite copiilor lui credincioși și ascultători.

Dacă veți avea o religie care va trece testul ultimei zile mărețe sau care nu vă va trăda atunci când vă veți confrunta cu moartea, nu trebuie să luați ca standard opinia publică nici măcar în lumea creștină. Când întunericul vă va umbri sufletul, nu veți regreta că ați mers în așa de puține locuri de amuzament, că ați avut parte de atât de puțină distracție și că știți atât de puțin despre destrăbălarea lumească. Cum va fi dezvăluită munca voastră de o viață în acea oră solemnă, în lumina eternității! Aveți grijă, dragi tineri, să nu faceți greșeli în privința intereselor eterne. Nu prețuiți o credință nesigură și nici o speranță nesănătoasă. Pășiți cu convingere pe o cale sigură. Folosiți orice mijloc care vă va ajuta să vă familiarizați cu El, cu Acela în care sunt concentrate toate speranțele voastre la viața veșnică.

Dacă vă dedicați lui Hristos, dacă El este pentru voi ca o fântână de apă din care izvorăște viața veșnică, o să vă hrăniți cu mana iubirii Mântuitorului și nu veți tânji după distracțiile lumești; căci lucrurile lumești nu pot satisface sufletul înfometat și însetat după neprihănire. Religia nu te va face abătut sau trist. Cum ar putea să se întâmple asta dacă vă va aduce sufletul în armonie cu Cerul și vă va umple

inima cu lumină, pace și bucurie? Atunci când permitem plăcerilor lumești și evenimentelor incitante să ne separe de Hristos, ajungem să fim nemulțumiți, triști și înconjurați de întuneric.

Tineri prieteni, dacă purtați numele de creștini, căutați să fiți în întregime ceea ce presupune mărturisirea voastră.

Fiți serioși în ce privește credința și faptele voastre. Motivul pentru care sunt atât de puține mărturii vii și sincere în favoarea Domnului Isus Hristos și a religiei creștine se datorează faptului că

“Când întunericul vă va umbri sufletul, nu veți regreta că ați mers în așa de puține locuri de amuzament.”

sunt atât de mulți care mărturisesc că sunt creștini fără să experimenteze însă dragostea salvatoare a lui Isus. Aceștia nu sunt legați de El prin legăturile unei credințe vii.

Dragi tineri, vă invit să încercați cu toată inima să vă predați cu totul lui Dumnezeu. Ridicați crucea cu bucurie și, dacă este necesar, îndurați cu seninătate ocară

de dragul numelui lui Isus Hristos. Atunci jugul Lui nu vi se va părea greu, ci povara Lui va fi ușoară.

—*The Youth's Instructor*, 14 mai 1884

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce a făcut Isus pentru că ne iubește? _____
Ce a făcut Isus ca să ne salveze din adâncul distrugerii? _____
2. Comparați dragostea lui Isus cu forma cea mai bună de dragoste pe care o pot manifesta părinții voștri. _____
_____
3. Ce lecție putem învăța de la floarea-soarelui? _____
_____
4. Care este singura modalitate prin care putem învinge egoismul? _____
5. Ce se va întâmpla dacă o să vă educați să vă satisfaceți mai întâi propriile interese? _____
_____
6. Ce simte Isus în legătură cu salvarea cuiva care a decăzut foarte mult? _____
7. Ce anume NU trebuie să luați ca standard dacă doriți ca religia voastră să fie destul de puternică? _____
8. Când veți găsi puțină plăcere pentru distracțiile lumești? _____
De ce? _____
9. De ce religia nu o să te facă să te simți abătut și trist? _____
10. De ce sunt atât de puține mărturii vii și sincere în favoarea lui Hristos? _____
_____
11. Citește din nou invitația din ultimul paragraf (începe cu Dragi tineri, vă invit să...).
O să-l accepti azi invitația? _____

FAPTE UIMITOARE

Meduza cutie

Crabii solitari supraviețuiesc câteodată împrumutând cochiliile goale ale moluștelor moarte, pe post de case protective. Acești necrofagi comici își introduc abdomenele moi în cochiliile abandonate și le trag în jurul lor pentru protecție.

Dumnezeu le-a oferit crabilor solitari încă o metodă uimitoare de apărare. Câteodată, aceștia atașează anemone marine de cochiliile lor! Anemonele marine sunt înarmate cu o serie de tentacule veninoase, pe care le folosesc ca să-și imobilizeze prada. Crabul va desface cu grijă anemona de pe suprafața unei stânci și o va transfera pe cochilia lui.

NOAA

Atât crabii solitari, cât și anemonele beneficiază de pe urma acestui aranjament. Crabul solitar se poate folosi de puternicele toxine ca mijloc de descurajare a prădătorului, iar anemona se poate hrăni cu resturile alimentare rămase de la masa crabilor solitari.

Această relație mutuală în urma căreia ambele organisme au beneficii este cunoscută sub numele de simbioză.

Meduza este alt animal marin care are tentacule veninoase. Aceste creaturi incredibile pot fi găsite în toate oceanele lumii, dar câteva specii trăiesc în ape dulci. Ele sunt alcătuite din 97% apă și sunt destul de transparente, de unde și numele. Majoritatea meduzelor trăiesc în apele de coastă puțin adânci, însă câteva pot fi găsite până la

adâncimi de până la 3 500 metri. Una dintre cele mai mari meduze, meduza coamă-de-leu, poate avea 1,8 metri de la o margine la alta și tentacule cu o lungime mai mare de 30 de metri.

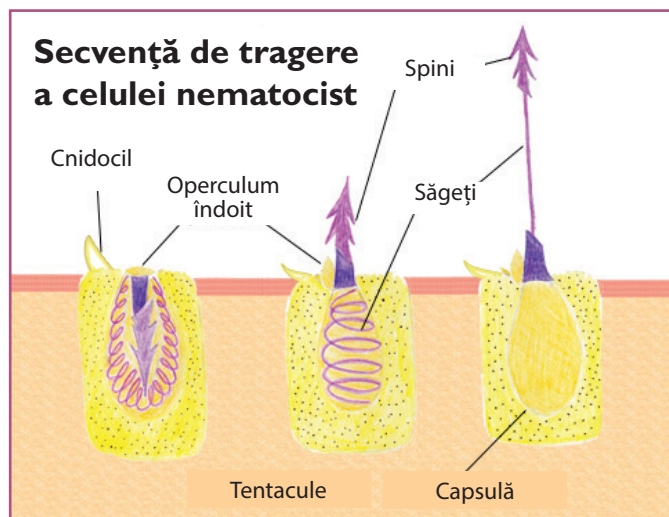
La prima vedere, meduzele par să fie unele dintre formele simple de viață create de Dumnezeu și este uimitor până și faptul că trăiesc. Ele nu au inimă, sânge, branhii, oase sau cartilaje și nici creier. Unele meduze au organe sensibile la lumină, ce pot detecta lumina, ceea ce este chiar și mai uimitor, ținând cont că nu au creier.

Rudele cele mai apropiate ale meduzelor sunt coralii și anemonele marine. Meduzele se pot deplasa încordând niște mușchi speciali pentru a crea o mișcare pulsantă. De asemenea, ele sunt purtate și de vânt, de valuri și curenți.

Majoritatea meduzelor sunt prădători silențioși, careucid și mănâncă alte creaturi. De obicei, un pește nebănitor va înota printre tentaculele aproape invizibile, care sunt încărcate cu milioane de celule înțepătoare. Aceste celule complexe, numite nematociste, trag în pradă cu niște săgeți mici otrăvite. Peștele intră în contact cu aceste celule înțepătoare care îl injectează imediat cu venin paralizant. După aceea, meduza își poate mânca prada pe îndelete, folosindu-și gura de dedesubt.

Înțepătura dureroasă a unor specii de meduze poate fi mortală. Viespea de mare, sau meduza cutie, este considerată a fi cea mai mortală creatură veninoasă din lume. Se crede că, în ultimul secol, această meduză de temut a omorât mai mult de 70 de oameni doar în Australia. De fapt, un singur exemplar are venin cât să omoare 60 de oameni.

În ciuda celulelor lor înțepătoare, sunt unele animale, precum peștele-lună oceanic sau țestoasele de mare, care se hrănesc cu meduze. Este bine de știut și că majoritatea meduzelor sunt, de fapt, inofensive față de oameni. Mai mult, se crede că unele dintre substanțele chimice pe care le produc pot oferi tratamente pentru cancer, artrită și boli de inimă.

CONTRA CURENTULUI

13 iulie

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

MOARTEA ȘI SUFLETUL

Text de memorat | Apocalipsa 1:17,18

Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Amin. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.

SECȚIUNEA I

Un cuplu a participat la înmormântarea unui domn mai în vârstă. După ce au făcut ce au putut pentru a consola familia îndurerată, s-au întors acasă. Mai târziu, au auzit o întâmplare extrem de tulburătoare: mortul se întorsese să-și viziteze nevasta și fiica cea mai tânără!

Un bărbat creștin aflat în vizită într-o țară musulmană a întrebat-o pe femeia ghid musulmană dacă ea crede că oamenii pot vorbi cu morții. Răspunsul ei a fost afirmativ.

„Cum poate cineva să facă diferența dacă vorbește cu un spirit demonic, ce *pretinde* că este o persoană moartă, sau dacă vorbește într-adevăr cu un mort?” a întrebat creștinul. Femeia ghid a replicat că un demon ar spune lucruri rele și pline de cruzime.

„Și ce s-ar întâmpla dacă demonul s-ar preface că este drăguț?” a continuat el să o chestioneze, dar

femeia a schimbat brusc subiectul. Oamenii nu vor să creadă că rudele moarte cu care vorbesc ar putea fi, de fapt, demoni deghizați.

Dacă întrebi un ateu ce se întâmplă după ce mori, o să-ți spună că moartea este sfârșitul și că aduce cu sine uitarea permanentă, totală. Însă un hindus ți-ar spune că moartea este urmată de reîncarnare, iar viața este trăită iar și iar, în cicluri nesfârșite.

Oamenii au o varietate de credințe conflictuale în privința morții. Evident, nu toate aceste credințe pot fi adevărate. Cum putem ști cu siguranță ce se întâmplă cu adevărat când murim? Singura

“ Pentru credincioși, moartea este ceva de mică însemnătate. Hristos vorbește despre ea ca și când ar fi o clipă. «Dacă păzește cineva Cuvântul Meu, în veac nu va gusta moartea.» ”

— Hristos, *Lumina lumii*, p. 787

DIN CUPRINS:

B-28

Moartea și sufletul

Geanta cu bani a lui Dumnezeu

Speranța celor îndurerăți

Leviatanul plin de solzi

modalitate de a afla este să descoperim ce spune despre moarte Autorul vieții. Doar El poate fi crezut pe deplin.

Pentru a înțelege ce ne învață Biblia despre moarte, trebuie să înțelegem mai întâi ce spune despre viață. De unde vine viața umană? Răspunsul îl găsim în povestea creației:

Geneza 2:7 – Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.

Adam nu era decât țărână până când Dumnezeu nu i-a suflat propria suflare de viață (duh). Apoi, Adam a devenit o ființă vie – un suflet.

La moarte, se întâmplă fix opusul.

Geneza 3:19 – În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat, căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.

Eclesiastul 12:7 – Până nu se întoarce țărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat.

Bineînțeles, Dumnezeu vrea ca fiecare dintre creaturile Sale să se bucure de viața veșnică. Așadar, de unde a venit moartea?

Romani 5:12 – De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și

prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...

Acel singur om a fost Adam. Dumnezeu l-a avertizat să asculte și i-a spus clar că moartea este consecința neascultării. Numai că, în contradicție directă cu ceea ce spusese Dumnezeu, șarpele i-a zis Evei că se vor bucura de viață veșnică chiar dacă nu-L vor asculta pe Dumnezeu. Așa s-a întâmplat?

Geneza 3:22-24 – Domnul Dumnezeu a zis: „...Să-l împiedicăm dar acum ca nu cumva să-și întindă mâna, să ia și din pomul vieții, să mănânce din el și să trăiască în veci.” ... Astfel a izgonit El pe Adam și, la răsăritul Grădinii Edenului a pus niște heruvimi, care să învârtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.

Cum niciun păcătos nu a mâncat din pomul vieții, nu există niciun păcătos nemuritor. Moartea este inevitabilă, fiind o consecință a păcatului. Putem fi siguri cu toții că, mai devreme sau mai târziu, fiecare dintre noi va muri; asta, dacă nu Se întoarce Isus mai întâi.

Cum este însă să fii mort? Despre aceasta vom afla din secțiunea următoare.

SECȚIUNEA II

Ce se întâmplă după ce murim este o întrebare care ne privește pe noi toți. Cum inteligența umană nu poate oferi răspunsuri satisfăcătoare, mulți oameni se tem de moarte ca de un mister întunecat, de nepătruns.

Creatorul nostru nu-și dorește ca noi să trăim cu frică de moarte. Prin urmare, în Cuvântul Său, El ne-a dezvăluit într-un mod limpede cum este moartea și ce se va întâmpla cu noi după ce murim.

Biblia ne spune, de exemplu, că morții nu sunt conștienți de nimic din ceea ce se întâmplă.

Eclesiastul 9:5,6 – Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor de mult au și pierit și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.

Aceste versete ne ajută să înțelegem că morții sunt complet inconștienți. Starea lor se aseamănă cu cea a unui somn adânc.

Când vorbește despre înviere, Biblia ne spune că oamenii sunt treziți din somn.

Iov 14:10,12 – Dar omul, când moare, rămâne întins. Omul, când își dă sufletul, unde mai este? Cum pier apele din lacuri și cum seacă și se usucă râurile, așa se culcă și omul și nu se mai scoală; cât vor fi cerurile, nu se mai deșteaptă și nu se mai scoală din somnul lui.

Daniel 12:2 – Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.

Cei ce cred că oamenii au suflet nemuritor, care continuă să trăiască după moarte, trag concluzia că cei drepti trebuie să fie în cer, aducând laude

“Oamenilor le este imposibil să obțină mântuirea după moarte... Viața aceasta este singurul timp pus la dispoziția oamenilor ca să se pregătească pentru eternitate.” —*Christ's Object Lessons*, p. 263

Domnului. Dar ce spune Biblia?

Psalmii 115:17 – Nu morții laudă pe Domnul și nici vreunul din cei ce se coboară în locul tăcerii.

De asemenea, Isus a comparat moartea cu un somn. Poate îți amintești ce le-a spus Domnul Isus Hristos discipolilor Săi după moartea prietenului lor Lazăr.

Ioan 11:11-14 – „Lazăr, prietenul nostru, doarme, dar Mă duc să-l trezesc din somn.” Ucenicii I-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.” Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn. Atunci, Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit.”

După ce Isus l-a înviat pe Lazăr, acesta din urmă nu a avut nimic de spus despre lucrurile pe care le-a

văzut când era mort. El fusese complet inconștient în timp ce era mort.

Isus ne-a mai învățat o lecție importantă despre moarte în parabola Sa despre omul bogat și săracul pe nume Lazăr. (Vezi Luca 16:19-31.) Unii oameni folosesc aceste versete pentru a învăța că, atunci când moare, o persoană se duce direct în rai sau în iad. Dar nu asta a intenționat Isus, deoarece asta contrazice învățăturile Sale clare din altă parte.

Parabola omului bogat și a lui Lazăr ne învață că, după ce vine moartea (și nimeni dintre noi nu știe cu exactitate când ar putea să se întâmple asta), nu vom mai avea o a doua șansă să ne formăm caracterul pentru cer. Deciziile pe care le luăm acum, în această viață, ne vor hotărî destinul etern.

Dacă în această viață L-am acceptat pe Isus ca Mântuitor și ne-am predat în totalitate Lui, nu trebuie să ne temem de moarte. Dacă Îi aparținem Lui, avem deja promisiunea sigură a vieții eterne

1 Ioan 5:11,12 – Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.

Viața aceasta – de azi – este singura perioadă pe care o avem ca să ne pregătim pentru viața veșnică din cer, alături de Isus. Nu aștepta până mâine ca să începi.

SECȚIUNEA III

deea păgână că oamenii vor trăi pentru totdeauna (fie în rai, fie în iad) a fost prima minciună pe care i-a spus-o Satana Evei în Eden. Dumnezeu spusese: „Dacă vei mânca din fruct, vei muri”, dar Satana a spus: „Cu siguranță nu vei muri dacă mănânci din fruct.”

După ce Satana i-a înșelat pe oameni să creadă că sufletul este nemuritor, a mai adăugat și învățătura că pedeapsa pentru păcat va continua o veșnicie. Ar fi însă o veșnicie de tortură oribilă o pedeapsă corectă pentru o viață scurtă de decizii nelegiuite? Bineînțeles că nu. Satana vrea să credem că Dumnezeu este un tiran crud. Dumnezeu nu vrea să fim înșelați de minciunile lui Satana. El spune foarte clar că pedeapsa nelegiuiților este moartea, nu viața.

Ezechiel 18:4 – Sufletul care păcătuiește, acela va muri.

De asemenea, El ne spune că, atunci când o să-i pedepsească pe păcătoși, o va face cu dreptate, luând în considerare circumstanțele, motivele și oportunitățile

fiecărei persoane. Faptul că pedeapsa este limitată este ilustrat în istoria distrugerii Sodomei și Gomorei.

Iuda 7 – Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, care se dăduseră ca și ele la curvie și au pofțit după trupul altuia, ne stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veșnic.

După ce au fost mistuite, Sodoma și Gomora nu au mai ars. La fel va fi și iadul. În flăcările acestuia, nelegiuiții vor fi arși și mistuiți în întregime în ceea ce se numește a doua moarte – moartea din care nimeni nu se va trezi.

Maleahi 4:1 – „Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți

cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde”, zice Domnul oștirilor, „și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură.”

Dacă nu ar fi fost Isus, această a doua moarte ar fi soarta inevitabilă a fiecărei ființe umane. Însă minunatul nostru Creator a pus la cale un plan de salvare. Isus a deschis o cale care duce la viața veșnică. Da, poarta este îngustă, iar calea este dificilă. Dar de-a lungul căii ne este oferită părtașia apropiată cu Isus, iar la sfârșit, viața veșnică.

Mântuitorul nostru a învins moartea. El deține cheile care deschid mormintele.

Apocalipsa 1:17,18 — Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Amin. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.

Pentru că El trăiește, tot cei care I s-au predat Lui în întregime nu mai au niciun motiv ca să se teamă de moarte.

Ioan 3:16 — Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Ce înseamnă cuvântul nemuritor? _____
2. Ce ne învață următoarele versete despre nemurire?
1 Timotei 6:15,16 _____
Geneza 2:16,17; 3:1-6,19,22-24 _____
1 Corinteni 15:51-54 _____
Romani 2:5-8 _____
Romani 6:22,23 _____

SECȚIUNEA II

3. Citește istoria lui Lazăr din Ioan 11:1-44. Ce anume numește Isus moarte? _____
Ce alte lecții despre moarte putem învăța din această relatare? _____
_____
4. Citește mai întâi Luca 16:19-31 și apoi *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 260–271. De ce a spus Isus parabola omului bogat și a lui Lazăr? Ce lecție învățăm? _____
_____
De ce a folosit Isus o poveste în care este încorporată o idee greșită? (p. 263) _____
_____

SECȚIUNEA III

5. De ce este ideea sufletului nemuritor atât de importantă pentru agenda lui Satana? Vezi *Tragedia veacurilor*, pp. 531–550 _____
_____
6. De ce nu trebuie să se teamă de moarte cel credincios? Apocalipsa 1:17,18 _____
_____

CAPITOLE DE CREDINȚĂ

Geanta cu bani a lui Dumnezeu

Studenții misionari SULADS*, de la Mountain View Collage din Filipine, deserve o varietate de școli misionare. Una dintre aceste studente, Barbette, a împărtășit următoarea poveste despre felul cum Dumnezeu a protejat banii din daruri, astfel încât să nu fie furăți.

Oamenii din Pnias Village oferă cu credință daruri din ceea ce câștigă, iar femeia care ocupa funcția de casier al bisericii le păstrează într-o geantă specială, până când ajunge în oraș. Din nefericire, călătoria este periculoasă. Singurele mijloace de transport sunt camioanele de cărat lemne și motocicletele. Deseori, oamenii își riscă viețile cocoțându-se în partea de sus, peste butucii de lemn sau peste produsele agricole, în timp ce vehiculele străbat cu greu drumurile noroioase care duc spre oraș.

Într-o zi, casierița bisericii s-a dus la oraș. A luat cu ea și banii lui Dumnezeu pentru a-i da pastorului de district. Ajungând la drumul noroios, a așteptat împreună cu fiica ei la un adăpost să apară un camion. În timp ce în adăpost se adunau tot mai mulți oameni, ea s-a așezat pe geanta cu bani, pentru mai multă siguranță.

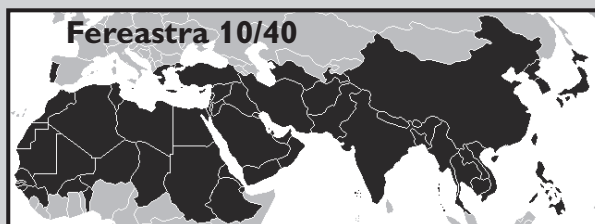
În cele din urmă a apărut un camion. Femeia și-a luat fiica de mână și și-au găsit un loc pe buștenii de lemn. Camionul și-a continuat traseul îndată ce toată lumea a fost gata.

După ce au călătorit cam doi kilometri, fiica ei a întrebat-o brusc: „Mama, unde este geanta cu bani?” Trăind o senzație de sufocare, casierița și-a dat seama că nu o avea. O lăsase în adăpost!

„Șofer, oprește!” a strigat. Mama și fiica s-au dat jos când camionul a oprit. Mama a fugit înapoi cât de repede a putut, neținând seama de bălțile de pe drum. Doamne, s-a rugat ea, te rog păstrează-Ți banii în siguranță!

După un timp a zărit adăpostul. Înăuntru erau doi oameni care așteptau alt camion. Când a ajuns la adăpost, a văzut geanta exact unde o lăsase. „Îți mulțumesc, Doamne, pentru că Ți-ai păstrat banii în siguranță”, s-a rugat cu voce tare, luând-o în mâini.

„Despre ce vorbești?” au întrebat-o oamenii din adăpost.

Scopul Gospel Outreach este extinderea misiunii internaționale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea de a vesti Evanghelia în zona geografică recunoscută sub denumirea de Fereastra 10/40. Asociația strânge fonduri pentru evangheliștii locali în unele dintre cele mai sărace țări.

„Tocmai i-am mulțumit lui Dumnezeu pentru că a avut grijă de banii bisericii Lui”, a răspuns ea.

„Nu înțeleg”, a zis unul dintre ei.

„Nu vedeți geanta aceasta? Era chiar aici”, a arătat ea spre locul unde lăsase banii. „Am uitat-o când am alergat să prind ultimul camion.”

„Nu, n-am văzut-o”, spuse bărbatul.

„Stătea, însă, cineva acolo. Unde s-a dus?” l-a întrebat unul dintre ei pe celălalt.

„Nu știu”, răspunse celălalt. „Stătea chiar în locul de unde ai luat geanta, dar a plecat când te-am văzut venind”, i-a spus el femeii.

„Îți mulțumesc, Doamne!” s-a rugat femeia, din nou. „Îți mulțumesc că ai trimis un înger să aibă grijă de banii Tăi.”

***Gospel Outreach** sponsorizează aproximativ 10 SULADS.

CONEXIUNE ISTORICĂ

Speranța celor îndurerăți

A casă, eram trei surori. Sarah era mai mare cu câțiva ani, apoi urmam noi, eu și sora mea geamănă, Elizabeth. Am discutat chestiunea între noi și am hotărât să adunăm câți bani putem câștiga și să-i cheltuim pe cărți și broșuri, pe care apoi să le dăm gratis oamenilor.

Era cel mai bun lucru pe care-l puteam face și l-am făcut cu bucurie. Câștigam doar douăzeci și cinci de cenți pe zi, dar cum aveam o îmbrăcăminte simplă, nu cheltuiam nimic pe ornamente lipsite de folos, sau pe panglici, căci în ochii mei, afișarea exterioară vanitoasă este un păcat; așa că tot timpul aveam câțiva bani cu care să cumpăr cărțile potrivite, pe care le înmănam persoanelor cu experiență pentru a le trimite peste hotare.

În ochii mei, fiecare pagină tipărită cu aceste materiale părea prețioasă, deoarece erau ca niște solii de lumină adresate lumii, cerând oamenilor să se pregătească pentru marele eveniment care era gata să se întâmple. Zi după zi, am stat în pat proptită în perne, îndeplinindu-mi cu degete tremurând activitatea alocată. Cu câtă grijă puneam deoparte monedele de argint primite în schimb, ce urmau să fie cheltuite pe materiale de lectură care îi puteau lumina și ridica pe cei ce zăceau în întuneric!

Nu eram tentată să-mi folosesc câștigurile pentru propria plăcere, căci povara minții mele era salvarea de vieți omenești și mă durea inima pentru cei care se măguleau că trăiesc în siguranță, în timp ce mesajele de avertizare erau transmise lumii. Gândul meu permanent era la ceea ce puteam eu să fac, copil fiind, ca să ajut lucrarea lui Dumnezeu și să-i salvez pe sarmarii păcătoși de la distrugere.

Într-o zi, ascultam o conversație între mama și una dintre surori despre o predică pe care o auziseră recent, conform căreia sufletul nu era în mod natural nemuritor. Au fost repetate unele dintre versetele ce stăteau ca dovadă și care fuseseră folosite de predicatori. Îmi aduc aminte că acestea m-au impresionat cu putere: „Sufletul care păcătuiește, acela va muri.” „Un câine viu face mai mult decât un leu mort. Cei vii, în adevăr, măcar știi că vor muri, dar cei morți nu știi nimic.” „Care va fi făcută la vremea ei de fericitul și singurul Stăpânitor,

Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii.” „Și anume va da viața veșnică celor ce, prin stăruința în bine, caută slava, cinstea și nemurirea.”

„De ce ar căuta oamenii ceva ce au deja?” a întrebat mama mea, după ce a citat ultimul verset.

Am ascultat aceste idei noi cu un mare interes și cu durere. Când am rămas singură cu mama, am întrebat-o dacă, într-adevăr, credea că sufletul nu este muritor. Mi-a răspuns că se teme că înțeleseserăm greșit această chestiune, precum și altele.

„Bine, mamă, dar crezi că sufletul doarme în mormânt până la înviere?” am întrebat-o. „Crezi că atunci când moare un creștin nu merge direct în cer și nici păcătosul în iad?”

„Biblia nu oferă nicio dovadă că există iadul cu foc veșnic. Dacă ar fi existat un astfel de loc, ar fi tre-

“Dacă dragostea lui Dumnezeu nu-l va face pe răzvrătit să cedeze, teama de un iad veșnic nu-l va face să se pocăiască.”

buit să fie menționat în sfânta carte”, mi-a răspuns.

„Cum e posibil, mamă!” am strigat uimită. „Este ciudat să vorbești așa! Dacă tu crezi în această teorie ciudată, nu lăsa pe nimeni să afle, căci mi-e teamă că păcătoșii vor găsi siguranță în această credință și nu vor mai dori niciodată să-L caute pe Domnul.”

„Dacă această învățătură este un adevăr biblic”, mi-a răspuns, „în loc să prevenim salvarea păcătoșilor, va fi o metodă de a-i câștiga pentru Hristos. În afară de aceasta, să apelezi la una dintre cele mai josnice motivații, la frica abjectă, nu pare să fie o cale adecvată pentru a câștiga vieți pentru Isus. Dragostea lui Isus atrage și va supune cea mai împietrită inimă.”

Au trecut câteva luni de la această conversație înainte să aud ceva mai mult despre această doctrină; totuși, în acest timp, m-am gândit mult la acest subiect. Când l-am auzit predicat, am crezut că este adevărat. Din momentul în care mintea mi-a fost luminată în privința somnului morților, misterul care a învăluit învierea a dispărut, iar mărețul eveniment a căpătat în sine o importanță nouă și sublimă. Mintea mi-a fost

adesea tulburată de eforturile depuse pentru a împăca răsplata imediată sau pedeapsa morților cu adevărul incontestabil al unei învieri și al judecății viitoare.

Dacă, în momentul morții, sufletul intră fie într-o fericire, fie într-o deznădejde veșnică, de ce ar mai fi fost nevoie ca sărmanul trup putrezit să mai învie?

Însă această credință nouă și frumoasă m-a învățat despre motivul pentru care scriitorii inspirați au insistat atât de mult în privința învierii trupului, și anume pentru că întreaga ființă umană dormea în mormânt. Puteam acum să percep cu claritate eroarea ultimei noastre perspective în această chestiune. Acum, confuzia și inutilitatea unei judecăți finale, după ce sufletele morților fuseseră deja judecate și soarta lor fusese pecetluită, îmi părea foarte evidentă.

Am văzut că speranța celor îndurerați era să privească înainte spre ziua glorioasă când Acela ce dă viață va sfârâma lanțurile mormintelor, iar cei neprihăniți vor învia și își vor părăsi „închisorile”, pentru a fi înveșmântați cu viața veșnică plină de slavă.

—*The Signs of the Times*, 9 martie 1876

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. De ce nu cheltuia Ellen White niciun ban pe podoabe sau accesorii inutile? _____
Ce rezultate a obținut? _____
De ce prețuia acest tip de literatură? _____
2. De ce nu era tentată Ellen White să-și cheltuie banii pe care îi câștigase ea însăși? _____
_____
3. Rezumă cu propriile tale cuvinte răspunsul pe care l-a dat mama lui Ellen White la aflarea aceluia adevăr biblic nou pentru ea. _____
_____
- Cum poți să îi semeni mai mult atunci când afli ceva nou din Biblie? _____
_____
4. Ce mister a fost deslușit când Ellen White a înțeles doctrina adevărată despre starea morților? _____
_____
5. De ce au insistat așa de mult scriitorii Bibliei în privința învierii? _____
_____
6. Care este speranța celor îndurerați? _____
_____

Fapte uimitoare

Leviatanul plin de solzi

Crocodilii sunt printre cele mai mari și mai lungi reptile de pe pământ. Un fapt uimitor este că, prin examinarea oaselor și a dinților lor, zoologii pot estima dacă durata de viață este între 70 și 100 de ani.

O specie de crocodili, crocodilul de apă sărată, este cea mai mare reptilă. Cu toate că femelele din această specie ating rareori trei metri, masculii pot cântări peste 900 de kilograme și pot avea o lungime mai mare de șase metri.

La fel ca toate reptilele, crocodilii sunt animale cu sânge rece și trebuie să stea la soare ca să se încălzească sau să lenească în apă pentru a se răcori. Este incredibil însă și faptul că își pot încetini sau mări ritmul curgerii sângelui, pentru a-și regla temperatura corpului. Unii crocodili pot înota kilometri întregi, stând sub apă perioade lungi de timp. Ei pot chiar și să alerge foarte repede pe pământ, pe distanțe scurte.

Un crocodil ajuns la maturitate are un creier de mărimea unei nuci, dar, în ciuda acestui fapt, pare să fie destul de inteligent, învățând repede cum să-și găsească prada și să evite pericolul. Atunci când înhață prada, fălcile i închid acționate de mușchi foarte puternici – și cam asta este, deoarece fălcile nu se pot mișca în lateral și nu pot mesteca. Unii crocodili pot trăi luni de zile fără să mănânce, deoarece nu folosesc multă energie. Crocodilii au, de asemenea, o vedere foarte bună. Aceștia au trei pleoape: două pleoape din pie-

le protective și una străvezie, sau translucidă, pentru excursiile acvatice. Au și vedere bună și abilitatea de a vedea la aproape 180 de grade. În ciuda acestui lucru însă, nu pot vedea nimic mai jos de nasul lor.

Asemenea crocodililor, și noi suntem adesea orbi față de adevărul evident care se găsește „chiar sub nasul nostru”. De aceea avem nevoie să ne rugăm pentru smerenie și pentru ajutorul Duhului Sfânt când studiem Biblia.

ÎNCĂ UN FAPT UIMITOR

Creștinii din vechea lume mediteraneană foloseau catacombele, rețelele de camere subterane și galeriile ca locuri de înmormântare. Însă în timpul persecuțiilor, acestea au devenit locuri de refugiu, deoarece, conform legii romane, locurile de înmormântare erau sfinte. Când bisericile de deasupra au fost distruse prin ordin imperial, credincioșii se întâlneau în capelele din catacombe. Până în anul 200 d.Hr., creștinii au săpat aproximativ 1 000 de kilometri de morminte în roca vulcanică din jurul Romei.

Pe măsură ce tot mai mulți se converteau la creștinism și s-au înmulțit înmormântările, catacombele au fost lărgite. Când un nivel nu mai era suficient, erau săpate scări și formau două, trei și chiar patru niveluri. Arheologii estimează că aproximativ trei milioane de creștini sunt îngropați în catacombele din jurul Romei. Creștinii numesc aceste locuri *koimeteria* (cimitire) sau „locuri de dormit”, pentru a sugera că, pentru un creștin, moartea este doar un somn înainte de înviere.

CONTRA CURENTULUI

20 iulie

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Ultima mare DEZAMĂGIRE

Text de memorat | Isaia 8:19

Dacă vi se zice însă: „Întrebați pe cei ce cheamă morții și pe cei ce spun viitorul, care șoptesc și bolborosesc!”, răspundeți: „Nu va întreba oare un popor pe Dumnezeul său? Va întreba el pe cei morți pentru cei vii?”

SECȚIUNEA I

Prin intermediul ședințelor de spiritism, mulți tineri au încercat să comunice cu morții. Acest tip de activitate se numește spiritism și se bazează pe vechea înșelăciune că morții pot comunica cu cei vii. Cu adevărat însă, aceasta este o formă de comunicare cu spiritele rele, care pretind că sunt spirite de morți.

Comunicarea cu spiritele rele este cunoscută de mii de ani. În primele cărți ale Bibliei, Dumnezeu a interzis poporului Său să comunice cu spiritele.

Leviticul 19:31 – Să nu vă duceți la cei ce cheamă duhurile morților, nici la vrăjitori: să nu-i întrebați, ca să nu vă spurcați cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru.

Israeliiți primiseră porunca de a-i ucide pe cei ce cheamă duhurile.

Deuteronomul 18:10-12 – Să nu fie la tine nimeni care să... aibă meșteșugul de

ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, de descântător, nimeni care să întrebe pe cei ce cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți. Căci oricine face aceste lucruri este o urâciune înaintea Domnului.

Leviticul 20:27 – Dar, dacă un om sau o femeie cheamă duhul unui mort sau se îndeletnicește cu ghicirea, să fie pedepsit cu moartea; să-i ucideți cu pietre: sângele lor să cadă asupra lor.

“ Spiritismul declară că nu există moarte, nici păcat, nici judecată și nicio răsplată. ”

—Patriarhi și profeți, p. 688

DIN CUPRINS:

B-29

Ultima mare dezamăgire

Rugăciune în cimitir

Prima ispită

Atingerea umană

Saul, primul împărat al Israelului, a încercat să pună în aplicare această regulă. El a poruncit ca toți vrăjitorii să fie uciși. Ce l-a făcut, însă, la sfârșitul vieții, să caute un vrăjitor tocmai el, care ar fi trebuit să știe mai bine de atât?

Saul nu a fost pregătit pentru această criză, deoarece își irosise energia militară hăituindu-l pe David. Profitând de această ocazie, o mare armată de filistenii a invadat Israelul, iar împăratul a fost obligat să se lupte cu ei. Însăpământat, Saul i-a cerut lui Dumnezeu să-l ajute, dar Dumnezeu nu a făcut-o.

Împăratul, prin propriile sale acțiuni, pierduse accesul la toate căile de comunicare cu Dumnezeu. Lepădase sfatul profetului Samuel; îl exilase pe David, alesul lui Dumnezeu; îi ucisese pe preoții Domnului. — Patriarhi și profeti, p. 676

Saul ar fi trebuit să se smerească pe genunchi, mărturisindu-și păcatul și căutând mila lui Dumnezeu. În loc de aceasta, el le-a poruncit următorilor să-l ajute:

SECȚIUNEA II

Probabil că ai văzut ilustrații care îl portretizează pe Satana ca pe o creatură hidoasă. Astfel de desene îi fac pe oameni să râdă de el, sau chiar să-i nege existența. Desigur, acest lucru îi face o mare plăcere lui Satana.

În realitate, Satana a fost cândva o creatură frumoasă și inteligentă, ce locuia în cer. Dar după mii de ani de manifestare a nelegiuirii, înfățișarea i s-a schimbat.

Mi-a fost arătat cum era Satana la început, un înger fericit și preamărit. Apoi mi-a fost arătat cum este acum. Încă are o înfățișare regală. Trăsăturile lui încă sunt nobile, fiind un înger căzut. Totuși, expresia chipului este plină de neliniște, îngrijorare, nefericire, răutate, ură, ticăloșie, amăgire și toate celelalte rele... Ochii lui sunt vicleni, șireți și pătrunzători. — Scrieri timpurii, p. 152

Păcatul l-a distrus pe Satana. Dacă l-a distrus pe stăpânul spiritismului, va face ceva mai bun pentru urmașii lui? Dacă ți s-ar întâmpla vreodată să-l vezi pe Satana sau pe unul dintre demonii lui, acesta nu o să apară în niciun caz în forma lui reală. Evei i s-a înfățișat prin intermediul unui șarpe frumos. Lui Saul i-a apărut sub înfățișarea unui profet mort. Lui Isus I s-a arătat chiar ca un înger din cer.

1 Samuel 28:7 – Căutați-mi o femeie care să cheme morții, ca să mă duc s-o întreb.

Vrăjitoarea a invocat duhurile și a apărut cineva care semăna cu Samuel. Numai că nu era cu adevărat Samuel, care murise, iar Biblia ne spune că:

Eclesiastul 9:5 – Morții nu știu nimic.

Dumnezeu l-a suportat multă vreme pe Saul și i-a dat numeroase oportunități de a se pocăi; atunci însă, când Saul în mod conștient a încălcat porunca lui Dumnezeu, precum și pe a lui însuși, de a nu comunica cu duhurile morților, Dumnezeu nu l-a mai putut proteja. A doua zi, Saul a murit în luptă.

1 Cronici 10:13 – Saul a murit pentru că s-a făcut vinovat de fărâdelege față de Domnul, al cărui cuvânt nu l-a păzit, și pentru că a întrebat și a cerut sfatul celor ce cheamă morții.

De ce a fost consemnată această istorisire tristă în Biblie? Ea este un avertisment pentru noi, astfel încât să evităm să facem aceeași greșeală fatală și să nu avem nimic de-a face cu astfel de lucruri.

2 Corinteni 11:14 – Satana se preface într-un înger de lumină

La sfârșitul timpului, mulți oameni vor fi amăgiți de astfel de demoni deghizați.

Apocalipsa 16:14 – Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite.

Scopul lui Satana este de a distruge cât mai mulți oameni cu putință; el planifică în detaliu modalitatea prin care să ne prindă în capcană. Da, el promite plăcere, libertate și prosperitate, dar nu o face decât cu singurul scop de a ne ademeni în capcana lui. I-ar plăcea în mod deosebit să ne facă și nouă ce i-a făcut lui Saul. Dacă ne-ar putea face să începem să practicăm spiritismul pentru a obține putere, sau răzbunare, ori ca să primim revelații despre viitor, el știe că șansa lui de a ne distruge pentru totdeauna este aproape garantată. Această perspectivă îi dă o mare plăcere.

Îl priveam sprijinindu-și bărbia în mâna stângă. Părea să se gândească profund la ceva. Pe chip i-a apărut un zâmbet ce m-a făcut să tremur, deoarece era plin de

răutate și șiretenie satanică. Așa zâmbește de fiecare dată când este sigur că cineva îi cade victimă și, pe măsură ce strânge lațul în jurul victimei sale, zâmbetul îi devine tot mai oribil. — *Scrieri timpurii*, p. 153

Satana este cel mai periculos dușman al tău. Să nu te ocupi niciodată cu spiritismul. Nu te uita niciodată

la filme sau spectacole TV și nici nu citi cărți în care este vorba de vrăjitorie sau magie. Nu te juca cu table Ouija de spiritism. Iar dacă ai ceva din toate astea, distruge-le imediat. (Vezi Faptele apostolilor 19:19,20.) Fii vigilent și nu neglija nici cea mai mică porțiță de acces prin care Satana ar putea intra în viața ta.

SECȚIUNEA III

Spiritismul poate lua numeroase forme foarte bine adaptate pentru a se adresa diverselor vârste și culturi. Religiile care folosesc metode de meditație mistică promovează, de fapt, comunicarea cu duhurile rele. Credința obișnuită că cei morți dragi nouă sunt în cer deschide, de asemenea, o ușă pentru comunicarea cu duhurile rele, ce ajung să pretindă că sunt chiar aceste rude și acești prieteni ai noștri.

Inițial, spiritismul l-a denunțat pe Hristos și Biblia. Dar, asemenea unui cameleon, „spiritismul își schimbă acum forma” și „se învelește în unele dintre cele mai condamnabile trăsături”, adoptând „o înfățișare creștină” (*Tragedia veacurilor*, pp. 557, 558).

Această formă de spiritism îmbunătățit este mult mai periculoasă. Deși mărturisesc că acceptă Scripturile, spiritiștii reinterpretează Biblia astfel încât păcatul să nu fie condamnat.

În locul predicării solemne și directe a adevărului, este oferită distracția. Deși pretind că sunt campioni ai „dragostei”, schimbă sensul acestui cuvânt în îngăduință.

Dragostea este considerată ca fiind caracteristica principală a lui Dumnezeu, dar a ajuns să fie privită ca o formă de sentimentalism ieftin, făcându-se prea puțin diferența între bine și rău. — *Tragedia veacurilor*, p. 558

Spiritismul ascunde cu grijă legea lui Dumnezeu și consecințele aduse de încălcarea legii.

Dreptatea lui Dumnezeu, demascarea păcatului de către El, cerințele legii Sale sfinte, toate acestea sunt ascunse vederii. — *Tragedia veacurilor*, p. 558

Atunci când păcatele „mici” sunt scuzate pentru

că „Dumnezeu este atât de iubitor încât le va trece cu vederea,” putem fi siguri că auzim vocea duhurilor rele. Spiritismul îi conduce pe oameni să ignore poruncile clare ale lui Dumnezeu și să le considere ne semnificative. Așa a amăgit-o Satana pe Eva în Grădina Edenului. Iar atunci când alegem să facem mai degrabă ceea ce spune Satana decât ceea ce Dumnezeu spune, dăm o mai mare valoare cuvântului lui Satana decât Cuvântului lui Dumnezeu. Atunci alegem să-l urmăm pe Satana, iar asta înseamnă spiritism.

Probabil vă dați seama că împăratul Saul nu a început să se ocupe de spiritism când s-a dus să o viziteze pe vrăjitoare. De fapt, el începuse să urmeze această cale fatală cu mulți ani înainte. La începutul domniei lui Saul, Samuel i-a transmis următorul mesaj din partea Domnului:

1 Samuel 15:3 – Du-te acum, bate pe Amalec și nimicește cu desăvârșire tot ce-i al lui; să nu-i cruți și să omori bărbații și femeile, copiii și pruncii, cămilele și măgarii, boii și oile.

Instrucțiunile erau destul de clare. Saul a înțeles că trebuia să-i omoare pe toți amaleciții și toate animalele acestora.

1 Samuel 15:22,23 – Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea cuvântului Său

“Chiar dacă nu ar fi nicio altă dovadă a caracterului adevărat al spiritismului, pentru un creștin ar trebui să fie suficient că spiritele rele nu fac nicio diferență între neprihănire și păcat.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 556, 557

face mai mult decât grăsimea berbecilor.
Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca
ghicirea, și împotrivirea nu este mai puțin
vinovată decât închinarea la idoli și terafimi.

Atunci când ignorăm în mod conștient chiar și
o „mică” poruncă a lui Dumnezeu, cedăm controlul
vieții noastre lui Satana. Singura modalitate prin care

putem fi în siguranță față de Satana este să rămânem
aproape de Isus, predându-ne complet viața Lui, cre-
zând și ascultând ceea ce spune

Iacov 4:7,8 – **Supuneți-vă dar lui Dumne-
zeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi
de la voi. Aproiați-vă de Dumnezeu, și El
Se va apropia de voi.**

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Practicile vrăjitorești străvechi implicau comunicarea cu morții. Ce au făcut credincioșii efeseni cu cărțile lor de magie? Faptele apostolilor 19:18-20 _____
2. Citește *Faptele apostolilor*, pp. 286–290. Explică unele dintre pericolele spiritismului și magiei.
_____

Ce avertizări din această istorisire ni se potrivesc nouă astăzi? _____

3. Care a fost urmarea vizitei lui Saul la vrăjitoare, în conformitate cu 1 Cronici 10:13? _____

Ce ne spune aceasta despre felul în care vede astăzi Dumnezeu spiritismul? _____

SECȚIUNEA II

4. Citește din nou cele două paragrafe din *Scrieri timpurii* din această secțiune, precum și Apocalipsa 12:12,17. Descrie-l pe Satana și planul lui. _____

De ce, atunci, apare Satana ca un „înger de lumină”? _____

5. Dacă ai vreun lucru în care este vorba de magie sau spiritism, ce ar trebui să faci cu acesta? _____

SECȚIUNEA III

6. Dacă vrei să afli ceva, ce ar trebui să faci? Isaia 8:19,20 _____

7. Care este legătura dintre spiritism și îngâmfare? *Patriarhi și profeți*, p. 635 _____

8. Cum putem să ne asigurăm că nu cădem în păcatul îngâmfării? *Hristos, Lumina lumii*, p. 126 _____

Studiu suplimentar: *Tragedia veacurilor*, pp. 551–562

Capitole de credință

Rugăciune în cimitir

În timpul vacanței de vară, personalul și studenții Seminarului Adventist Ayeyarwady, din Myanmar, se împart în grupe și ies să țină întâlniri de redeşeptare și să organizeze școli biblice de vacanță în satele din jur. Directorul Dhay Htoo Sein ne spune cum a răspuns Dumnezeu rugăciunii unuia dintre studenții lui.

Când au plecat din campusul școlii, toți erau nerăbdători să împărtășească dragostea lui Isus. Unul dintre grupuri a primit sarcina ca timp de trei săptămâni să organizeze întâlniri în cort în Saung Bon, un sat îndepărtat. În satul acela sunt o sută de case și toți sătenii sunt budiști convinși. Cum sătenii nu auziseră niciodată de creștini, grupul a avut mari bătăi de cap ca să-și înceapă întâlnirile. Un călugăr influent din sat nu le dădea permisiunea și nici nu lăsa pe careva să meargă la întâlniri.

În prima noapte, întâlnirea a fost organizată într-o casă mică. Au participat doar doi oameni. Membrii grupului s-au simțit descurajați și au vrut să renunțe. Sătenii și călugărul i-au amenințat și le-au spus să părăsească imediat satul. Personalul și studenții au hotărât să plece a doua zi.

Cu toate acestea, un student a ieșit în afara satului ca să se roage singur în junglă. Nu știa că locul unde a îngenuncheat era un cimitir. Nu era niciun semn, iar iarba era înaltă.

Când studentul și-a terminat rugăciunea, a văzut un bărbat care stătea lângă el. Acesta avea părul lung și, cu excepția pantalonilor scurți, nu mai avea nimic pe el. Mirosea a băuturi alcoolice și mesteca o nucă de betel. Între degete, ținea o țigară.

„Cu cine vorbești, ciudatul?” l-a întrebat bărbatul. „Trebuie să fii nebun ca să vorbești singur în cimitir.”

„Vorbesc cu Dumnezeu meu”, a răspuns studentul.

„Ce fel de Dumnezeu cauți tu în cimitir?” a întrebat bărbatul.

„Dumnezeul care a făcut cerul și pământul”, a răspuns studentul.

„N-am nicio idee despre ce este religia ta”, spuse bărbatul. „Din punctul meu de vedere, cred că moartea e sfârșitul! Continuă să vorbești cu Dumnezeul tău, dar, te avertizez, nu ne deranja satul și nici cimitirul cu religia ta. Trebuie să termin mormântul ăsta până la prânz.”

Studentul s-a gândit o clipă. Poate că acest bărbat nu era persoana potrivită pe care să o invite să vină la întâlnirea din seara aceea. Dar poate că totuși ar trebui să-l invite. Așadar, studentul s-a apropiat și l-a invitat politicos. Bărbatul nu a răspuns.

Când a început întâlnirea din seara aceea, studentul a fost surprins să-l vadă pe gropar. Studenții l-au întâmpinat cu urări de bine și i-au oferit un loc. Bărbatul a spus că fusese mânat să vină de doi îngeri. De asemenea, un străin i-a spus să nu mai bea și să-și schimbe viața, după care l-a îndemnat să participe la această întâlnire.

Așadar, a decis să participe în seara aceea, iar viața lui chiar s-a schimbat. Nu a mai băut, nu a mai mestecat nucă de betel și nici nu a mai fumat. S-a tuns și, treptat, înfățișarea lui fizică a devenit, din nou, luminoasă și atrăgătoare. La sfârșitul întâlnirilor, el a fost singurul care s-a hotărât să fie botezat.

În ziua botezului, au venit câțiva săteni și călugărul, fiind surprinși de cât de mult se schimbaseră groparul. După botez, călugărul le-a spus personalului și studenților că groparul era nepotul lui. Acum, călugărul știe cine sunt adventiștii.

Groparul s-a dus să dezgroape giuvaere din Cuvântul lui Dumnezeu la Școala Adventistă Ayeyarwady. De asemenea, a ajuns să fie tâmplarul școlii. Își dorește să ajungă pastor și să răspândească mesajul adventist în satul lui și în satele din jur.

**„Nu deranja
satul sau
cimitirul nostru
cu religia ta.”**

Conexiune istorică

Prima ispită

Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale, până nu vin zilele cele rele și până nu se apropie anii când vei zice: «Nu găsesc nicio plăcere în ei.» Ar trebui ca preocuparea noastră principală să fie păstrarea lui Dumnezeu în memoria noastră, să ne amintim poruncile pe care le-a dat în legea Sa și să le respectăm printr-o smerenie supusă. Toate păcatele și nenorocirile din lume sunt urmarea uitării lui Dumnezeu.

Dragi tineri, dacă dați curs ispitei chiar și pentru o clipă, nu veți fi în siguranță. Dacă nu încetați să vă gândiți la felul în care puteți evita poruncile lui Dumnezeu, în mod cert veți fi cuprinși de necredință și veți ajunge să puneți sub semnul întrebării și cele mai clare declarații ale lui Dumnezeu. Satana se înfățișează deghizat înaintea tinerilor, așa cum i s-a arătat Evei în Eden, și caută să-i facă să creadă că Dumnezeu nu vrea să spună exact ceea ce spune; asemenea Evei, aceștia se aventurează să facă acele lucruri pe care El a poruncit să nu le facă. Eva a zăbovit în jurul ispititorului și a intrat într-o discuție cu el. Lingușind-o, acesta i-a câștigat atenția, după care a întrebat-o: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină»? ... Hotărât că nu veți muri.”

Satana a dat o nouă interpretare cuvintelor lui Dumnezeu când a spus: „Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” Eva a fost fermecată de plăcuta iluzie care i-a fost prezentată.

Declarația lui Satana că, dacă ar mânca din pomul interzis, ar culege mari avantaje a condus-o să-și dorească fructul. Pofta ei a învins călcând porunca; a mâncat și a dorit ca și Adam să primească binecuvântările pe care ea credea că le obținuse. Aici se află marele pericol – în acceptarea declarațiilor altora, declarații contrare cuvântului clar al lui Dumnezeu. Oamenii care fac asemenea declarații pot să se dea drept soli din cer, dar în cazul în care cuvintele lor anulează sau interpretează greșit ceea ce Domnul a zis, atunci nu ar trebui să conteze pentru noi.

Multe lucruri dintre cele care ne farmecă ochii nu sunt bune pentru noi. Înțelegem unde a greșit Eva; practic, ea a uitat cu totul de interdicția lui Dumnezeu atunci când a acceptat minciuna plăcută a lui Satana. Priveliștea din fața ochilor și cuvintele ispititorului au făcut-o indiferentă față de porunca Domnului. Astfel, a dat dovadă de lipsă de loialitate față de prietenul ei cel mai bun. Și în ziua de azi, sunt mii de oameni care cad în aceeași greșală și reacționează la fel ca ea. Obiectul

dorinței captivează într-atât de mult simțurile, încât este uitată interdicția lui Dumnezeu; urmarea neascultării Evei a fost experiența fiecărui om care a încălcat legea lui Dumnezeu.

„Vi se vor deschide ochii”, a spus Satana, arătând spre pom, „și veți fi ca Dumnezeu” — independenți. Acesta a fost țelul lui Satana; din această cauză a căzut din locurile sfinte cerești. Acum, căuta să insuflă același principiu în mintea Evei. I-a spus acesteia că Dumnezeu îi interzisese să mănânce din fruct ca să-și manifeste autoritatea arbitrară și ca să țină perechea sfântă într-o stare de dependență și supunere. I-a spus că, prin încălcarea acestei porunci, va beneficia de o mai mare cunoștință, că va fi independentă, eliberată din cătușele voinței superiorului. Satana însă știa ceva ce Eva nu știa – urmările neascultării, deoarece le simțise pe propria piele. Orice nenorocire din lume, orice durere fizică, orice manifestare de nerecunoștință, de răzvrătire, de jefuire a lui Dumnezeu și de dispreț și de sfidare a Lui sunt urmarea încercării de a fi independent, de a obține înălțarea și respectul care îi aparțin numai lui Dumnezeu.

“ Multe lucruri dintre cele care ne farmecă ochii nu sunt bune pentru noi. ”

Încă de când a obținut victoria în Grădina Edenului, dușmanul umanității a prezentat cu succes această metodă de înșelare oamenilor. În loc să ți se întâmple vreo nenorocire, a spus el, veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul. Acesta a fost primul pas făcut în înșelăciunea cu privire la destinul ființelor muritoare, și anume că, în loc să moară, vor fi ca Dumnezeu. El ne spune că moartea, în loc să fie un dușman de groază, este calea spre viața, veselie și fericirea veșnică. Nu este aceasta doctrina pe care a repetat-o de-a lungul secolelor, până în ziua de azi? Această minciună a lui Satana stă la baza spiritismului.

Satana și-a adaptat ispitele astfel încât să se potrivească fiecărui individ în parte. El va căuta să ne facă să credem că Dumnezeu nu spune exact ceea ce spune; că legea Sa este un jug al robiei, ascunzându-ne binele. Dragi tineri, nu vom fi în siguranță dacă urmăm vreuna din căile ce nu sunt clare și distincte. Trebuie să ne ferim să ne îndepărtăm de voința exprimată a lui Dumnezeu. Trebuie să studiem ceea ce a interzis; iar acolo unde El spune „să nu”, să fie finalul oricărei controversă. Nu ascultați de ispititor când se laudă cu libertatea descoperită prin încălcarea legii lui Dumnezeu, căci Dumnezeu declară: „Fiecare este robul lucrului de care este biruit.” Nu vă jucați și nici nu pervertiți declarațiile

Scripturii ca să vă justificați vreo faptă, căci asta va deschide ușa minții pentru îndoială și punerea sub semnul întrebării, iar acestea, dacă vor fi nutrite în inimă, vor duce la înfrângerea noastră.

Am face bine să ne amintim că cei care încalcă legea nu vor fi satisfăcuți niciodată să fie singurii păcătoși. Aceștia, atât prin învățături, cât și exemplul, vor căuta să-i atragă pe alții să facă la fel ca ei. Pe aceia pe care Satana îi înfrânge, el îi transformă în canalele lui de comunicare, așa cum a folosit-o până și pe Eva ca să-și atragă soțul departe de loialitatea față de Dumnezeu.

Singurul drum sigur pe care îl puteți urma constă în devotarea timpului vostru pentru studiul Scripturilor și, în genunchi înaintea lui Dumnezeu, căutând înțelepciunea care, în loc să vă facă să vă aventurați în calea încălcării legii, v-ar putea face să rezistați cu toată convingerea și hotărârea în fața primei ispite de a vă îndoii de scopul pentru care Dumnezeu a dat restricții și interdicții. Pentru noi este destul să știm că El a spus așa. Noi îi aparținem lui Dumnezeu; El ne-a făcut și are dreptul să pretindă din partea noastră o slujire totală. Dacă Îi slujim din toată inima, vom beneficia de aprobarea Lui, iar El va ridica stindardul pentru noi împotriva vrăjmașului.

— *The Youth's Instructor*, 1 iulie 1897

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Care ar trebui să fie preocuparea noastră principală în viață? _____
Din partea cui vin toate păcatele și nenorocirile din lume? _____
2. Ce se va întâmpla dacă încetăm să ne gândim cum am putea să nu ascultăm de toate cerințele lui Dumnezeu? _____
3. Unde se află cel mai mare pericol? _____
4. Unde a greșit Eva? _____
5. Care sunt urmările încercării de a fi independent? _____
6. Care minciună spusă de Satana este stă la baza spiritismului? _____
Cât de veche este această minciună? _____
7. De ce anume trebuie să ne ferim? _____
Ce anume trebuie să studiem? _____
8. Care este singurul drum sigur pe care îl putem urma? _____

Fapte uimitoare

Atingerea umană

În 1915, dr. Henry Chapin a descoperit că în căminele de bebeluși de peste tot din Statele Unite, aproape fiecare copil cu vârsta sub doi ani murise. Știind că bebelușii erau hrăniți și îngrijiți în mod adecvat, s-a întrebat cum poate fi explicată o rată de mortalitate de aproape sută la sută. Apoi a descoperit politicile de tip „niciun alint”. Bebelușii mureau fiind lipsiți de atingere umană.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, la un orfelinat din Londra (un adăpost pentru mulți copii nedorți) li se dădea copiilor doar o îngrijire esențială evidentă, punându-le la dispoziție îmbrăcăminte, hrană și adăpost. Era tot ce făceau pentru a satisface nevoile fizice ale bebelușilor. Rata de mortalitate era doar de 50%. Pe atunci, pur și simplu nu știau ce importantă este atingerea pentru bunăstarea fizică și emoțională a bebelușilor.

În cele din urmă, cuiva i-a venit ideea de a mângâia mai mult bebelușii. Așadar, s-a dat această directivă pentru toți lucrătorii, de la îngrijitor la director, să se aplece și să atingă cu blândețe fiecare bebeluș pe lângă care treceau în cursul zilei. Nu li se cerea să-i ia de jos sau să petreacă o perioadă semnificativă cu ei – nu trebuiau decât să-i atingă. Rezultatele acestei misiuni noi au fost uimitoare: În mai puțin de doi ani, rata mortalității a scăzut până la 15%.

UN ALT FAPT UIMITOR

75% dintre persoanele chestionate într-un sondaj au declarat că mesele luate împreună ca o familie sunt un lucru foarte important, dar numai 43% iau masa împreună. E îngrozitor că e așa, ținând cont că familiile care mănâncă împreună au parte de următoarele beneficii: copiii se descurcă mai bine la școală, au mai puține probleme comportamentale, înțeleg valorile familiale mult mai profund, sunt mai puțin predispuși să încerce băuturile alcoolice sau drogurile, comunică mai mult și sunt mai sănătoși.

Istoricul Salimbene, din secolul al XIII-lea, descrie un experiment îngrozitor, comandat de împăratul german Frederick II. Împăratul voia să știe ce limbă urma să vorbească un copil dacă era crescut fără să audă vreun cuvânt. Prin urmare, au fost luați bebeluși de lângă mamele lor pentru a fi crescuți în izolare. Rezultatul a fost că au murit toți. Salimbene a scris, în 1248, că „nu au putut trăi fără să fie mângâiați”. Nimeni nu poate. Bebelușii umani au nevoie în mod categoric de o îngrijire afectivă și plină de iubire pentru a supraviețui.

Este posibil ca adulții lipsiți de atingeri umane să nu moară, dar vor trăi o atrofiere emoțională și socială. Poate că acesta era motivul pentru care Isus îi atingea pe oameni oriunde mergea? Indiferent dacă îi binecuvânta pe copii sau atingea vreun lepros, Isus a scos în evidență importanța atingerii iubitoare a oamenilor. „I-au adus niște copilași ca să Se atingă de ei” (Marcu 10:13). „Isus a întins mâna, S-a atins de el și a zis: «Da, vreau, fii curățit!» Îndată a fost curățită lepra lui” (Matei 8:3). „S-a atins de mâna ei, și au lăsat-o frigurile” (Matei 8:15). „Lui Isus I S-a făcut milă de ei, S-a atins de ochii lor și îndată orbii și-au căpătat vederea și au mers după El” (Matei 20:34).

CONTRA CURENTULUI

27 iulie

Cu siguranță ne vom pierde dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Învierea MORȚILOR

Text de memorat | Ioan 5:28,29

Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.

SECȚIUNEA I

În timpul celei de-a doua călătorii misionare, Pavel a trăit un timp în Atena. Atunci când filozofii greci de acolo au auzit discuțiile zilnice ale lui Pavel cu oamenii din piață, au vrut să afle mai multe despre această învățătură nouă. Prin urmare, l-au invitat să le explice noua doctrină pe care o adusese în orașul lor faimos.

Cu tact, Pavel le-a făcut cunoștință cu Dumnezeu pe care nu-l cunoșteau – Acela care a creat lumea și care o susține. După aceea, le-a vorbit despre judecata finală și despre învierea lui Isus. Când Pavel a început să le spună despre înviere, filozofii l-au întrerupt și au încheiat discuția.

Faptele apostolilor 17:32 – Când au auzit ei de învierea morților, unii își băteau joc, iar alții au zis: „Asupra acestor lucruri te vom asculta altă dată.”

Grecii nu erau singurii care se certau în legătură cu învierea. Nici cele două partide principale ale

evreilor nu puteau să cadă de acord în privința acestui subiect. Fariseii credeau în înviere, dar saducheii, asemenea grecilor, considerau că învierea este o idee prostescă. Disputa dintre ei era atât de încinsă, încât odată, când Pavel și-a precizat credința în înviere înaintea Sinedriului, saducheii și fariseii au început să se bată între ei – fariseii încercând să-l protejeze pe Pavel, iar saducheii, căutând să-l ucidă. (Vezi Faptele apostolilor 23:6-10.)

Chiar și în ziua de azi sunt mulți oameni foarte confuzi în privința învierii. De ce, se întrebă aceștia, ar mai fi nevoie de înviere, dacă sufletul se duce

“ Doar cei binecuvântați și sfinți vor fi pregătiți pentru prima înviere, căci la sosirea Sa, Hristos nu le va schimba caracterul. ”

— *Semnele timpului*, 9 februarie 1891

DIN CUPRINS:

B-30

Învierea morților

Invitația șefului Tafido

Mântuitorul înviat

Animale care se dezgheață

în cer în momentul morții? Și cum e posibil ca un om mort să se ridice pentru a-L întâlni pe Isus la înviere, dacă a fost deja în cer cu El?

Pentru un om cu o înțelegere a morții conformă cu Scriptura, învierea este plină de sens. El pricepe că învățăturile Bibliei despre înviere conțin multe promisiuni care îi dau speranță.

Osea 13:14 – Îi voi răscumpăra din mâna Locuinței morților, îi voi izbăvi de la moarte.
1 Tesaloniceni 4:16,17 – Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî

din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

Pe lângă numeroasele promisiuni, Biblia conține și relatările unor oameni care au fost înviați. Exemplele îi includ pe fiul văduvei din Sarepta, pe fiul Sunamitei, pe fica lui Iair, pe Lazăr, Dorca și Isus.

Ce doctrină minunată, atât de plină de speranță! De asemenea, după cum vom vedea, este cheia înțelegerii mai multor adevăruri importante.

SECȚIUNEA II

Era devreme într-o dimineață de duminică. Orele lungi ale nopții se scurseseră încet pentru soldații romani care păzeau obosiți mormântul lui Isus. Dintr-odată, întunericul adânc este sfâșiat de o lumină ca o flacără a slavei cerești.

Matei 28:2,3 – Și iată că s-a făcut un mare cutremur de pământ, căci un înger al Domnului s-a coborât din cer, a venit și a prăvălit piatra de la ușa mormântului și a șezut pe ea. Înfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui, albă ca zăpada.

La chemarea lui Gabriel, soldații L-au văzut pe Isus ieșind din mormânt în măreție și slavă. L-au auzit declarând: „Eu sunt Învierea și Viața.” După acest eveniment, urmașii lui Isus au înțelese în cele din urmă că El încercase să le vorbească despre înviere. Acum, viitorul lor nu mai era întunecat, plin de frică, disperare și confuzie.

Întunecimea nopții, risipită de razele strălucitoare ale învierii lui Isus, este o ilustrație potrivită a felului în care învierea Sa ne alungă frica de moarte și izgonește întunericul erorii cu care Satana încearcă să învâluie doctrina învierii. Să notăm pe scurt câteva adevăruri importante învățate din învierea lui Isus.

Mai întâi, după înviere, Isus avea un trup adevărat. El putea mânca, merge și vorbi. (Vezi Luca 24:36-43.) De asemenea, prietenii lui Isus L-au recunoscut. Aceștia I-au recunoscut vocea și gesturile specifice. (Vezi Luca 24:30,31; Ioan 20:16.) Când noi vom învia, vom avea trupuri adevărate și îi vom recunoaște pe cei dragi nouă.

În al doilea rând, învierea nu I-a schimbat personalitatea lui Isus, El fiind în continuare același – iubitor și bun; El încă are aceleași priorități (Ioan 21; Luca 24:25-27,44-49; Matei 28:18-20).

În al treilea rând, învierea lui Isus ne arată că El este un biruitor puternic, care ne garantează distrugerea păcatului, a lui Satana și a morții.

Coloseni 2:15 – A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce.

Așadar, atunci când cineva iubit moare, nu avem niciun motiv să ne lăsăm pradă unei tristeți adânci și lipsite de speranță. Pentru cei dreپți, moartea nu este decât un somn temporar.

1 Tesaloniceni 4:13 – Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

În al patrulea rând, învierea lui Isus ne arată că Dumnezeu face o diferență clară între cei dreپți și cei nelegiuți. Băgați de seamă cine au fost cei care au înviat cu Isus:

Matei 27:52,53 – Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.

Dumnezeu nu a înviat chiar pe oricine. El a înviat sfinții. Iar patruzeci de zile mai târziu, Dumnezeu i-a ridicat la cer pe acești oameni sfinți, împreună cu Isus.

Acest fapt este o promisiune frumoasă a ceea ce se va întâmpla cu fiecare persoană neprihănită.

“Aceași putere ce poate să învie este cea care dă viață oamenilor „morți în greșeli și păcate” (Efeseni 2:1). Acest duh de viață în Isus Hristos, „puterea învierii Lui,” eliberează oamenii „de legea păcatului și a morții” (Filipeni 3:10; Romani 8:2). Stăpânirea răului este distrusă, iar prin credință, oamenii nu mai păcătuiesc. Acela care își deschide inima înaintea Duhului lui Hristos ajunge părtaș al acelei puteri mărețe care îi va scoate trupul din mormânt.” — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 209, 210

1 Tesaloniceni 4:14 – Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.

1 Corinteni 15:20 – Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.

Învierea lui Isus este elementară pentru a înțelege multe adevăruri. Totodată, mântuirea noastră și întreaga credință creștină depind de aceasta.

1 Corinteni 15:14 – Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră.

SECȚIUNEA III

Învierea face parte din procesul distrugerii tuturor relelor care au început odată cu păcatul lui Adam. Noi toți murim din cauza păcatului lui. Iar dacă nu ar exista Isus și nici Evanghelia, moartea ar fi sfârșitul. Noi nu am mai avea nicio speranță – nu ar mai exista nicio posibilitate a vieții dincolo de mormânt.

Însă Isus a murit pentru noi. El ne-a dat libertatea de a alege și puterea de a ne supune. Ne-a făcut responsabili pentru alegerile noastre. Acest lucru ne face răspunzători. Din acest motiv, toți oamenii vor fi înviați. Cu toții vor fi ridicați din morminte ca să-și primească răsplata.

Faptele apostolilor 24:15 – Va fi o înviere a celor dreپți și a celor nedreپți.

Ținând cont că neprihănirii și păcătoșii primesc fiecare câte o răsplată aparte, vor exista două învieri diferite. Isus a vorbit despre asta în:

Ioan 5:28,29 – Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.

Apocalipsa 20 ne ajută să înțelegem timpul când vor avea loc aceste învieri. Mai întâi, suntem învățați despre prima înviere, care are loc la a doua venire a lui Isus.

Apocalipsa 20:6 – Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a

doua moarte n-are nicio putere, ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.

După aceea, timp de o mie de ani, toți cei neprihăniți vor trăi în cer cu Isus. În această perioadă, cei nelegiuți sunt morți, iar Satana și îngerii lui hoinăresc prizonieri pe planeta distrusă.

După o mie de ani, Dumnezeu îi va învia pe nelegiuți pentru a-și primi răsplata alături de Satana și îngerii lui.

Apocalipsa 20:7-9,14 – Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat și va ieși din temnița lui ca să înșele neamurile... Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit... Aceasta este moartea a doua.

Toți cei care vor învia la a doua înviere vor avea parte de a doua moarte, din care nu se vor trezi niciodată.

Ce diferență uriașă este între cele două învieri! Aceasta este diferența dintre viața veșnică și moartea veșnică. Nu ne putem permite să ratăm prima înviere.

Dacă experimentăm acum puterea învierii lui Isus și, în puterea Sa, obținem victoria totală asupra păcatului și a lui Satana, Isus ne garantează că vom avea parte de prima înviere. Pavel a înțeles acest adevăr. Observați cum face legătura între ideea de a experimenta „puterea învierii Lui” acum, cu speranța de a fi înviați din moarte mai târziu.

Filipeni 3:8-11 – Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am

pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea, pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu prin credință. Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtașia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui; ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.

Îți vei deschide complet inima față de Isus și te vei preda în întregime Lui? Miza este destinul tău veșnic.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. De unde ar fi putut să știe saducheii că va avea loc o înviere? 1 Împărați 17:17-24; 2 Împărați 4:32-37; 13:20,21; Iov 19:25-27; Isaia 26:19; Daniel 12:2; Osea 13:14 _____
_____
2. Ți s-a întâmplat ca moartea să îți răpească un prieten sau o persoană iubită? În ce fel îți dă speranță doctrina învierii? _____
_____
3. Citește *Tragedia veacurilor*, pp. 644, 645. Rezumă cu propriile cuvinte această descriere frumoasă a învierii celor neprihăniți. _____
_____

SECȚIUNEA II

4. De ce mântuirea noastră și întreaga credință creștină depind de învierea lui Isus? 1 Corinteni 15:12-19 _____
_____
5. Să zicem că te întreabă cineva ceva despre înviere. Cum te poate ajuta istoria învierii lui Isus ca să răspunzi? _____
_____

SECȚIUNEA III

6. Care este scopul celei de-a doua învieri? _____
_____
7. Compară cele două răsplăți pe care le va da Hristos oamenilor. Ioan 5:28,29; Romani 6:23; Apocalipsa 20:11-21:8 _____
_____
8. Când vor fi înviați cei neprihăniți, în conformitate cu 1 Tesaloniceni 4:16? _____
9. Citește paragraful din caseta neagră de pe pagina anterioară și Filipeni 3:8-11. Cine se poate aștepta să aibă parte de prima înviere? _____
_____

Capitole de credință

Invitația șefului Tafido

Franklin Gutierrez, un student misionar SULADS* în școala misionară Slong, a avut privilegiul să fie martorul transformării vieții unui violent șef de trib. Mai jos, el ne împărtășește experiența cu propriile lui cuvinte.

Datu Tafido, cel mai de temut războinic din zonă, este șeful tribului Slong. El poartă armă și relatează isprăvi de luptă și activități ilegale care au sfârșit în conflicte sângeroase. Are grijă ca supușii lui să-l asculte.

Cu respect, l-am invitat pe șef să vină la biserică. Am fost surprins când a venit; avea și arma cu el. A stat și a ascultat. Îi plăcea să-și vadă și să-și audă copiii cântând și recitând versete memorate. Mi-a spus că vizitase biserica în mod regulat când au fost și alți profesori SULADS în sat, dar nu participase niciodată, deoarece simțea că este prea păcătos.

Într-o duminică, am avut o întâlnire cu părinții, la care a venit și șeful Tafido și două dintre soțiile lui. Am vorbit despre chestiuni școlare. Șeful Tafido, care de obicei este vorbăreț, acum asculta în liniște. În cele din urmă, chiar înainte să terminăm, șeful a vorbit:

„Vreau doar să vorbesc înainte de rugăciunea de încheiere”, a spus. „Știi că veți fi surprinși de ceea ce voi spune.”

Am văzut oamenii privindu-se între ei și întrebându-se ce va urma.

„Știți cât de rău sunt”, continuă șeful. „Mulți dintre voi ați simțit pe pielea voastră mânia mea. Știu

că oamenii din alte sate plănuiesc să mă omoare ca să se răzbune pentru lucrurile pe care le-am făcut. Sunt pregătit pentru asta. L-am rugat însă pe Domnul să mă ierte. Să trăim de acum în pace și să renunțăm la armele noastre. Plănuiesc să-mi schimb viața. Vă invit să veniți în fiecare Sabat și să vă alăturați profesorilor noștri și celorlalți la serviciul de închinare. Cartea noastră mă muștră pentru felul meu de a trăi și-mi spune cât de nelegiuit sunt și cât de turbulentă mi-a fost viața. Vă implor să începem împreună o nouă viață.”

Convins de influența Duhului Sfânt în mijlocul nostru, am simțit că mi se face pielea de găină. Am încheiat întâlnirea cu o rugăciune, rugându-L pe Domnul să răspundă cererii șefului.

Au fost necesari poate zece ani de serviciu continuu din partea SULADS pentru ca inima de piatră a șefului să se topească la auzirea cuvântului lui Dumnezeu. Lăudat să fie Domnul pentru că ne-a dat răbdarea de a continua să dăm mărturie pentru El!

*SULADS este o asociație a studenților misionari de la Mountain View College, din Philippines. **Gospel Outreach** sponsorizează aproximativ 10 studenți SULADS.

**„Vă implor
să începem
împreună o
nouă viață.”**

„Urmașii lui Hristos sunt mesagerii lui pe pământ; iar Dumnezeu i-a pregătit să fie niște lumini în întunericul moral al acestei lumi, răspândindu-i în întreaga țară, în orașe, sate și localități, «o privilegiate pentru lume, îngeri și oameni.»” – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 631.

Toți lucrătorii Gospel Outreach sunt lumini răspândite în orașe, sate și zone rustice din întreaga lume. În cazul în care cauți o modalitate ca să grăbești întoarcerea lui Isus, ai la dispoziție programul „Adoptă un lucrător al Gospel Outreach”. Dacă vrei să afli mai mult, vizitează, te rog, adoptaworker.org.

Conexiune istorică

Mântuitorul înviat

„**E**u sunt Învierea și Viața.” Acela care a spus: „Îmi dau viața ca iarăși s-o iau” a ieșit din mormânt înapoi la viața care era în El Însuși. Umanitatea a murit, însă nu și divinitatea. În divinitatea Sa, Isus Hristos are puterea de a distruge legăturile morții. El declară că are viața în El Însuși pentru a învia pe cei care Îl acceptă.

Toate ființele create trăiesc prin voia și puterea lui Dumnezeu. Acestea sunt beneficiarele vieții Fiului lui Dumnezeu. Indiferent cât de capabile și de talentate sunt aceste ființe, sau de cât de numeroase sunt capacitățile lor, ele sunt realimentate cu viață de la sursa întregii vieți. El este izvorul și fântâna vieții. Doar El, care este singurul care are nemurirea și care sălășluiește în lumină și viață, poate spune: „Îmi dau viața ca iarăși s-o iau. Am putere s-o dau și am putere s-o iau iarăși.”

Cuvintele lui Hristos: „Eu sunt Învierea și Viața”, au fost auzite clar de paznicii romani. Întreaga armată a lui Satana le-a auzit. Iar noi le înțelegem când le auzim. Hristos a venit să-Și dea viața ca să-i răscumpere pe mulți. Fiind Păstorul cel Bun, El Și-a dat viața pentru oi. A fost nevoie de neprihănirea lui Dumnezeu pentru a păstra legea ce cauzează pedeapsa. Această cale era singura prin care legea putea fi păstrată și declarată sfântă, dreaptă și bună. Aceasta a fost singura modalitate prin care păcatul putea fi făcut să pară excesiv de păcătos, iar onoarea și măreția autorității divine să fie menținute.

Legea guvernării lui Dumnezeu avea să fie proslăvită prin moartea singurului Fiu al lui Dumnezeu. Isus Hristos a purtat vinovăția păcatelor lumii. Încrederea noastră se găsește doar în întruparea și moartea Fiului lui Dumnezeu. A putut să sufere, deoarece a fost sprijinit de divinitate. A putut să îndure, deoarece nu avea nicio pată de necredință sau de păcat. Hristos a triumfat în locul oamenilor, îndurând justețea pedepsei. El a câștigat viața veșnică pentru oameni, în timp ce înălța dreptatea legii.

Hristos a fost investit cu dreptul de a da nemurirea. Viața pe care și-a dat-o în trup omenesc, a luat-o din nou pentru a o oferi umanității. „Eu am venit ca ei să aibă viață, și s-o aibă din belșug.” „Cine mănân-

că trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică, și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” „Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu în veac nu-i va fi sete, ba încă apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.”

“ Pentru cel ce crede, moartea este ceva de mică însemnătate. ”

Toți cei care sunt una cu Hristos prin credința în El câștigă viața veșnică. „După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine.” El „rămâne în mine și Eu în el.” „Eu îl voi învia în ziua de apoi.” „Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.”

Hristos a devenit una cu umanitatea, astfel ca umanitatea să devină în Duh și viață una cu El. Ca urmare a acestei uniri în ascultare de cuvântul lui Dumnezeu, viața Lui a devenit a lor. El spune celui pocăit: „Eu sunt Învierea și Viața.” Hristos privește moartea ca pe un somn – liniște, întuneric, somn. El vorbește despre moarte ca și cum ar dura doar o clipă. „Oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată.” „Dacă păzește cineva cuvântul Meu, în veac nu va vedea moartea.” Iar pentru cel ce crede, moartea este ceva de mică însemnătate. Să mori în El este ca un somn. „Dumnezeu va aduce înapoi, împreună cu Isus, pe cei ce au adormit în El.”

În timp ce femeile duceau vestea cea bună, ca

martore ale Mântuitorului înviat, și în timp ce Isus Se pregătea să Se arate unui mare număr de urmași, se derula o altă întâmplare. Gărzile romane văzuseră îngerul măreț care cântase imnul victoriei la nașterea lui Hristos și au auzit îngerii care acum cântau imnul dragostei salvatoare. În fața minunatei scene la care li s-a permis să fie martori, aceștia au leșinat și au căzut la pământ ca morți. Când puterile cerești le-au fost ascunse privirilor lor, aceștia s-au ridicat în picioare și s-au grăbit spre poarta cimitirului pe cât de repede îi puteau duce picioarele lor tremurânde. Clătinându-se asemenea unor orbi sau oameni beți, cu fețele livide ca de mort, aceștia le-au spus celor pe care i-au întâlnit despre întâmplările minunate la care au fost martori. Incidentele remarcabile care au avut loc au ajuns cu rapiditate la urechile marilor preoți și conducătorilor, fiind relatate de soli cât de bine puteau aceștia.

Gardienii au căutat să ajungă mai întâi la Pilat, dar preoții și conducătorii au trimis vorbă să fie aduși în prezența lor. Acești soldați înăspriți aveau

o înfățișare ciudată, dând mărturie despre învierea lui Hristos și, de asemenea, despre mulțimea pe care o ridicase din morminte odată cu El. Soldații au spus marilor preoți ce au văzut la mormânt. N-au avut timp să inventeze ceva, așa că nu s-au gândit la altceva și nu au spus decât adevărul. Dar conducătorii erau nemulțumiți de raport. Ei știau că procesul lui Hristos primise o mare atenție, având loc în timpul Paștelui. Ei știau că evenimentele minunate ce avuseseră loc – întunericul supranatural, marele cutremur – nu puteau rămâne fără urmări și au plănuțit imediat cum să înșele oamenii. Soldații au fost mituiți să raporteze informații false, iar preoții au garantat că, dacă problema va ajunge la urechile lui Pilat, așa cum mai mult ca sigur avea să se întâmple, ei aveau să fie responsabili pentru acțiunile soldaților. Ei l-au mituit pe Pilat ca să păstreze tăcerea și au trimis rapoarte pregătite de ei în fiecare colț al țării, prin mesageri speciali.

– *The Youth's Instructor*, 4 august 1898.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Citește din nou primul paragraf al articolului, apoi Apocalipsa 1:18. Ce încurajări ai găsit în aceste declarații? _____
_____
2. Care este sursa vieții pentru toate ființele create? _____
3. „A fost nevoie de neprihănirea lui Dumnezeu pentru a păstra legea ce cauzează pedeapsa.”
Asupra cui cădea această pedeapsă? _____
Aceasta a fost singura modalitate prin care se puteau întâmpla câteva lucruri. Care sunt acestea? _____
_____
4. Ce a dat Hristos umanității? _____
_____
Cine sunt cei care câștigă viața veșnică? _____
5. De ce a devenit Hristos una cu umanitatea? _____
_____
Cum devine viața lui Hristos viața noastră? _____
6. Cum privește Hristos moartea? _____
_____
Cum li se pare aceasta celor credincioși? _____

Fapte uimitoare

Animale care se dezgheată

Atunci când oamenii și alte mamifere îngheață, urmările constau în degerături și moarte. Dumnezeu însă a dat unor specii de șerpi și broaște care trăiesc în medii extrem de reci abilitatea de a supraviețui fiind înghețate!

Această capacitate nu este înțeleasă în totalitate, dar este obținută prin două mecanisme. Unul dintre ele se numește „toleranță la îngheț”, un mecanism rar prin care trupul este capabil să supraviețuiască înghețului și formațiunilor de gheață distrugătoare din celulele țesutului, urmate de dezgheț.

Celălalt mecanism, mai întâlnit, se numește „evitarea înghețului”, sau „super răcire.” În acest proces, trupul conține substanțe precum glicerol, ce acționează ca un antigel natural și previn formarea gheții în celulele țesutului. De exemplu, în adâncul lacurilor și al iazurilor înghețate, țestoasa pictată poate sta scufundată și nemișcată până la trei luni, dar de fapt nu îngheață în această perioadă. Este un mister cum pot supraviețui în această stare de „animație suspendată”, sau biostază, atât de mult timp, fără să aibă oxigen în sânge; oamenii, prin comparație, încep să sufere leziuni ireversibile ale nervilor în cazul în care creierul nu mai primește oxigen mai mult de patru minute.

Bineînțeles, pentru majoritatea animalelor cu sânge rece, temperaturile de îngheț echivalează de obicei cu moartea. Există însă unii amfibieni care hibernează la sol, sau în apropierea suprafeței solului, unde temperatura poate scădea în mod substanțial mai jos de punctul de îngheț al fluidelor corporale. Aceste creaturi au capacitatea uimitoare de a suporta înghețarea apei în compartimentele corporale extracelulare. De fapt, în cazul unor broaște, până la 65% din totalul de apă din corp poate fi transformat în gheață, permițându-le să supraviețuiască zile sau chiar săptămâni în condiții de temperatură negativă. Când începe dezghețul de primăvară, scânteia vieții le activează mușchii și par să revină la viață de parcă ar fi înviați.

Ținând cont că Dumnezeu poate crea celule care supraviețuiesc înghețului, nu este dificil să crezi că poate învia și un om.

O altă creatură interesantă, crevețele-zână, ilustrează același adevăr. Creveții-zână sunt niște crustacee mici uimitoare, înrudite cu creveții de mare. De-abia dacă ajung la doi centimetri și jumătate; de obicei, sunt mult mai mici. Aceștia au 11 perechi de picioare

ca niște bețe, pe care le folosesc ca să înoate, o activitate pe care preferă să o execute cu susul în jos. Curentul le permite să respire prin apendicele frontal, care are denumirea de picioare branhiale. Acești creveți se hrănesc cu alge, plante moarte

și animale mai mici, prinse în curentul provocat de apendicele lor. Femelele pot depune ouă pe tot parcursul anului, cărându-le în saci aflați în spatele picioarelor branhiale. De asemenea, au o abilitate neobișnuită de a produce diferite feluri de ouă pe tot parcursul anului. De exemplu, în anumite circumstanțe, creveții-zână produc ouă învelite în chisturi cu pereți duri, sau în carcase, care sunt atât de puternice încât ouăle se pot usca și pot ecloza mulți ani mai târziu. După ce au fost expuse la apă, ouăle eclozează în doar 30 de ore. Aceste ouă speciale au fost supuse la ape cu temperaturi extrem de înalte, precum și la temperaturi joase de -150 de grade Celsius și au rămas viabile. În condiții de laborator, au fost eclozate ouă după 20 de ani, dar este posibil ca, în condiții potrivite, aceste ouă mici, rezistente să poată exista sute, sau chiar mii de ani, și tot să eclozeze!

Nu știm cum poate păstra Dumnezeu esența vieții latentă într-un ou sau într-o sămânță. De asemenea, nu știm cum poate să învie un om mort, dar vedem atât de multe miracole ale vieții în lumea naturală, încât avem încredere că El poate.

CONTRA CURENTULUI

3 august

Cu siguranță ne vom pierde dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Marea JUDECATĂ

PARTEA 1

SECȚIUNEA I

Trăim în cea mai serioasă perioadă din istoria pământului. Ce anume face însă să fie atât de serioasă? Sunt nenumăratele dezastre naturale, precum cutremurele și vremea urâtă? Sunt frecvențele lovituri de stat și revoluțiile sângeroase sau posibilitatea unui război nuclear? Urmează să fie promulgată în curând legea duminicală?

Cu siguranță, aceste lucruri sunt niște evenimente care ne dau de gândit, dar ceea ce se întâmplă este mult mai serios. În acest moment, în timp ce citești aceste cuvinte, în cer are loc o judecată.

Când cărțile cu rapoarte sunt deschise la judecată, viața tuturor acelor care au crezut în Isus trece pe dinaintea lui Dumnezeu, începând cu aceia care au trăit la început pe pământ. Apărătorul nostru prezintă cazurile fiecărei generații, unul după altul, și

Text de memorat | Romani 14:12,13

Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu. Să nu ne mai judecăm dar unii pe alții. Ci mai bine judecați să nu faceți nimic care să fie pentru fratele vostru o piatră de poticnire sau un prilej de păcătuire.

judecata se încheie cu cei vii. Fiecare nume este amintit, fiecare caz este cercetat cu atenție. Nume sunt primite și nume sunt respinse.

Dacă mai sunt păcate rămase în cărți de care oamenii nu s-au pocăit și care nu sunt iertate, numele lor sunt șterse din cartea vieții, iar raportul faptelor lor bune este șters din cartea vieții și din cartea de amintire a lui Dumnezeu. *Tragedia veacurilor*, p. 483

“ Domnul nu ne judecă în conformitate cu cunoștințele noastre înalte, ci în conformitate cu credincioșia cu care le trăim. ”

— *Mărturii pentru biserică*, vol. 6, p. 439

DIN CUPRINS:

B-31

Marea judecată – partea 1

Eliberat de alcool

Slujitorul păgubos

Radar viu

“**Veți fi pregătiți să treceți judecata de cercetare, când toate faptele și cuvintele voastre și până și cele mai profunde gânduri vor fi prezentate înaintea marelui Judecător și a adunării de sfinți și îngeri?**”

— *Tragedia veacurilor*, vol. 4, p. 116

În această lecție și în următoarea, vom vedea ce ne învață Biblia despre judecată. Și deoarece numele noastre vor fi analizate la un moment dat, vrem să știm cum să fim pregătiți pentru cel mai serios moment dintre toate.

Dar mai întâi, de unde știm că judecata are loc acum? Cum putem fi siguri că nu va avea loc în viitorul îndepărtat sau că nu s-a întâmplat deja în trecut?

Sunt mai multe texte în care este prezentat momentul general al judecății. Solia primului înger declară că timpul începerii judecății a sosit.

Apocalipsa 14:7 – Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui.

Acest verset ne arată că judecata începe în apropiere de sfârșitul istoriei pământului, dar înainte de a doua venire a lui Isus, care este descrisă în Apocalipsa 14:14,15.

În Daniel 7, vedem că judecata are loc după ce se întemeiază națiunile Europei și înainte să fie distruse.

De asemenea, judecata are loc în ultima parte a istoriei pământului.

Dar acest pasaj și altele, chiar dacă arată că judecata are loc în apropiere de sfârșit, nu specifică exact când începe. Această dată o aflăm comparând capitolul 8 din cartea Daniel cu capitolul 9.

În Daniel 8 ni se spune despre curățarea sanctuarului (de Ziua Ispășirii) că va începe la sfârșitul celor 2 300 de zile.

Daniel 8:14 – Și el mi-a zis: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Sfântul Locaș va fi curățit!”

În Daniel 9:25, ni se spune că această perioadă de timp va începe „de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului”.

Când adventiștii au înțeles în cele din urmă că sanctuarul care trebuia curățat era cel din cer, au putut să vadă cum curățarea acestuia era paralelă cu judecata din Daniel 7. Astfel, au descoperit că judecata a început la 22 octombrie 1844.

SECȚIUNEA II

Putem spune că este important să știi ziua când te prezinți la tribunal. Nu este însă cea mai importantă parte din procesul scăpării de condamnare. Este mai important ca o persoană care urmează să fie judecată să aibă dovada că este nevinovată.

Cu toate acestea, la judecata din cer nu putem aduce asemenea dovezi. Sincer vorbind, suntem vinovați. Legea lui Dumnezeu ne condamnă în mod drept. Aceasta declară că fiecare persoană de pe pământ este vinovată și merită moartea veșnică.

Romani 5:12 – De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit.

Chiar și păcatele noastre secrete și cele făcute din neștiință nu vor mai fi secrete și nici nu vor mai părea nimănui triviale când vom fi în fața Judecătorului.

Eclesiastul 12:14 – Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

Matei 12:36 – Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.

Cheia singurei noastre speranțe la judecată este că Isus este cu adevărat nevinovat. Ca om, El a făcut întotdeauna voia Tatălui.

Ioan 8:29 – Cel ce M-a trimis este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut.”

Evrei 4:15 – Căci n-avem un Mare-Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.

Fiind fără păcat, Isus este cel mai potrivit să-I vorbească Tatălui în locul nostru. El promite să fie apărătorul fiecărui om care se pocăiește. Dacă ne mărturisim păcatele și nu le mai facem, El ne va îmbrăca cu nevinovăția Sa, astfel încât să participăm la judecata fără să avem vreo vină.

1 Ioan 1:9–2:1 – Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi. Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit.

Dumnezeu I-a dat Fiului Său iubit și însărcinarea de a ne judeca. Mântuitorul nostru este Judecătorul nostru! Această veste este una bună pentru toți cei care Îl acceptă pe Isus ca Mântuitor personal și dau mărturie despre El în viața de zi cu zi.

Matei 10:32,33 – De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu, care

este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu, care este în ceruri.

Apocalipsa 3:5 – Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.

Cum Îl mărturisim pe Hristos și ne arătăm credința în El? Trăind o viață de supunere. Când Îi negăm existența și arătăm că nu putem avea încredere în El? Când nu ne supunem Lui.

Tit 1:16 – Ei se laudă că-L cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele Îl tăgăduiesc, căci sunt o scârbă: nesupuși și netrebnici pentru orice faptă bună.

Mai este un lucru pe care trebuie să-l luăm în considerare în această perioadă solemnă. În timp ce sperăm că vom fi tratați cu milă, nădăjduind că păcatele noastre nu vor mărturisi împotriva noastră, nu ar fi deloc înțelept să manifestăm o atitudine opusă față de alții. Dacă nu arătăm milă față de cei care ne-au rănit, ne putem aștepta ca Dumnezeu să ne șteargă păcatele? Vom vedea ce spune Biblia despre acest lucru în secțiunea următoare.

SECȚIUNEA III

Când înțelegem cu adevărat judecata, viețile noastre se schimbă. Acesta este unul dintre motivele pentru care Satana nu vrea să ne gândim la judecată. Ținând cont însă că fiecare activitate va fi expusă, ar trebui să avem întotdeauna în minte momentul judecării.

Iacov 2:12 – Să vorbiți și să lucrați ca niște oameni care au să fie judecați de o Lege a slobozeniei.

Când înțelegem că Dumnezeu este judecător, ne dăm seama că nu noi suntem cei ce judecă. Dacă ne gândim că ne vine rândul să venim înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ne va fi mai ușor să avem milă față de alții.

Romani 14:10 – Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos.

Poți să înțelegi de ce diavolul lucrează din greu, în special acum, pentru a-i ispiti pe oameni să se acuze unii pe alții? Poți înțelege de ce îi îndeamnă pe oa-

meni să răspândească orice zvon pe care îl aud și care îi defăimează pe alții? Este evident că el încearcă din greu să-i facă pe oameni să-i urmărească cu scrupulozitate pe predicatori ca să-i prindă spunând sau făcând ceva greșit? (Vezi Isaia 58:9; Ieremia 20:10; Isaia 29:20.)

Judecata este o ocazie minunată pentru a aduce unitate în biserica lui Dumnezeu. Este un timp pentru milă, bunătate și smerenie, astfel încât membrii să fie adunați la un loc. Este un timp în care să ne iertăm unii pe alții, așa cum și Hristos ne-a iertat.

Coloseni 3:13,14 – Îngăduiți-vă unii pe alții și, dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertați-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, așa iertați-vă și voi.

Nu poți fi mai practic de atât. Acasă, la școală, în biserică – oriunde știi pe cineva care ți-a greșit – poar-

tă-te cu acea persoană așa cum ai vrea să se poarte Isus cu tine. Fii milos, și ți se va arăta milă (Matei 5:7).

Matei 6:14,15 – Dacă ierți oamenii greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre. Dar, dacă nu ierți oamenii greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.

Matei 18:32-35 – Atunci, stăpânul a chemat la el pe robul acesta și i-a zis: „Rob viclean! Eu ți-am iertat toată datoria, fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai

și tu milă de tovarășul tău, cum am avut eu milă de tine?” **Și stăpânul s-a mâniat și l-a dat pe mâna chinuitorilor până va plăti tot ce datora. Tot așa vă va face și Tatăl Meu cel ceresc dacă fiecare din voi nu iartă din toată inima pe fratele său.**

Atunci când acceptăm mila pe care ne-o arată Dumnezeu, nu vom căuta să-i tratăm pe alții așa cum merită. Vom dori ca și ei să se împărtășească din abundența mântuirii pe care Dumnezeu ne-o oferă tuturor cu generozitate.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Explică din Biblie de unde știm că judecata din cer a început la 22 octombrie 1844. Dacă ai nevoie de ajutor, consultă *Tragedia veacurilor*, pp. 423–432. _____
_____
2. Citește Apocalipsa 3:5; Matei 10:32,33; Ezechiel 18:24; *Tragedia veacurilor*, p. 483. Ce nume vor rămâne în cartea vieții în timpul judecății care va avea loc în fața lui Isus? _____
Ce nume vor fi șterse? _____

SECȚIUNEA II

3. Dacă îți dezvolti obiceiul de a te gândi la judecată înainte să spui sau să faci ceva, în ce mod specific ți se va schimba viața? _____
_____
4. Ce lucrare trebuie să facă Dumnezeu pentru noi și ce lucrare trebuie să facem noi ca să fim pregătiți pentru judecată? _____
_____
5. Ce ne spune Solomon să facem ținând cont că toate activitățile și gândurile noastre secrete vor fi judecate? Eclesiastul 12:13,14 _____
6. Vrea Dumnezeu să ne salveze? Ioan 3:16; Romani 8:31-33 _____
Atunci de ce avem nevoie de un Avocat la judecată?? 1 Ioan 2:1, 2; Apocalipsa 12:10 _____
_____

SECȚIUNEA III

7. Cum ar trebui să trăim în timpul acesta când are loc judecata? 2 Petru 3:10-18 _____
_____
8. De ce ar trebui să-i iertăm pe cei care nu au fost buni cu noi? Iacov 2:13,14; Coloseni 3:12,14 _____
_____

Studiu suplimentar: *Tragedia veacurilor*, pp. 479–491

Capitole de credință

Eliberat de alcool

Lucrătorii Gospel Outreach au parte de multe ocazii în care să-i ajute pe oamenii dependenți de băuturi alcoolice. Cu toate că acești oameni încearcă să-și înec problemele în alcool, ei descoperă că alcoolul nu face nimic altceva decât să aducă și mai multe probleme. Cele două relatări de mai jos ne prezintă doi alcoolici din India, care și-au găsit pacea și au fost eliberați de alcool prin puterea lui Isus.

Mai întâi, iată mărturia lui Bali Ram: Eu, Bali Ram, locuiesc în Sahasapur. Viața mea era mizerabilă și aveam multe probleme. Îmi făcusem obiceiul să beau. Din cauza alcoolului, a certurilor, a mâniei și invidiei, viața familiei mele a fost ruinată.

Sătul de certurile constante, am plecat de acasă și m-am dus la Madhya Pradesh. În timp ce căutam de lucru, am întâlnit un bătrân din satul meu. Acesta m-a dus la el acasă, mi-a dat ceva să mănânc și să beau și m-a invitat să stau cu el. Înainte să mă culc în noaptea aceea, bătrânul a ingenunchat lângă pat și s-a rugat. L-am văzut rugându-se și am rămas uimit că nu avea idoli la care să se roage. L-am întrebat cui se ruga.

Dimineața, m-a invitat să particip la o întâlnire de rugăciune. Mi-a plăcut întâlnirea. Am simțit bucurie și pace în inimă. Din ziua aceea, am participat cu regularitate la întâlniri și m-am apropiat tot mai mult de Isus Hristos. L-am acceptat pe Isus ca Mântuitor personal. Treptat, viața mea s-a schimbat. M-am dus acasă, iar în casa mea a început să domnească pacea și dragostea. Întreaga mea familie l-a acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitor. Sunt atât de mulțumitor lui Isus pentru harul Său salvator, pentru pacea și dragostea din viața mea.

Iată povestea lui Peter: Într-o dimineață, în timp ce mergeam cu bicicleta, L-am rugat pe Domnul să-mi arate ce voia să fac în ziua aceea. Am mers la piața locală și un om m-a întrebat dacă știu vreo șmecherie care să-i ajute pe oameni să se țină departe de alcool. I-am spus că nu știu nicio șmecherie, dar că știu un Dumnezeu puternic, care cu siguranță îi ajută pe cei care au nevoie.

Mi-a povestit despre un sat numit Jorapal, care nu este departe de satul unde locuiesc. Nu aveam cum să

merg acolo imediat, dar am mers după vreo șase săptămâni. Când am intrat în sat, am observat că aproape toți oamenii, atât bărbați, cât și femei, erau beți.

M-am apropiat de un bătrân ce părea să fie liderul. Era beat, dar am reușit să vorbesc cu el. M-a întrebat de ce le vizitam satul și de ce nu eram beat. M-am prezentat ca pastor și i-am spus că aduc vești bune. A râs de mine, dar i-a chemat pe câțiva dintre prietenii lui să vină și să mă asculte. Le-am vorbit despre principiile sănătății și despre obiceiurile bune, precum și despre faptul că Dumnezeu ne poate ajuta să scăpăm de obiceiul băutului. Cei mai mulți dintre ei au aprobat din cap drept răspuns.

Am continuat să-i vizitez și să mă rog cu ei timp de patru săptămâni. Într-o zi, nu l-am mai găsit beat pe bătrân. Mi-a spus că se simțea bine când nu bea. I-am mulțumit lui Dumnezeu că mi-a ascultat rugăciunea.

După aceea, bărbatul mi-a spus că în casa lui se găsea o rudă bolnavă. Au dus-o la doctori, dar nimeni nu putea să o ajute. M-a întrebat dacă puteam face ceva. Am fost de acord să mă rog pentru ea. M-a dus la cabana lor și, încă de la intrare, am simțit un miros foarte greu. Le-am spus că toate lucrurile rele trebuie să dispară. Am citit din Biblie și m-am rugat pentru ea. Au rămas uimiți că nu l-am menționat pe niciunul dintre zeii lor, precum Kali, Durga, Shiva, Hari și alții. M-au întrebat: „Acest Dumnezeu este mai puternic decât zeii noștri?”

„Așteaptă și ai să vezi”, i-am răspuns. După trei zile, femeia se simțea mai bine, iar sătenii au primit răspuns la întrebarea lor.

Cinci familii din satul acela sunt acum interesate de studii biblice. Sunt mulțumit că Domnul Dumnezeu mi-a dat ocazia să-i slujesc.

**Știi că susținerea unui
evangelist local Gospel
Outreach în țara sa costă
doar 150 de dolari pe
lună?**

Conexiune istorică

Slujitorul păgubos

F iul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt care va ieși din gura Mea, să-i înștiințezi din partea Mea! Când voi zice celui rău: „Vei muri negreșit!», dacă nu-l vei înștiința și nu-i vei spune ca să-l întorci de la calea lui cea rea și să-i scapi viața, acel om rău va muri prin neleguirea lui, dar îi voi cere sângele din mâna ta!”

Sentița pe care Dumnezeu o pronunță asupra celor neleguiți în ziua judecării nu este din cauza crimelor revoltătoare, a epidemiei reale de păcate, ci ei sunt condamnați ca urmare a neglijenței de a face binele pe care ar fi trebuit să-l facă dacă ar fi acceptat harul pe care Hristos l-a pus la dispoziția fiecărui păcătos. Isus Și-a îmbrăcat divinitatea cu umanitate, astfel ca umanitatea să poată atinge umanitatea, puterea morală să se combine cu efortul uman, iar omul să ajungă să lucreze împreună cu Dumnezeu. Privind la Isus și la caracterul Lui, omul este schimbat după chipul lui Hristos și ajunge precum cei în care a lucrat Hristos, devenind tot mai familiarizat cu Dumnezeu și cu Isus Hristos, pe care El l-a trimis. Principiile justiției divine vor fi dezvăluite în deciziile ultimei zile mărețe, când va avea loc judecata și cărțile vor fi deschise.

„Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.” Întrebarea care îi privește pe cei ce vor fi judecați e următoarea: care este natura lucrării lor? Isus Și-a dat viața astfel ca oamenii care încalcă legea să poată avea un caracter transformat și să fie făcuți candidați potriviți pentru Împărăția lui Dumnezeu, membri ai familiei regale, copii ai Împăratului cerului. Împreună cu mulțimea de păcătoși corupți, călcători ai legii aflați în afara cetății, se găsesc și cele cinci fecioare neînțelepte, care nu au luat untdelemn de rezervă (nu aveau harul lui Dumnezeu)

în vase pentru lămpile lor. Aveau lămpi – cunoștința adevărului –, dar nu aveau nicio legătură vie cu Dumnezeu. Ele nu fuseseră înviorate de Duhul Sfânt. Acestea au ieșit la fel cum au făcut și cele înțelepte, însă erau înțelepte doar din perspectiva lor; deoarece nu aveau nicio credință mântuitoare în Hristos ca Mântuitor personal. Ele nu crescuseră în har și nici în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos.

Aceeași lecție ne este prezentată în pilda talanților; slujitorul căruia i se încredințase doar un talant s-a dus și a săpat o groapă în pământ, ascunzând acolo banii Domnului. Când Domnul lui s-a întors și și-a cerut înapoi bunurile cu dobândă, acest om a adus acuzații împotriva lui Dumnezeu, la fel cum sunt mulți care fac asta și în ziua de astăzi, care aduc acuzații împotriva celor care poartă poverile și responsabilitatea pentru cauza lui Dumnezeu.

Domnul Se așteaptă ca fiecare să pună în practică influența sau mijloacele ce i-au fost date. Noi trebuie să facem lucrarea lui Hristos, să punem în practică talanții pe care ni i-a dat și, prin exercitarea puterilor noastre, trebuie să-i înmulțim și să ne întărim. Însă dacă eșuăm să îmbunătățim talantul pe care ni l-a dat Dumnezeu, dovedim că suntem slujitori păguboși, iar Domnul ne va spune cum i-a spus și omului din pildă: „Luați-i dar talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Pentru că celui ce are i se va da și va avea de prisos, dar de la cel ce n-are se va lua și ce are!”

Domnul nu și-a pus încrederea în slujitorul păgubos. Prin teste și verificări, au ieșit la suprafață principiile care i-au controlat acțiunile și a fost găsit cu lipsă. Acesta își făcuse obiceiul de a se plânge de cei cu care intra în contact și, în cele din urmă a ajuns

“ Suntem condamnați pentru că neglijăm să facem binele. ”

să se plângă și de Dumnezeu.

Hristos a spus că noi suntem martorii Lui. Însă cei care nu și-au îmbunătățit cunoștințele, care nu și-au dezvoltat capacitățile încredințate, lucrând pentru Hristos, nu vor fi credincioși și ascultători în viața viitoare. Ce lecție ni se dă! Cei ce fac răul vor avea parte de judecată și pedeapsă din cauza lipsei lor de milă, pentru că au eșuat să-și exercite capacitățile încredințate pentru a-i binecuvânta pe cei din jur. Ei

vor fi găsiți cu lipsă, deoarece au eșuat să facă binele pe care Isus l-a făcut posibil pentru ei, punându-ne la dispoziție harul Său. Ei au refuzat harul pe care Isus li l-a acordat prin moartea Sa și L-au dezamăgit pe Stăpânul care a dat fiecăruia dintre ei o lucrare de făcut. Pentru neglijența de care au dat dovadă, nefăcând lucrarea dată de Dumnezeu, pedeapsa judecății Lui va cădea asupra celor nelegiuți și a slujitorilor leneși. Poate că slujitorul păgubos s-a ocupat cu sânguință de propriile afaceri, dar a pierdut complet din vedere veșnicia. Prin propriul Său sânge, Maiestatea cerului, Împăratul slavei, a plătit prețul pentru păcătoși și atât oamenii, cât și talentele lor îi aparțin lui Dumnezeu. „Nu știți... că nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cum-părați cu un preț.”

– *The Youth's Instructor*, 4 ianuarie 1894

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Dumnezeu nu îi condamnă pe nelegiuți în ziua judecății pentru anumite motive. Care sunt acestea? _____
_____
  - Pentru ce anume sunt condamnați, în schimb? _____
  2. Care sunt cele trei lucruri care se întâmplă când privim spre Isus și spre caracterul Său? _____
_____
  3. Care este întrebarea care îi privește pe cei ce vor fi judecați? _____
  4. De ce și-a dat Isus viața? _____
_____
  5. Cine se va mai găsi în afara cetății, împreună cu cele cinci fecioare neînțelepte? _____
De ce se află cele cinci fecioare neînțelepte în afara cetății? _____
_____
  6. Care era problema cu slujitorul necredincios din pilda cu talanții? _____
_____
  7. Ce așteaptă Domnul de la fiecare dintre noi? _____
Ce se va întâmpla dacă nu vom face aceasta? _____
_____
  8. Cine nu va fi credincios și supus în viața viitoare? _____
  9. De ce vor avea parte de judecată și răzbunare cei ce fac răul? _____
_____
- De ce vor fi găsiți cu lipsă? _____

Fapte uimitoare

Radar viu

Liliecii sunt animale nocturne, ce pot fi găsite în toată lumea, din Canada până în țările cu climă tropicală caldă. Aceștia sunt singurele mamifere care zboară cu adevărat. (Veverițele zburătoare nu fac altceva decât să plutească pe distanțe scurte.)

Nu, nu sunt rozătoare zburătoare; ci aparțin unui grup complet diferit, numit *Chiroptera*, care în limba greacă înseamnă „mână aripă”. Aripile lor sunt, de fapt, extensii ale mâinilor, având o membrană subțire între degete.

Spre deosebire de majoritatea păsărilor, liliecii sunt capabili să zboare cu o viteză relativ redusă, dând dovadă de o manevrabilitate extremă. Aceasta este dobândită prin capacitatea extraordinară a liliacului de a-și modifica forma și curbura aripilor, modificând astfel în mod dramatic portanța aerodinamică. De asemenea, au fost înregistrați lilieci zburând cu o viteză de 96 de kilometri pe oră, dar și aflați la altitudini de mai bine de 3,2 kilometri deasupra solului.

După rozătoare, liliecii sunt viețuitoarele cele mai numeroase din ordinul mamiferelor. Existând mai mult de 1 200 de specii, reprezintă cam a cincea parte dintre speciile de mamifere! Cel mai mic liliac, numit liliacul-cu-nas-de-porc, este de mărimea unui bondar și cântărește mai puțin de o monedă de 50 de bani. Anvergura aripilor celui mai mare liliac, vulpea zburătoare, este de 1,8 metri.

În timpul zilei, liliecii dorm în peșteri, în scorburi de copac și în diverse structuri construite de oameni. Aproape toți liliecii dorm, sau stau cuibăriți atârând cu capul în jos, agățându-se de picioarele din spate. Oriunde se adăpostesc numeroși lilieci, se adună mormane uriașe de excremente (guano). În mai multe țări, aceste excremente sunt adunate și folosite ca îngrășămintă de calitate superioară pentru culturi. Excrementele de liliac sunt o sursă excelentă de azot și fosfor, care la un moment dat era extras și folosit la producerea de explozive.

Liliecii fac doar un pui pe an și pot trăi până la 20 de ani în colonii care pot avea de la 20 la 20 000 de exemplare. Din mediul natural, liliecii reglează cel mai bine numărul de gândaci, mâncând cantități impresionante de insecte. O colonie de lilieci cu coadă liberă mexicani devorează până la 250 de tone de insecte

© Geoff Gallier: License—http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/

într-o singură noapte! Nu toți liliecii mănâncă insecte, unii preferând fructe, pește, broaște, șopârle, nectar și chiar sânge! Aproape toți liliecii se hrănesc de la asfințit până la răsărit.

Contrar credințelor populare, liliecii nu sunt orbi. De fapt, mulți lilieci au o vedere excepțional de bună, concepută pentru niveluri scăzute de luminozitate. Pentru a se descurca în întuneric, mulți lilieci se bazează pe o formă sofisticată de sonar, cunoscut sub denumirea de ecolocație. Prin această modalitate de detectare, liliecii emit impulsuri scurte de sunete pe frecvență înaltă, care de obicei sunt mult deasupra plafonului auzului uman. Undele sonore se răspândesc înaintea liliacului, interceptând orice obiect aflat în calea zborului și rezonând înapoi sub forma unui ecou. Folosind acest radar dat de Dumnezeu, liliecii sunt capabili să deslușească direcția, distanța, viteza și, în unele cazuri, dimensiunea și densitatea obiectelor din jur.

Știați că Biblia ne învață că Dumnezeu are un radar ceresc invizibil care ne înregistrează fiecare mișcare?

În Evrei 4:13 stă scris: „Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face”; iar în Apocalipsa 20:12: „Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

CONTRA CURENTULUI

10 august

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Marea JUDECATĂ

PARTEA 2

Text de memorat | Apocalipsa 20:12

Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea.

SECȚIUNEA I

Dacă ai fi fost un înger în cer când Lucifer a păcătuit prima dată, ce motiv ai fi avut să alegi să ai încredere în Dumnezeu? Cum ai fi decis dacă să crezi ce spune Dumnezeu sau ceea ce pretindea Lucifer?

Pentru început, îngerii avuseseră nenumărate dovezi că Dumnezeu este bun și iubitor. Frumusețea cerului e o dovadă a puterii Lui. Toată creația lui Dumnezeu stă mărturie pentru înțelepciunea Sa și pentru cât de mult Îi pasă de creaturile Sale.

Psalmii 19:1 – Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.

Romani 1:20 – În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți.

De asemenea, îngerii știau din experiența proprie că supunerea aduce bucurie. Ei au ascultat întotdeauna și au fost tot timpul nespuse de fericțiți.

Cu toate acestea, îngerii care s-au hotărât să se încreadă în Dumnezeu tot au fost tulburați de sugestia lui Lucifer cum că nesupunerea aduce chiar mai multă bucurie. Prin urmare, Dumnezeu i-a dat timp lui Lucifer să-și dezvolte principiile. După aceea, toată lumea va fi capabilă să vadă limpede rezultatul final al concepțiilor lui Lucifer.

Chiar dacă nu putem analiza întreaga istorie a planului de răscumpărare, haideți să vedem ce face Dumnezeu pentru toți îngerii sfinți în mințile cărora minciunile lui Satana aruncaseră o umbră

“ Istoria păcatului va mărturisi veșnic că fericirea ființelor create de Dumnezeu depinde de păzirea legii Sale. ”

— *Tragedia veacurilor*, p. 671

DIN CUPRINS:

B-32

Marea judecată – partea a 2-a
Dacă Dumnezeul tău este atât de puternic
Reflecții solemne
Bufnița

de îndoială. Dumnezeu ține o judecată la care îngerii pot asista și pot studia istoria înregistrată pentru a vedea ei înșiși că Dumnezeu S-a ocupat de păcat, de păcătoși și de îngerii nelegiuți cu o înțelepciune și cu o dreptate uimitoare. Ei privesc cum unele nume sunt acceptate și altele respinse. Ei se pot convinge singuri dacă planul Satanei a făcut sau nu pe cineva mai fericit.

Marele interes al îngerilor privind lucrarea de judecată a lui Isus a fost ilustrat în sanctuar, acolo unde perdeaua din Templu era brodată în aur și argint cu imagini de îngeri. De asemenea, în Locul Preasfânt, doi îngeri din aur priveau cu smerenie în jos, la chivotul acoperit cu capacul milei, în care se găseau Cele Zece Porunci, legea după care vor fi judecați toți. Când Isus pledează pentru oamenii credincioși, o face înaintea îngerilor.

Luca 12:8,9 – Eu vă spun: pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl va mărturisi și Fiul omului înaintea îngerilor lui Dumnezeu, dar cine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor va fi lepădat și el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA II

Când începe judecata din cer, milioane de îngeri participă la procedurile curții. Toți aceștia sunt interesați de judecată. Daniel descrie începerea judecății la tronul lui Dumnezeu:

Daniel 7:10 – Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S-a ținut judecata și s-au deschis cărțile.

Îngerii sunt martorii care pot depune mărturie că informațiile înregistrate sunt veridice. Iar atunci când Isus pledează pentru cineva înaintea Tatălui spunând că a fost credincios, o face în prezența îngerilor martori.

Apocalipsa 3:5 – Cel ce va birui va fi îmbrăcat astfel în haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.

Când judecata se va sfârși, chiar când vor cădea ultimele șapte plăgi pe pământ, îngerii din cer vor avea ceva de spus. Ei au văzut destul încât să facă o declarație despre dreptatea lui Dumnezeu.

Apocalipsa 16:5-7 – Și am auzit pe îngerul apelor zicând: „Drept ești Tu, Doamne, care ești și care erai! Tu ești Sfânt, pentru că ai judecat în felul acesta.

Ar trebui să ne amintim că judecata nu este în folosul lui Dumnezeu. Biblia ne învață în mod limpede că Dumnezeu știe deja totul. El știe cine este neprihănit și cine nu. Viitorul nu Îl ia prin surprindere. Nici caracterele noastre nu Îl surprind. Iar El nu uită nimic. Dumnezeu nu are nevoie să studieze nicio carte pentru a afla detaliile istoriei.

2 Timotei 2:19 – Totuși temelia tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui” și „Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!”

Iov 23:10 – Dar El știe ce cale am urmat și, dacă m-ar încerca, aș ieși curat ca aurul.

Isaia 40:28 – Dumnezeul cel veșnic, Domnul, a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.

Așadar, îngerii sunt cei care au nevoie să asiste la judecata din cer. Însă, așa cum vom vedea, judecata este și pentru oameni. Dumnezeu vrea ca toată lumea să-I vadă dreptatea.

Fiindcă aceștia au vărsat sângele sfinților și al prorocilor, le-ai dat și Tu să bea sânge. Și sunt vrednici.” Și am auzit altarul zicând: „Da, Doamne Dumnezeule Atotputernice, adevărate și drepte sunt judecățile Tale!”

Această parte a judecății pe care o studiem are loc înaintea venirii lui Isus. O numim judecată de cercetare, deoarece acum sunt investigate sau examinate cu atenție înregistrările, pentru a hotărî ce răsplată va fi dată fiecărui om la venirea lui Isus.

Apocalipsa 22:12 – Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

Vor avea oamenii lui Dumnezeu ocazia să se uite și ei la aceste dosare? Da. Dumnezeu a rânduit o a doua fază a judecății, care va avea loc după a doua venire a lui Hristos. Atunci, cei neprihăniți vor avea șansa de a privi în cărți și chiar vor fi implicați în judecata îngerilor răi.

1 Corinteni 6:2,3 – Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată

„Chiar dacă toate popoarele vor trece la judecată prin fața lui Dumnezeu, totuși El va examina cazul fiecărui individ în parte, cercetând cât se poate de amănunțit și de atent, de parcă nu ar exista o altă ființă pe pământ. Fiecare om trebuie să fie încercat și găsit fără pată sau zbârcitură ori ceva asemănător.”

—*Tragedia veacurilor*, p. 490

de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate? Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia?

Ce anume îi va califica pe neprihăniți să participe la judecarea oamenilor și a îngerilor nelegiuiți, pe care o va face Isus? Cei neprihăniți fuseseră ispitiți, asemenea celorlalți, dar ieșiseră învingători. Aceia care nu au ieșit biruitori nu vor fi capabili să condamne

SECȚIUNEA III

Judecata face parte dintr-un plan foarte mare. Dumnezeu a aranjat lucrurile astfel încât păcatul își va înceta existența pentru totdeauna. Nu va mai exista un al doilea Lucifer. Nu va mai fi o altă Evă care să mănânce din fructul oprit. Nicio altă planetă nu va mai fi supusă suferințelor și morții, așa cum s-a întâmplat pe pământ.

Naum 1:9 – Ce planuri faceți voi împotriva Domnului? El le zădărnicește! Nenorocirea nu va veni de două ori.

Cum poate însă Dumnezeu să garanteze că nimeni nu va păcătui din nou când toți vor avea libertate de alegere, liber-arbitru? Iată câteva repere.

Mai întâi, fiecare ființă care va trăi pentru totdeauna va cunoaște cât de îngrozitor este păcatul. Va fi de ajuns să ne amintim ce suferință cumplită i-a provocat păcatul lui Isus, pentru a fi convinși că păcatul este groaznic. Acest lucru face parte din înțelepciunea crucii.

În al doilea rând, fiecare ființă va vedea dreptatea lui Dumnezeu în felul în care S-a ocupat de păcat. În ziua de azi, unii oameni, din cauza ignoranței de care dau dovadă, Îl acuză pe Dumnezeu că nu este cinstit

păcatele pe care ei înșiși le prețuiesc. Când viața se va încheia și supunerea noastră este completă, vom fi pregătiți.

2 Corinteni 10:5,6 – Orice gând îl facem rob ascultării de Hristos. Îndată ce se va săvârși ascultarea aceasta din partea voastră, suntem gata să pedepsim orice neascultare.

Apocalipsa 3:21 – Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.

Până atunci, în mod sigur, nu este momentul să-i judecăm pe alții. Nu suntem pregătiți. Și, chiar dacă se întâmplă câteodată să considerăm că anumite acțiuni sunt corecte sau greșite, noi nu putem citi inimile. Nu putem înțelege motivele sau circumstanțele oamenilor. Până când Isus nu ne permite să vedem cărțile din ceruri, nu e treaba noastră să-i judecăm pe alți oameni.

1 Corinteni 4:5 – De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.

Să nu o luăm înaintea planului lui Dumnezeu.

și nici blând. Însă când toate etapele judecății se vor fi terminat, toate ființele din univers, inclusiv îngerii, vor mărturisi că Dumnezeu este drept.

Romani 14:11 – Fiindcă este scris: „Pe viața Mea Mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.”

Filipeni 2:9-11 – De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.

Acest lucru face parte din înțelepciunea judecării. Fiecare ființă inteligentă din univers va vedea și va cunoaște bunătatea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

La final, crucea oferă o altă nestemată de înțelepciune. Nu doar că ne arată cât de rău este păcatul, dar ne arată și adâncimea dragostei lui Dumnezeu. Mai mult, expune sfințenia minunată a lui Dumnezeu. Și, în cele din urmă, asta îi va împiedica pe oameni și pe îngeri să păcătuiască din nou. Astfel de gânduri sunt cele care ne împiedică și pe noi să păcătuim în prezent. (Vezi 2 Corinteni 5:14.) Iar crucea ne va împiedica să păcătuim pentru totdeauna.

Atunci cum să nu înălțăm noi crucea lui Hristos? Îngerii Îi atribuie onoarea și slava lui Hristos, căci nici ei nu sunt în

siguranță decât dacă privesc la suferințele Fiului lui Dumnezeu. Caracterul pozitiv al crucii îi păzește pe îngerii din cer de apostazie. Fără cruce, nu ar fi mai în siguranță în fața răului decât erau îngerii înainte de căderea lui Lucifer. Perfecțiunea angelică a eșuat în ceruri. Perfecțiunea omenească a eșuat în Eden, paradisul fericirii. Toți cei care își doresc să fie în siguranță pe pământ sau în cer trebuie să privească la Mielul lui Dumnezeu. – *The Signs of the Times*, 30 decembrie 1889

În veșnicie, ne vom gândi tot timpul la Isus, Mielul lui Dumnezeu. Și de aceea păcatul nu va mai apărea niciodată.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Ce adevăr despre judecată este ilustrat prin imaginea îngerilor din sanctuar? _____
2. În ce fel beneficiază îngerii de pe urma judecării? _____
3. Arată din Biblie de unde știm că judecata nu este pentru beneficiul lui Dumnezeu. _____

SECȚIUNEA II

4. Ce spune Isus despre judecarea altora? Matei 7:1 _____
Asta înseamnă că nu trebuie să facem diferență între acțiunile drepte și cele greșite? Deuteronomul 30:11-20; Ezechiel 44:23 _____
Biblia, totuși, precizează limpede că acum, în mod cert, nu este timpul să-i judecăm pe alții. Care este diferența între a judeca o persoană și a judeca acțiunile unei persoane? _____
- Când ar putea fi posibil ca o acțiune bună să nu fie, de fapt, bună? Faptele apostolilor 5:1-11 _____
- Când ar putea o acțiune rea să nu conteze împotriva unei persoane la judecată? Faptele apostolilor 17:30 _____

Studiu suplimentar: *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 123–129

SECȚIUNEA III

5. Explică cu propriile cuvinte de ce Dumnezeu poate garanta că nu va mai exista nicio altă rebeliune? _____

Capitole de credință

Dacă Dumnezeu tău este atât de puternic

Sukhdev Singh și-a acoperit fața cu o cârpă și a tușit sânge. Stăteam în restaurant. Tocmai ce-l întâlnisem pe Sukhdev în piață. De-abia îl cunoscusem. Vorbind de una-alta, i-am spus că sunt pastor într-o biserică. El era membru al comunității Sikh, dar se întrebă tot timpul dacă creștinii venerază idoli sau imagini. Așa că ne-am dus la restaurant ca să vorbim, spune Bittu Masih, un evangelist **Gospel Outreach**.

În timp ce vorbeam, Sukhdev își tot acoperea fața de fiecare dată când tușea. În cele din urmă mi-a spus că are tuberculoză.

„Te rog, du-te să te vadă un doctor”, i-am spus lui Sukhdev. „Situția ta este foarte critică și contagioasă. Poți să-i dai tuberculoza altui membru din familie.”

Sukhdev nu avea însă bani ca să meargă la doctor. De fapt, acest depanator de telefoane în vârstă de 32 de ani nu mai avea slujbă și își căuta de lucru. Ne-am promis să ne vedem din nou.

Câteva zile mai târziu, Sukhdev a venit să mă vadă. Era foarte fericit. Își găsisese de lucru la un service de telefoane. Adusese cu el o cutie de bomboane ca să sărbătorim. Dar tot nu își dorea să consulte un doctor.

„Măcar du-te la spitalul guvernamental și ia niște medicamente gratuite pentru tuberculoza ta”, i-am spus. Sukhdev a fost de acord să o facă.

A doua zi, Sukhdev mi-a spus: „Dacă Dumnezeu tău este tare și adevărat și mai puternic decât orice alt zeu, roagă-L pe El să mă vindece.”

„În regulă, o să mă rog pentru tine.”

Am continuat să ne întâlnim. Sukhdev nu știa să scrie sau să citească, așa că am început să-l învăț să citească în punjabi. Ce nu știam la vremea aceea era că Sukhdev nu luase medicamentele de la spital.

Am început să-l învăț pe Sukhdev din Biblie. Îi plăceau istoriile din Biblie și avea multe întrebări despre ele. Studiile biblice, discuțiile și rugăciunile pentru vindecare au continuat timp de o lună.

Am început să observ o îmbunătățire la sănătatea lui Sukhdev. Părea că acum putea să își țină tusea sub control. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru medicamente și vindecare. Apoi, Sukhdev mi-a mărturisit

că aruncase medicamentele chiar după ce le luase. Vindecarea și recuperarea lui Sukhdev nu se datorau medicamentelor, ci lui Dumnezeu.

I-am mulțumit imediat lui Dumnezeu pentru acest miracol și pentru răspunsul la rugăciuni. Am continuat să facem studiile biblice, iar în prezent Sukhdev știe să citească și să scrie în punjabi. Cartea lui preferată este Biblia. El și soția lui au fost botezați și sunt membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

Lucrătorii Gospel Outreach sunt dedicați să împărtășească veștile bune ale Evangheliei. Adesea, ei se confruntă cu condiții ostile, riscuri personale și provocări de transport semnificative. În ciuda acestora, ei experimentează vindecări miraculoase, eliberări de demoni și succes în a duce Evanghelia în satele ostile. Aceștia țin studii biblice, vizitează bolnavii acasă și în spitale, coordonează și conduc servicii de Sabat și la mijlocul săptămânii, și participă la campanii evangelistice.

Rugăciunile și contribuțiile tale financiare sunt esențiale pentru ca acești lucrători să poată continua să slujească. Contactează astăzi Gospel Outreach pentru a afla cum poți fi de ajutor!

Vizitează goaim.org sau sună la 1-509-525-2951.

Conexiune istorică

Reflecții solemne

Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape.”
Vine timpul când va fi prea târziu să-L căutăm pe Dumnezeu. M-am gândit cum ne vom simți când timpul de probă se va încheia și toată lucrarea noastră de o viață se va sfârși. Cu ce fel de sentimente vom analiza trecutul? Ne vom dori atunci ca eforturile noastre de a-L sluji pe Dumnezeu să fi fost mai stăruitoare? Ne vom dori să fi trăit în mai multă armonie cu voința Sa revelată? Vom fi atunci considerați slujitori credincioși? Dacă în clipa aceasta Îl auzim pe Hristos spunând: „S-a sfârșit”?

Am avut un vis în care am văzut un grup mare de oameni adunați laolaltă. Brusc, cerul s-a întunecat, tunetele s-au rostogolit, fulgerele au strălucit și s-a auzit o voce mai puternică decât cele mai zgomotoase tunete răsunând în cer și pe pământ: „S-a sfârșit!” Unii din grup, cu fețele livide, au ieșit în față, văitându-se în agonie și strigând: „Nu sunt gata.” Imediat s-a auzit întrebarea: „De ce nu ești gata?” De ce nu ai profitat de oportunitățile pe care cu bunăvoință ți le-am oferit?” M-am trezit cu acel strigăt răsunând în urechi: „Nu sunt gata! Nu sunt salvat! Sunt pierdut! Pierdut! Pierdut pentru veșnicie!”

Să contemplăm viitorul în lumina responsabilităților solemne pe care le avem de îndeplinit, ca să putem înțelege ce trebuie să facem pentru a le duce la capăt. În ziua aceea vom fi confrunțați deoarece L-am neglijat și disprețuit pe Dumnezeu, precum și mila Sa, și pentru că am respins adevărul și dragostea Lui? În adunarea solemnă a ultimei zile, în auzul întregului univers, va fi citit motivul pentru care păcătosul este condamnat. Pentru prima dată, părinții vor afla care a fost viața secretă a copiilor lor. Copiii vor vedea cât de multe lucruri greșite au comis împotriva părinților lor. Va avea loc o dezvăluire generală a secretelor și motivelor inimii, căci ceea ce este ascuns va fi dat pe față. Aceia care s-au amuzat de lucrurile solemne legate de judecată vor amuți când vor fi în fața realității teribile.

Aceia care au disprețuit cuvântul lui Dumnezeu se vor afla în fața Autorului profețiilor inspirate. Nu ne putem permite să trăim fără să ne gândim la ziua

judecății, căci, deși a fost mult timp întârziată, aceasta este acum aproape, chiar la uși, și se grăbește intens. Trâmbița arhanghelului îi va surprinde în curând pe cei vii și îi va trezi pe cei morți. În ziua aceea, cei nelegiuți vor fi separați de cei dreți, așa cum păstorul separă oile de capre.

Dragi tineri, când stați și vă gândiți la aceste lucruri solemne, nu vă dați seama că trebuie să încetați să fiți egoiști și să nu mai continuați să mergeți pe căile voastre păcătoase? Încetați să faceți răul și învățați să faceți binele! Chiar obiceiurile voastre, felul vostru de a acționa, sunt cele care vă modelează personalitatea spre distrugere sau spre binecuvântare veșnică. Nu ar trebui ca tinerii și adulții să părăsească orice obicei care le slăbește puterea morală și le întârzie dezvoltarea spirituală?

Domnul declară: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.” Aceia care L-au disprețuit pe Dumnezeu și adevărul Său pot părea că prosperă un timp, dar, în mod cert, va veni și ziua strâmtorării lor. Cei indiferenți, cei lipsiți de evlavie, aceia care Îl jefuiesc pe Dumnezeu de slujirea lor se acoperă cu mândrie și se laudă cu independența lor. Ei își înțepenesc grumazul cu fiecare apel pe care îl trimit Dumnezeu, dar nu va trece mult și mâna Lui se va lăsa peste ei. Lipsa lor de onestitate, lipsa lor de evlavie, atitudinea sfidătoare la adresa cerului, toate acestea vor fi dezvăluite și se va vedea că viața fiecăruia a fost înregistrată cu exactitate. A sosit ora răsplătirii.

“ Chiar obiceiurile voastre sunt cele care vă modelează personalitatea spre distrugere sau spre binecuvântare veșnică. ”

Ochiul a toate văzător al lui Dumnezeu ne privește; gândurile secrete ale inimilor noastre nu sunt ascunse. Fiecare va fi judecat potrivit faptelor pe care le-a făcut. Te întreb azi: cum stai înaintea lui Dumnezeu? Ce va zice despre raportul vieții tale Acela care poate înțelege fiecare motiv, care poate vedea fiecare gând, care poate auzi fiecare cuvânt și care poate privi

fiecare activitate din viața ta? Te vei gândi la aceste întrebări solemne înainte ca sentința fiecărui caz să fie irevocabilă, înainte să fie prea târziu ca să mai îndrepti relele? Vei ține cont de îndemnul: „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape”?

– *The Youth's Instructor*, 21 iulie 1892

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Gândește-te la cele cinci întrebări din primul paragraf și răspunde cu sinceritate și cu atenție. _____
_____
2. Recitește visul lui Ellen White, apoi citește Matei 24:42-51. Cum poți evita să faci parte din grupul care strigă: „Nu sunt pregătit”? _____
_____
3. Poate că acum poți să ascunzi cu succes față de părinții tăi și față de alții faptele tale și motivațiile tale rele, dar nu va fi întotdeauna așa. _____ Ce anume va fi dezvăluit în adunarea solemnă din ultima zi? _____
_____
4. De ce este esențial să trăim raportându-ne la ziua judecății? _____
_____
5. Ce trebuie să facem când ne gândim la aceste lucruri solemne? _____
_____
6. Ce se va întâmpla cândva cu aceia care L-au disprețuit pe Dumnezeu și adevărul Său, precum și cu aceia care au fost indiferenți și lipsiți de evlavie? _____
_____
7. Putem să ascundem ceva de Dumnezeu? Cât de mult din viața noastră va fi judecată într-o bună zi? Eclesiastul 12:14 _____
_____
8. Așadar, cum ar trebui să trăim în prezent? Eclesiastul 12:13 _____
_____

Fapte uimitoare

Bufnița

Bufnița este una dintre cele mai interesante creaturi ale lui Dumnezeu, care poate fi găsită pe fiecare continent, cu excepția Antarcticii. Acest fapt se datorează parțial faptului că șoarecii – mâncarea preferată a bufnițelor – se găsesc peste tot din abundență. Bufnițele nu au dinți, așa că înghit șoarecii cu totul. Părțile care nu sunt digerabile, precum blana, oasele și dinții, sunt adunate într-un cocoloș pe care îl regurgitează.

Bufnițele sunt vânători excelenți, deoarece au ochi foarte mari, cu care văd în profunzime, în special când lumina este slabă. Ochii lor sunt poziționați frontal, ceea ce le conferă un aer de înțelepciune, și cântăresc cinci procente din greutatea lor corporală. Cu aceste dotări, bufnițele văd binocular pe o rază largă. De fapt, nici măcar nu sunt globi oculari, ci mai degrabă tuburi alungite, ca niște telescoape scurte, susținute de structura osoasă a craniului. Din acest motiv, o bufniță nu-și poate da ochii peste cap și nici nu poate să și-i miște, ci numai să privească drept înainte. Oricum, compensează mai mult

decât e nevoie cu abilitatea de a-și roti capul în jur și de a-l întoarce aproape la spate. Bufnița reușește acest lucru din cauză că are un gât lung și flexibil, cu 14 vertebre, de două ori mai multe decât au oamenii. Acest lucru îi permite să-și învârtă capul la 270 de grade, aproape un cerc complet, cum nu cred că pot să facă mulți.

Când o pasăre obișnuită zboară, aerul trece peste suprafața aripilor, creând turbulențe ce scot un zgomot ca un șuierat sau fâlfâit. Însă bufnițele, când zboară, nu scot niciun sunet. Peste penaj au un strat catifelat ce amortizează sunetul. În plus, marginile frontale ale penelor aripilor sunt ca un pieptene fin ce înăbușă sunetul scos de bătaia aripilor. Datorită zborului silențios, prada nu aude bufnița venind. În plus, îi vine în ajutor auzul ei, care este extrem de ascuțit.

În mod ciudat, orificiile urechilor se găsesc la niveluri ușor diferite pe cap și sunt setate în unghiuri diferite – unul mai sus, în apropiere de fruntea bufniței, iar celălalt, mai jos, cam la nivel cu nările păsării. Amplasarea asimetrică îi ajută pe acești vânători să localizeze prada cu precizie. Urechile, de asemenea, sunt înconjurate de pene, ce se pot deschide pentru a capta sunetele slabe făcute de prăzile de mici dimensiuni sau se pot închide ca măsură de protecție împotriva sunetelor puternice. Ele sunt acoperite de un guler flexibil, făcut dintr-o rețea densă din pene scurte, care îi încadrează fața, dându-i un aer de farfurie parabolică ce reflectă sunetele. Acest fapt îi conferă bufniței un auz extrem de sensibil și direcțional, cu care poate localiza până și prăzi de mici dimensiuni, chiar și într-un întuneric total.

Biblia ne învață că ochii lui Dumnezeu pot vedea oriunde ne-am afla, iar urechile Lui ne pot auzi până și gândurile.

UN ALT FAPT UIMITOR

Cineva a estimat că în Statele Unite sunt aproximativ două milioane de legi. Dacă un om s-ar apuca să le studieze citind două legi pe zi, s-ar putea califica pentru titlul de cetățean care respectă legea în aproximativ 6 000 de ani.

Totuși, orice copil poate învăța că Dumnezeu a fost capabil să rezume așteptările pe care le are din partea omului, felul cum ar trebui să se raporteze acesta la Dumnezeu și la aproapele său, în zece principii simple.

Matei 22:37-40 – Isus i-a răspuns: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău.» Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: «Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.» În aceste două porunci se cuprind toată Legea și Prorocii.”

CONTRA CURENTULUI

17 august

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Legătura sacră A CĂSĂTORIEI

Text de memorat | Matei 5:32

Dar Eu vă spun că oricine își va lăsa nevasta, în afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurvește.

SECȚIUNEA I

Când Dumnezeu a făcut lumea noastră, El a oferit omenirii două daruri foarte speciale. Aceste daruri aveau să aducă bogăție și să dea stabilitate și sens vieții, ajutând la păstrarea și încurajarea relațiilor pe care El le-a gândit să fie o bucurie pentru noi.

Unul dintre daruri, Sabatul zilei a șaptea, ne protejează relația cu Creatorul nostru. Celălalt dar, căsătoria, ne protejează relațiile sociale cu alți oameni. Într-o lecție anterioară, am studiat darul Sabatului; în această lecție vom învăța ce spune Biblia despre căsătorie. Când Dumnezeu a înființat căsătoria, El a intenționat să fie un lucru foarte bun.

Când principiile divine sunt recunoscute și respectate în această relație, căsătoria este o binecuvântare; protejează puritatea și fericirea rasei, asigură nevoile sociale ale omului, înalță

natura fizică, intelectuală și morală.

– *Patriarhi și profeți*, p. 46

Știați că instituția căsătoriei este una dintre cele mai mari binecuvântări pe care ni le-a dat Dumnezeu?

Dumnezeu a rânduit ca bărbatul și femeia să fie uniți în căsătorie sfântă, pentru a ridica familii care, încoronate cu onoare, vor fi simboluri ale familiei din cer... Căsătoria, atunci când este însoțită de puritate și sfințenie, adevăr și neprihănire, este una dintre cele mai

“ Isus vrea să vadă căsătorii și cămine fericite. Căldura adevăratei prietenii și dragostea care unește inimile soțului și soției sunt o anticipare a cerului.” — *In Heavenly Places*, p. 202

DIN CUPRINS:

B-33

Legătura sacră a căsătoriei

Biserica de noapte

Căsătoria și frica de Dumnezeu

Un dosar curat

mari binecuvântări date familiei umane.

– *The Signs of the Times*, 30 august 1899

Când Dumnezeu i-a creat pe Adam și pe Eva, El i-a unit ca soț și soție. Bărbatul și femeia au devenit „un singur trup”. Dumnezeu este Acela care unește un soț și o soție și nimeni nu ar trebui să separe ceea ce Dumnezeu a unit. (Vezi Matei 19:6.)

Păcatul însă a distrus frumoasa armonie a creației lui Dumnezeu și, în curând, Satana a început să atace instituția căsătoriei. În Geneza 4:19, citim despre primul bărbat care și-a luat două neveste în loc de una. În Geneza 6:1-7 aflăm despre numeroasele căsătorii dintre credincioși și necredincioși, fapt ce a contribuit la răspândirea rapidă a nelegiurii. Pe tot parcursul istoriei lumii, vrăjmașul lui Dumnezeu a purtat un război continuu împotriva căsătoriei și familiei. Satana a introdus nenumărate forme de viciu, corupție și perversiune. Toate acestea au umplut lumea de durere și nefericire.

SECȚIUNEA II

Să presupunem că te pregătești să cumperi prima mașină. După ce ai economisit destui bani, vizitezi câteva puncte de vânzare de mașini și găsești ceea ce consideri că este mașina potrivită pentru tine. Cât de mulțumit ești când ai cumpărat-o și poți, în sfârșit, să conduci spre casă!

Cu toate acestea, după ce o conduci o lună, descoperi că de fapt nu îți place mașina aceea deloc. Ce poți să faci? Ei bine, poți să continui să o conduci sau poți să o vinzi și să-ți cumperi o mașină nouă. Depinde de tine.

Alegerea unui/unei soț/soții este, însă, un lucru diferit. Când un bărbat și o femeie se căsătoresc, ei fac un legământ solemn. Amândoi promet să-și fie credincioși unul altuia cât timp trăiesc. Aceste jurăminte sacre, la care stau martori Dumnezeu și oamenii, leagă cuplul pe viață. Și, conform Bibliei, sunt doar două situații în urma cărora un soț sau o soție pot căpăta libertatea să se căsătorească cu altcineva.

Prima situație este cauzată de moarte. Când un soț sau o soție moare, jurământul căsătoriei s-a încheiat. Persoana rămasă în viață este liberă să se căsătorească cu altcineva.

Romani 7:2,3 – Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el, dar, dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei. Dacă, deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă, dar, dacă-i moare bărbatul,

Dumnezeu a spus că legea Sa protejează căsătoria.

Exodul 20:14 – Să nu preacurvești.

Trei cuvinte numai. Dar ce înțeles larg au!

Această poruncă interzice nu numai faptele de impuritate, dar și gândurile și dorințele senzuale sau orice practică ce are tendința să le incite. Puritatea este de dorit nu numai în viața exterioară, dar și în intențiile secrete și emoțiile inimii. Hristos, care ne-a învățat obligativitatea extinsă a legii lui Dumnezeu, a declarat că și gândurile sau privirile păcătoase sunt păcate la fel de reale precum înfăptuirea nelegiuită. – Patriarhi și profeți, p. 308

Așadar, această poruncă nu a fost dată doar pentru cei căsătoriți, ci pentru toată lumea. Dacă ne obișnuim să avem gânduri și activități curate, vom ajuta la protejarea instituției sacre și sfinte a căsătoriei, dată de Dumnezeu.

este dezlegată de Lege, așa că nu mai este preacurvă dacă se mărită după altul.

Cealaltă situație în urma căreia un soț sau o soție este eliberat/ă de jurământul căsătoriei o aflăm dintr-o conversație a lui Isus cu unii farisei.

Matei 19:3 – Fariseii au venit la El și, ca să-L ispitească, I-au zis: „Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină?”

Isus le-a cerut să se gândească la istoria creației, care dezvăluie planul lui Dumnezeu pentru căsătorie.

Matei 19:4-6 – Drept răspuns, El le-a zis: „Oare n-ați citit că Ziditorul de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască și a zis: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup»? Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.”

Dacă însă unul dintre cei doi este în mod constant necioplit și leneș? Este dificil să trăiești cu cineva care are aceste trăsături, dar ele nu anulează jurământul căsătoriei. De aceea este important să descoperi

dacă un/o potențial/ă partener/ă are vreunul dintre aceste atribute. Înainte să faceți acest pas, observați dacă nesimțirea sau lenea sunt printre caracteristicile partenerului, precum și dacă nu cumva are probleme de furie, deoarece furia și abuzul pot fi un motiv pentru a trăi separat, chiar dacă nu este un motiv pentru divorț.

Potrivit lui Isus, niciunul dintre cele enumerate mai sus nu sunt motive valabile pentru divorț. Legea lui Dumnezeu permite doar un singur motiv, iar acesta este cazul în care unul dintre ei a comis adulter.

Matei 19:6 – Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă preacurvește și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurvește.

Mai târziu, Pavel a explicat că, dacă un creștin își lasă soția pentru orice alt motiv în afară de adulter, atunci nu e liber să se căsătorească cu altcineva. Ar trebui fie să se întoarcă la soția lui, fie să rămână singur.

1 Corinteni 7:10,11 – Celor căsătoriți, le poruncesc nu eu, ci Domnul,

SECȚIUNEA III

Dacă vezi o bucată de hârtie suflată de vânt pe stradă, probabil că vei presupune că este un gunoi. Ce ai spune însă dacă ai vedea aceeași bucată de hârtie într-un seif bancar, sau expusă într-un muzeu, într-un mediu cu umiditate controlată? Evident, trebuie să aibă o mare valoare pentru cineva.

Ce anume face diferența? Cu cât un lucru are mai multă valoare pentru noi, cu atât mai mult îl protejăm. Dumnezeu face același lucru. El a înconjurat căsătoria cu o protecție puternică, iar acest lucru ne spune cât de mult urăște infidelitatea maritală. El vrea să știm că uniunea căsătoriei este un angajament foarte serios și că nu ar trebui să o tratăm niciodată ca pe o chestiune de mică importanță.

Evrei 13:4 – Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari.
Maleahi 2:15,16 – „Luați seama dar în mintea voastră și niciunul să nu fie necredincios nevastei din tinerețea lui! Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie”, zice Domnul Dumnezeul lui Israel, „și pe cel ce își acoperă haina cu silnicie”, zice Domnul oștirilor.

Este ușor să vezi cum această lecție se aplică oamenilor care sunt căsătoriți. Dar ce le spune ea

ca nevasta să nu se despartă de bărbat. (Dacă este despărțită, să rămână nemăritată sau să se împace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta.

Ideea este chiar simplă. În conformitate cu legea lui Dumnezeu, o persoană nu poate fi căsătorită cu doi oameni în același timp. Și dacă nu cumva adulterul a anulat jurământul sacru al căsătoriei, Dumnezeu îi consideră în continuare pe cei doi căsătoriți, chiar dacă ei au obținut un divorț legal.

Pare Scriptura prea strictă? De ce este legea lui Dumnezeu atât de inflexibilă? Ne vom uita la acest aspect în următoarea secțiune.

“Nimic altceva decât mângjirea patului conjugal nu poate distruge sau anula jurământul căsătoriei.” — *Căminul adventist*, p. 341

celor care nu sunt căsătoriți încă și poate că nici nu se vor căsători mulți ani de acum înainte? Tinerețea este perioada în care trebuie să înfrângem orice deprindere care ar duce la adulter, un păcat care, adesea, își are originea în obiceiuri cu care ai de-a face chiar acum.

Unul dintre acestea este fabularea, sau visatul cu ochii deschiși, un păcat mintal care îți slăbește capacitatea de a evita păcatul fizic mai târziu. Imaginarea scenelor de necurăție este o încălcare a poruncii a șaptea.

Matei 5:28 – Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie ca s-o poftască a și preacurvit cu ea în inima lui.

Isus a condamnat gândurile păcătoase, deoarece duc la fapte păcătoase. În ziua de azi sunt numeroase cântece, filme, reviste, cărți, panouri publicitare, site-uri de pe internet și jocuri video ce conțin imagini și cuvinte care ne ispitesc să nutrim gânduri necurate. Prin puterea lui Dumnezeu, păstrați-vă ochii și urechile curate, umplându-vă mintea cu lucruri curate și

bune. Rezistați cu fermitate oricărui gând, cuvânt sau activități necurate.

2 Corinteni 10:5 – Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu, și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

Psalmi 19:14 – Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!

O nuntă nu poate reforma caracterul. Caracterul pe care îl avem în momentul căsătoriei îl ducem cu noi mai departe în viața de căsnicie. Dar, hrănindu-ne zilnic cu învățăturile cuvântului Său, Isus ne transformă.

Perspectiva biblică în privința căsătoriei conține o lecție pentru oricine nu este căsătorit încă. Hotărâți să fiți foarte atenți să nu vă căsătoriți cu persoana nepotrivită. Nu vă permiteți să faceți o greșală în alegerea soțului sau a soției, deoarece nu aveți o a doua șansă. Trebuie să alegeți bine din prima. Căutați sfatul lui Dumnezeu prin rugăciune și studiind subiectul căsătoriei cu mare atenție în Biblie, în cărțile *Căminul adventist* și *Solii pentru tineret*. Asemenea lui Daniel în Babilon, urmați fiecare principiu pe care îl cunoașteți, indiferent dacă ceilalți fac sau nu la fel. Acest lucru vă va proteja. Și dacă vă veți număra printre norocoșii care au binecuvântarea unor părinți evlavioși, urmați-le sfatul și înțelepciunea.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

Citește *Căminul adventist*, pp. 15–20, și răspunde la următoarele întrebări:

1. Ce cuvinte ai găsit care să descrie tipul de căsnicie pe care l-a dorit Dumnezeu pentru oameni? _____
2. Ce fel de lucruri pot face un soț și o soție pentru a-și clădi un cămin fericit? _____
3. Din nefericire, cele mai multe căsătorii sunt departe de idealul lui Dumnezeu. Ce fel de lucruri îndepărtează o căsnicie de a fi o mare binecuvântare? _____

SECȚIUNEA II

4. Care sunt, din perspectiva lui Dumnezeu, cele două situații ce pot pune punct unei căsătorii? Romani 7:2,3; Matei 19:3-9; *Căminul adventist*, pp. 340–347 _____
5. Ce simbolizează credințioșia în căsnicie? Efeseni 5:22-23 _____
6. Lecția menționează să fiți atenți și să vedeți dacă alesul/aleasa dă dovadă de obrăznicie, lene și furie înainte de căsătorie. Ce altceva ar trebui să mai descopere o persoană? *Căminul adventist*, pp. 43–49 _____

De ce este important să biruiești și să suprimi aceste obiceiuri rele înainte să te căsătorești, în cazul în care tu însuți le ai? _____

SECȚIUNEA III

7. Ce obicei va face să-ți fie dificil să-i fii credincios partenerei de căsătorie în viitor? _____
8. De ce este important să primești sfaturi după voia lui Dumnezeu înainte să te căsătorești? Proverbele 4 _____

Studiu suplimentar: *Solii pentru tineret*, pp. 434–466; *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pp. 63–65

Capitole de credință

Biserica de noapte

Gutam Raja, un lucrător **Gospel Outreach**, a fost trimis în suburbiile marelui oraș Visakapatnam, de pe coasta estică a Indiei. Cei mai mulți oameni din suburbii sunt pescari. Noaptea târziu, aceștia pleacă pe mare în bărcuțele lor, întorcându-se cu prada a doua zi după-amiază.

Când Raja a început să viziteze oamenii, a descoperit că mulți dintre aceștia voiau să învețe despre Dumnezeu. Numai că singura perioadă când se puteau întâlni pentru închinare era seara. Astfel, a apărut biserica de noapte.

Într-o seară, Raja se ruga pentru o familie în casa lor. O vecină, doamna Venkayamma, a auzit rugăciunea și a rămas impresionată. Ea se închina la idoli, dar aceștia nu i-au răspuns niciodată la rugăciuni.

Femeia aceasta avea probleme de familie teribile; așadar, și-a croit drum până în camera unde se ruga Raja. După ce a terminat, ea l-a întrebat: „Domnule, vrei să vii, te rog, acasă la mine și să te rogi și pentru noi?”

Raja a fost de acord și, după ce a aflat despre problemele prin care trecea familia, s-a rugat. Când a terminat, doamna Venkayamma și-a șters semnul hindu de pe față.

Raja a rugat-o să participe la studiile biblice organizate de el, pentru a afla cum îi ajută Dumnezeu pe cei care se încred și-și pun credința în El. În mod cert, Dumnezeu îi putea ajuta familia să-și rezolve problemele. Doamna Venkayamma a acceptat invitația. De asemenea, și-a adus cu ea soțul, fiul și nora. Cu cât familia studia mai mult, cu atât mai mult simțeau cum Dumnezeu le rezolvă problemele.

Șase luni mai târziu, întreaga familie a fost botezată în Golful Bengal. Doamna Venkayamma și-a luat un nume creștin, așa cum fac mulți când se botează. În prezent, este cunoscută cu numele de Grace și este o creștină vivace. Își împărtășește experiența și îi

invită și pe alții să-L accepte pe Isus și să învețe să-L cunoască. Mulți dintre prietenii ei studiază cu Raja și se pregătesc pentru botez.

Biserica de noapte continuă să crească. Sunt mai mult de 120 de membri, dar nu au o clădire în care să se întâlnească. Raja închiriază o casuță cu acoperiș plat. Când nu plouă, membrii se adună seara pe acoperiș ca să se închine. Când plouă, se înghesuie toți în casuță.

Vineri seara, membrii postesc și se adună ca să se roage pentru propria creștere spirituală și pentru oamenii bolnavi. Adesea au loc miracole. De exemplu, un băiat din vecini care avea diaree a fost dus la spital. Cazul lui era atât de grav încât doctorii au renunțat să-l ajute și le-au spus părinților că nu aveau ce să-i facă și că ar trebui să se

pregătească pentru înmormântare.

Părinții l-au căutat cu disperare pe Raja și, când l-au găsit, l-au implorat să se roage pentru fiul lor. Raja i-a chemat pe toți membrii bisericii pe care i-a găsit și s-au rugat și au postit împreună pentru băiat. Dumnezeu le-a auzit strigătele, și băiatul s-a întors acasă complet sănătos.

Astfel de credincioși au nevoie de o clădire pentru biserica lor. Adesea însă, membrii de-abia fac destui bani cât să-și hrănească familiile. Poate că nu poți face foarte mult ca să-i ajuți, dar totuși ce poți să faci?

Pentru a afla mai multe despre Gospel Outreach sau despre cum poți ajuta la promovarea lucrării lui Dumnezeu în zona Fereastră 10/40, vizitează goaim.org sau sună la 1-509-525-2951.

Ea se închina la idoli, dar aceștia nu i-au răspuns niciodată la rugăciuni.

Conexiune istorică

Căsătoria și temerea de Domnul

Dumnezeu a umplut lumea de oameni și este privilegiul lor să mănânce, să bea, să facă afaceri și să se căsătorească; însă ești în siguranță dacă faci toate acestea în temere de Dumnezeu. În lumea aceasta, ar trebui să trăim cu gândul la lumea veșnică...

Gândul căsniciei pare să aibă o putere magică asupra minților multor tineri. Două persoane fac cunoștință, se plac și devin absorbite una de cealaltă. Pasiunea le orbește rațiunea, iar discernământul este lăsat la o parte. Ei nu vor asculta de niciun sfat sau de vreo măsură de control, ci vor insista să-și urmeze propria cale, indiferent de consecințe. Asemenea unei epidemii sau boli contagioase ce trebuie să-și urmeze cursul, pasiunea a pus stăpânire pe ei și pare să nu existe nimic care să o oprească. Poate că în jurul lor se găsesc oameni care își dau seama că, dacă cei interesați s-ar căsători, căsătoria lor s-ar concretiza într-o existență nefericită de o viață. Dar rugămințile și îndemnul sunt în zadar. Poate că printr-o astfel de uniune, utilitatea celui pe care Dumnezeu l-ar binecuvânta în serviciul Său va fi schilodită și distrusă; raționamentele logice și discursurile convingătoare sunt deopotrivă nebăgate în seamă. Tot ceea ce bărbații și femeile cu experiență pot spune se dovedește a fi fără niciun efect; nu există nicio putere care să schimbe decizia către care i-a condus dorințele lor.

Și-au pierdut interesul pentru întâlnirile de rugăciune și pentru tot ce ține de religie. Sunt absorbiți în întregime unul de celălalt, iar îndatoririle din viața lor sunt neglijate de parcă ar fi probleme de mică importanță. Noapte după noapte, acești tineri consumă curentul până la miezul nopții ca să vorbească între ei – oare au subiecte de natură serioasă și solemnă? Nu. Mai degrabă, despre lucruri frivole, lipsite de importanță.

Îngerii aflați de partea lui Satana îi urmăresc pe cei care își dedică o mare parte din noapte făcându-și curte. Dacă ar avea ochii deschiși, ar vedea un înger care le înregistrează cuvintele și acțiunile. Legile sănătății și modestiei sunt încălcate. Ar fi mai potrivit ca o parte din orele dedicate curteniei să fie lăsate pentru perioada dinaintea căsătoriei, înainte de a intra în viața de căsnicie. În general, evlavia și devotamentul manifestate în timpul zilelor când îi făcea curte se sfârșesc

odată cu căsătoria. Orele din noapte risipite în această epocă de depravare de obicei au dus la ruina ambelor părți implicate. Satana se bucură, iar Dumnezeu este dezonorat când oamenii se dezonoarează pe ei înșiși. Bunul nume al onoarei este sacrificat sub vraja acestei orbiri, iar căsătoria unor astfel de oameni nu poate primi aprobarea lui Dumnezeu.

Ei se căsătoresc deoarece pasiunea i-a îndemnat să o facă, iar atunci când noutatea aventurii s-a încheiat, încep să-și dea seama ce au făcut. La șase luni după ce au fost rostite jurămintele, sentimentele în privința celeilalte persoane încep să se schimbe. Trăind împreună, au aflat mai multe despre personalitatea partenerului/partenerii. Fiecare descoperă imperfecțiunile care nu erau evidente în timpul orbirii și nebuniei din timpul relației dintre ei. Promisiunile făcute la altar nu îi leagă. Consecințele căsătoriilor grăbite, chiar și între oamenii dedicați lui Dumnezeu, includ separări, divorțuri și o mare confuzie în biserică.

Această modalitate de căsătorie este una dintre specialitățile lui Satana, care are succes aproape de fiecare dată. Când oamenii mă caută pentru sfaturi privind acest subiect, am un sentiment dureros de neajutorare. Pot să le spun cuvintele pe care Dumnezeu vrea să le spun; de obicei, însă, ei pun sub semnul întrebării fiecare idee și invocă propria înțelepciune pentru a-și îndeplini scopurile, iar în cele din urmă asta și fac. Par să nu aibă nicio putere de a-și stăpâni propriile dorințe și înclinații și se căsătoresc în ciuda tuturor avertismentelor. Nu se gândesc la această chestiune cu grijă și cu rugăciune, lăsând problema în mâinile lui Dumnezeu, pentru a fi conduși și călăuziți de Duhul Său. Temerea de Dumnezeu nu pare să aibă vreo importanță în ochii lor. Ei cred că înțeleg problema în întregime, fără să aibă nevoie de înțelepciunea pe care o poate da Dumnezeu, sau de sfaturile altor oameni. Când este prea târziu, află că au greșit și că și-au periclitat fericirea din această viață și salvarea propriilor suflete. Nu vor

recunoaște că, în afară de ei, toți știau câte ceva despre chestiune și că, dacă ar fi primit sfaturile, ar fi fost scutiți de ani de anxietate și supărare. Dar sfaturile sunt lepădate doar de cei care sunt hotărâți să-și urmeze propriul drum. Pasiunea îi poartă pe astfel de indivizi dincolo de orice barieră pe care rațiunea și gândirea o pot ridica.

Dragostea este o plantă de origine cerească. Ea nu este irațională și nici oarbă, ci pură și sfântă. Însă pasiunea inimii firești este cu totul altceva. În timp ce dragostea pură îl va face pe Dumnezeu părtaș la planurile lor și va fi într-o armonie perfectă cu Duhul lui Dumnezeu, pasiunea e încăpățânată, pripită, irațională, sfidătoare față de orice restricție și va face un idol din obiectul preferat. În comportamentul celui care posedă dragostea adevărată se va arăta harul lui Dumnezeu. Modestia, simplitatea, sinceritatea, moralitatea și religia vor caracteriza fiecare pas făcut spre o alianță în căsătorie. Cei care sunt astfel îndrumați nu vor fi absorbiți de prezența celuilalt, pierzându-și interesul pentru

întâlnirile de rugăciune și pentru serviciul religios. Pasiunea lor pentru adevăr nu va muri făcându-i să neglijeze oportunitățile și privilegiile pe care Dumnezeu, prin harul Său, li le-a pus la dispoziție.

Dacă bărbații și femeile au obiceiul să se roage de două ori pe zi înainte să ia în considerare căsătoria, atunci când anticipează acest pas, ar trebui să se roage de patru ori. Căsătoria este ceva care vă va influența și afecta viața, atât în lumea aceasta, cât și în cea viitoare. Un creștin sincer nu va avansa cu planurile sale în această direcție fără să aibă aprobarea lui Dumnezeu. El nu va dori să aleagă pentru el însuși, ci va simți că Dumnezeu trebuie să aleagă pentru el. Noi nu trebuie să ne satisfacem propriile plăceri, căci nici Hristos nu a făcut asta. Nu vreau să se înțeleagă că sfătuiesc oamenii să se căsătorească cu persoane pe care nu le iubesc. Acest lucru ar fi un păcat. Dar nu trebuie să permitem capriciului și naturii emoționale să ne ruineze viața. Dumnezeu dorește să ne predăm Lui întreaga inimă și sentimentele.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce privilegiu avem să facem în această lume? _____
Care este însă calea sigură pentru a face aceste lucruri? _____
2. Ce fel de putere are gândul căsătoriei asupra a numeroși tineri? _____
Rezumă ce se întâmplă când apare acesta (prima coloană în întregime). _____
_____
3. Descrie situația lor la șase luni după nuntă și ce se întâmplă după aceea. _____
_____
- Ce anume duce la separare și divorț? _____
4. Ce este acest fel de căsătorie? _____
5. Cum ar fi putut să fie scutiți acești oameni de ani întregi de anxietate și suferință? _____
Unde le poartă pasiunea pe aceste persoane? _____
6. Cum se manifestă dragostea adevărată și pură? _____
7. Cum se poartă o persoană care manifestă această dragoste adevărată în apropierea căsătoriei? _____
_____
8. Cât de mult îi influențează și afectează căsătoria viața? _____
_____

Fapte uimitoare

Un dosar curat

Sălile de operație, dotate cu mănuși de plastic, măști chirurgicale și instrumente sterile, sunt în prezent imaginea sistemului sanitar. Dar lucrurile nu au stat întotdeauna așa. În urmă cu aproximativ 140 de ani, aproape 50% dintre pacienții care treceau printr-o operație importantă mureau de la infecțiile apărute din cauza condițiilor insalubre. Situația era ca într-un proverb faimos: „Operația a fost un succes, dar pacientul a murit.”

Doctorii erau nedumeriți cu privire la cauzele din care mureau cu până la 80% mai multe femei care nășteau în spital în comparație cu acelea care nășteau acasă. Este greu să-ți imaginezi, dar pe vremea aceea, doctorii nu purtau protecție capilară, mască și halat, ci un șorț adesea plin de pete de sânge. Echipați astfel, treceau de la un pacient la altul, fără să-și spele instrumentele sau mâinile de sânge. În multe cazuri, pacienții cu răni minore mureau de septicemie, fiind infectați prin mâinile nespălate sau instrumentarul nesterilizat al medicilor!

În anii 1860, un chirurg englez profund religios, Joseph Lister, a fost tulburat de numărul uimitor de mare de pacienți care mureau din cauza infecțiilor. El a citit în Biblie că Dumnezeu le-a spus israeliților să se spele după orice contact cu un om bolnav sau cu un mort. Pe baza acestor informații și a descoperirilor lui Louis Pasteur, Lister a înțeles că bacteriile, cel mai probabil, erau sursa infectării rănilor.

Prin urmare, a sugerat chirurgilor să-și spele mâinile și să-și sterilizeze instrumentele înainte de operație. În plus, Lister a insistat ca sala de operație să fie păstrată curată și chirurgul să poarte haine curate. De asemenea, a dezvoltat o metodă de a preveni infectarea în timpul operației, tratând rănilor cu un antiseptic. La început, Lister a fost privit ca un excentric, iar asistentele au fost nemulțumite de munca suplimentară pe care trebuiau să o depună din cauza obsesiei lui cu curățenia. De asemenea, colegii lui l-au luat în derâdere și i s-au opus.

Dar Lister, un bărbat timid și hotărât, era neclintit în scopul lui. Credea cu umilință că Dumnezeu îl conducea în acest demers. În ciuda oricărei forme de

opoziție, nu a renunțat niciodată. Chiar dacă îl batjocoreau în continuare, cu toții au început să observe o mare schimbare. Numărul morților provocate de septicemie, infecții, cangrene a scăzut semnificativ în aripa spitalului din Glasgow unde lucra Lister. În cele din urmă, spitalele britanice și americane au văzut beneficiile și au adoptat procedurile de sterilizare promovate de doctorul Lister.

Înainte să moară, au fost recunoscute serviciile aduse de Lister în domeniul medicinei, acesta fiind recompensat cu titlul de cavaler. Cineva a estimat că aproape o treime din morțile apărute în timpul Războiului Civil ar fi putut să fie împiedicate dacă descoperirile doctorului Lister ar fi fost făcute cu zece ani mai devreme. Louis Pasteur l-a descris pe Lister drept unul dintre

cei mai însemnați oameni ai secolului al XIX-lea. De fapt, astăzi sunt folosite expresii ca „înainte de Lister” și „după Lister” pentru a descrie epoca chirurgiei. Până și despre banalul pansament cu adeziv, inventat de Johnson and Johnson, se poate considera că a apărut datorită influenței lui Lister. Așa cum probabil că ați ghicit, apa de gură Listerine nu a apărut din neant, ci în sala de operație, și a fost numită după doctorul Lister.

Este uimitor cum a fost transformată lumea doar prin aplicarea acelor principii simple de igienă care se găsesc în Biblie. Dar știați că în Biblie se găsesc numeroase alte secrete de sănătate pe care lumea le neglijează? Dacă principiile de sănătate ale lui Dumnezeu ar fi fost urmate, cât de multă suferință ar fi fost evitată și cât de multe vieți ar fi fost salvate, chiar și în lumea aceasta plină de păcat!

CONTRA CURENTULUI

24 august

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Trupul lui HRISTOS

Text de memorat | Coloseni 1:18

El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietate.

SECȚIUNEA I

Era dimineața devreme. Isus era în genunchi, singur, într-un loc retras din apropiere de Marea Galileei. Toată noaptea Se rugase pentru ucenicii Săi. Iar acum, când răsăritul începea să lumineze cerul, Isus S-a ridicat.

Marcu 3:13-15 – În urmă, Isus S-a suit pe munte, a chemat la El pe cine a vrut și ei au venit la El. A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine și să-i trimită să propovăduiască. Le-a dat și putere să vindece bolile și să scoată dracii.

În dimineața aceea, într-un crâng frumos, Isus le-a dat indicații importante celor doisprezece. Apoi, după ce au îngenuncheat împreună, Isus Și-a pus mâinile peste capetele lor și a rostit o rugăciune specială, dedicând pe fiecare dintre acești bărbați lucrării sacre de a răspândi Evanghelia. Ucenicii au știut că se întâmplase ceva important, dar nu

și-au dat seama că Isus tocmai începuse o formă de organizare care, într-o bună zi, va cuprinde întreaga lume.

Numirea celor doisprezece a fost primul pas făcut pentru a organiza biserica. După înălțarea lui Hristos, aceasta trebuia să-I continue lucrarea pe pământ. – Faptele apostolilor, p. 18

În cartea Faptele apostolilor, sunt menționați câțiva pași parcurși pentru organizarea bisericii, după ce Isus S-a înălțat la cer. În Ziua Cincizecimii, numărul membrilor bisericii din Ierusalim a crescut de la 120 la peste 3 000. În capitolul 2, versetul 47, aflăm că biserica adăuga în rândurile ei noi

“ Biserica este fortăreața lui Dumnezeu, cetatea Sa de refugiu pe care o sprijină într-o lume revoltată. ”

— Faptele apostolilor, p. 11

DIN CUPRINS:

B-34

Trupul lui Hristos

Când Dumnezeu deschide uși

Ordine și organizare

Lumină vie

“Organizarea bisericii din Ierusalim era menită să slujească drept model pentru organizarea bisericilor din toate celelalte locuri unde solii adevărului aveau să convertească oameni pentru Evanghelia.” — *Faptele apostolilor*, p. 91

credincioși în fiecare zi. În curând, numărul membrilor era de aproximativ 5 000.

Această dezvoltare rapidă a împovărat mult umerii celor doisprezece apostoli, iar atunci când unii dintre credincioși au început să se plângă în legătură cu distribuirea ajutoarelor, a devenit evident că era necesară o organizare suplimentară. Prin urmare, apostolii i-au adunat pe membrii bisericii la un loc și au recomandat următorul lucru:

Faptele apostolilor 6:3,4 – De aceea, fraților, alegeți dintre voi șapte bărbați vorbiți de bine, plini de Duhul Sfânt și înțelepciune, pe care îi vom pune la slujba aceasta. Iar noi vom stăruii necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.

Acest plan a avut succes. Ca urmare a acestei organizări mai bune, Cuvântul lui Dumnezeu s-a răspândit, iar numărul credincioșilor „s-a înmulțit mult”, printre ei numărându-se „o mare mulțime de preoți” (Faptele apostolilor 6:7).

Pe măsură ce biserica s-a răspândit în afara cetății Ierusalim în anii ce au urmat, a fost necesară o organizare suplimentară. Vedem care a fost planul studiind călătoriile misionare ale lui Pavel. Luca relatează

că Pavel călătorea mult ca să viziteze și să organizeze noile biserici și a numit lideri evlavioși oriunde predica Evanghelia. În continuare, i-a sfătuit pe cei care lucrau împreună cu el să facă la fel.

Faptele apostolilor 14:23 – Au rânduit prezbiteri în fiecare biserică și, după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat în mâna Domnului, în care crezuseră.

Tit 1:5 – Te-am lăsat în Creta ca să pui în rânduală ce mai rămâne de rânduit și să așezi prezbiteri în fiecare cetate, după cum ți-am poruncit.

Pentru a-i ajuta pe creștini să înțeleagă organizarea meticuloasă, ordinea și armonia perfecte ce ar trebui să caracterizeze biserica, Pavel a descris biserica și pe membrii ei comparând-o cu un corp. Hristos este capul și conduce biserica prin Cuvântul Său, iar membrii sunt părți diferite ale corpului, care lucrează împreună pentru a-i ajuta pe alții să-I îndeplinească ordinele.

1 Corinteni 14:33 – Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților.

Hristos vrea ca biserica Sa să fie bine organizată. Vom afla de ce în secțiunea următoare.

SECȚIUNEA II

Pe vremuri, o biserică adventistă a fost transformată într-un local. Mesele au înlocuit băncile, iar băuturile alcoolice, cutia milei. Amvonul a fost demontat și a fost instalat un raft pentru sticlele cu tărie. Cum de s-a întâmplat asta?

Cu ceva timp mai înainte, un proaspăt adventist și-a oferit pământul ca loc unde credincioșii să poată construi o biserică. Aceștia au acceptat cu recunoștință oferta și au construit biserica. Proprietarul pământului era fericit că pământul său a fost utilizat într-un mod atât de bun. Dar cu trecerea timpului, s-a descurajat și s-a umplut de amărăciune. A decis să renunțe la credința lui. Și cum proprietatea era în continuare a lui, și clădirea bisericii era. Așa că a transformat clădirea într-o afacere ce se potrivea cu noul său stil de viață. În locul unde era un sanctuar, se afla acum un bar.

Se poate întâmpla asta și cu biserica ta? Nu, deoarece în prezent biserica noastră este organizată legal. Asta înseamnă că organizația bisericii, și nu membrii, în mod individual, deține clădirile și pământul. Acest sistem protejează proprietatea bisericii în cazul în care membrul proprietar cade în apostazie sau moare. Însă în 1850, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea nu era organizată încă și toate proprietățile ei erau deținute de persoane individuale.

În timpul acelor ani, au avut loc numeroase discuții despre natura și scopul bisericii. Pionierii au încercat să înțeleagă răspunsurile pe care le dădea Biblia

la numeroase întrebări importante: Ce este biserica? Care este scopul ei? Ar trebui creștinii să aparțină unei biserici locale organizate? De ce nu putem să studiem Biblia pentru noi înșine, să-L acceptăm pe Hristos ca Mântuitor al nostru și după aceea să lucrăm pentru Isus, după cum fiecare înțelege mai bine?

Atunci când o țară declară război unei alte națiuni, își sfătuiește cetățenii să-și ia armele, să zboare cu avionul în țara inamică și să înceapă să se lupte? Cu siguranță că nu! Pentru a câștiga un război, soldații sunt bine organizați și instruiți temeinic. Aceștia învață să participe la un conflict în conformitate cu anumite reguli și, implicit, să urmeze indicațiile generalului lor.

Între Hristos și Satana este un conflict în derulare. Este un război foarte real, iar biserica este armata lui Hristos. Gândiți-vă la următoarele:

Biserica este organizația numită de Dumnezeu să se ocupe de salvarea oamenilor. Aceasta a fost organizată pentru slujire, iar misiunea ei este să răspândească Evanghelia în lume. – Faptele apostolilor, p. 9

Biserica nu este un club social. Nu este nici o piatră de temelie pentru popularitate și renume. Nu este un loc de relaxare, unde să te simți confortabil. Biserica lui Isus există pentru un singur scop: ca să

slujească. Iar biserica își îndeplinește datoria doar răspândind Evanghelia în lume.

Matei 28:19,20 – Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Aceasta este o îndatorire foarte importantă. Iar biserica poate îndeplini cerința aceasta doar dacă toate resursele ei sunt bine organizate și membrii ei lucrează împreună. Organizarea ajută, de asemenea, la protejarea bisericii de dezbinările provocate de învățăturile false. Odată, când Pavel se afla în Antiohia, a apărut un moment de criză din cauza învățăturilor unor oameni. Fiind incapabili să ajungă la o înțelegere, biserica locală din Antiohia i-a trimis pe Pavel și Barnaba, precum și pe alți reprezentanți la Ierusalim.

Faptele apostolilor 15:6 – Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă ca să vadă ce este de făcut.

Împreună cu reprezentanții din alte biserici locale, liderii s-au sfătuit împreună ce să facă în privința acestei probleme. Duhul Sfânt a adus unitate printre credincioși, iar Consiliul de la Ierusalim a fost capabil să cadă de acord în privința unui plan înțelept.

SECȚIUNEA III

Știai că sunt metode diferite de organizare a bisericii? În ziua de azi, bisericile pot fi organizate în trei grupuri generale, bazate pe felul în care lucrează împreună:

Congregaționale: Bisericile lucrează independent și nu răspund în fața niciunei autorități peste nivelul local.

Reprezentative: Bisericile răspund înaintea unei autorități superioare, compuse din reprezentanți ai mai multor congregații.

Ierarhice: Bisericile sunt controlate de lideri ai bisericii, a căror ultimă sursă de autoritate este conducătorul aflat la cel mai înalt nivel.

Atunci când bisericile sunt independente, așa cum stau lucrurile cu forma congregațională de conducere bisericească, le este imposibil să îndeplinească porunca lui Isus de a predica Evanghelia în toată lumea. Resursele lor sunt prea limitate. De asemenea, nu există nicio modalitate de a rezolva probleme la o scară mare (cum ar fi cea în care un eretic preia controlul unei biserici locale). Apostolul Ioan avea cunoștința despre o biserică în care exista o astfel de problemă. Din fericire, știa și că avea autoritate să viziteze și să rezolve problema.

3 Ioan 9,10 – Am scris ceva bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietate între ei, nu vrea să știe de noi. De aceea, când voi veni, îi voi aduce aminte de faptele pe care le face, căci ne clevetește cu vorbe rele. Nu se mulțumește cu atât, dar nici el nu primește pe frați și împiedică și pe cei ce voiesc să-i primească și-i dă afară din biserică.

De asemenea, existau probleme cu formula ierarhică a conducerii bisericii. Când autoritatea și controlul bisericii sunt structurate astfel, autoritatea umană ia locul autorității biblice, iar membrii depind de conducătorii bisericii să gândească și să creadă în locul lor.

Ieremia 17:5 – Așa vorbește Domnul: „Blestemat să fie omul care se încrede în om, care se sprijină pe un muritor și își abate inima de la Domnul!

O structură ierarhică încurajează, de asemenea, neînțelegerile privind persoana care ar trebui să ocupe o poziție mai înaltă de autoritate. Dar atitudinea aceasta contrazice spiritul lui Isus.

Matei 20:25,26 – Isus i-a chemat și le-a zis: „Știți că domnitorii neamurilor domnesc peste ele, și mai-marii lor le poruncesc cu stăpânire. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru.

Scriptura ne învață că toți creștinii sunt frați. În ochii lui Dumnezeu, toți avem aceeași valoare. Dar nu-i deloc practic pentru toți membrii tuturor bisericilor să se întâlnească într-un singur loc să ia decizii de fiecare dată când trebuie făcut ceva. Așadar, planul înțelept al lui Dumnezeu, subliniat în cartea Faptele apostolilor, a fost ca bisericile să lucreze împreună prin reprezentanții lor. După aceea, acești

reprezentanți puteau să se întâlnească la un loc și să ia decizii importante. Împreună, puteau planifica și finanța lucrări misionare globale.

Planul lui Dumnezeu de organizare a bisericii, metoda reprezentativă, rezolvă problemele asociate cu slaba cooperare dintre biserici sau cu liderii bisericii care au prea mult control. În loc de aceasta, fac cu toții parte dintr-o frăție a bisericilor.

Dumnezeu ne-a creat să lucrăm ca o echipă, nu ca indivizi solitari. Atunci când lucrăm împreună, avem rezultate mai bune. Iar când bisericile lucrează împreună în felul în care Dumnezeu a planificat aceasta, atunci sunt în siguranță și mai eficiente. Acestea dețin o rețea de consilieri înțelepți, care lucrează cu toții sub autoritatea Scripturii. Și noi avem o lucrare de făcut. Deci haideți să ne organizăm și să o facem.

1 Corinteni 14:40 – Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Citește *Faptele apostolilor*, pp. 9–16 și răspunde la următoarele întrebări:

Care este scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa? _____

Care a fost scopul lui Dumnezeu pentru poporul Israel? _____

De ce a instituit Dumnezeu după aceea biserica creștină?? _____

2. Cum ar trebui să lucreze împreună membrii bisericii? 1 Corinteni 12:12-28 _____

Cine este capul bisericii? Coloseni 1:18 _____

SECȚIUNEA II

3. Care sunt unele motive pentru care este un câștig ca bisericile să lucreze împreună? _____

4. Citește Faptele apostolilor 15:1-31. Explică în ce fel a ajutat planul de organizare urmat în această criză la protejarea unității bisericii creștine. _____

SECȚIUNEA III

5. Explicați cu propriile voastre cuvinte cele trei forme de conducere bisericească și dați un exemplu pentru fiecare biserică. _____

6. Ce atitudine ar trebui să aibă conducătorii bisericilor? Ioan 13:1-17 _____

7. Care ar trebui să fie atitudinea față de conducătorii bisericii? Evrei 13:7,17 _____

Capitole de credință

Când Dumnezeu deschide uși

În cartea biblică Faptele apostolilor, există o relatare emoționantă despre un înger care a deschis porțile închisorii și l-a condus pe Petru spre libertate, chiar înainte de a avea loc execuția lui. Citește cum Zdravko și Bozana Stefanovic, conducătorii de pe teren ai **Gospel Outreach**, din Europa, relatează o întâmplare din zilele noastre despre modul cum Dumnezeu a deschis ușile unui spital și a făcut posibil ca un lucrător al **Gospel Outreach** să viziteze un pacient pe moarte, care avea nevoie disperată de mângâiere divină.

Când Dragica a fost diagnosticată cu cancer terminal, nu avea nicio cunoștință despre viața veșnică și nicio speranță de a o obține. Dar Dumnezeu a adus-o pe Vera în viața ei. Vera este o lucrătoare **Gospel Outreach** din sudul Europei. Cele două femei s-au întâlnit în mod regulat, iar Vera i-a oferit Dragicăi un Nou Testament și literatură adventistă. Această doamnă bolnavă a fost atât de fericită să descopere mângâiere în fâgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu.

Deoarece starea sănătății ei s-a înrăutățit, Dragica a trebuit să fie spitalizată și a devenit pe deplin conștientă că viața i se apropia de sfârșit. A zecea zi de spitalizare era o zi de Sabat. În timpul unei întâlniri de rugăciune la biserica noastră locală, Vera le-a cerut membrilor să se roage cu stăruință ca Domnul să facă posibil ca să mai petreacă încă o oră cu Dragica înainte să fie prea târziu. Lucrătorul nostru de la **Gospel Outreach** se confrunta însă cu o mare problemă: din cauza unei epidemii de gripă, nimeni nu avea voie să viziteze pacienții din spital.

Când Vera a sosit la spital, a observat că pe fiecare ușă era trecută atenționarea: „Fără vizite!” A continuat să se roage în privința aceasta și a rămas impresionată că a putut să ajungă la Dragica în ciuda restricției. După ce a trecut de câteva uși de spital și a parcurs câteva holuri, a ajuns la o ușă încuiată, păzită de un bărbat. Acesta i-a pus Verei câteva întrebări despre relația ei cu Dragica, dar Vera nu putea să dea niciun

răspuns pozitiv, deoarece nu era nici rudă apropiată, nici cadru medical autorizat. Totuși, i-a spus bărbatului că trebuie să o vadă pe această pacientă cât de repede posibil.

Atunci s-a întâmplat minunea și gardianul a descuiat ușa, permițându-i Verei să se ducă direct în

camera pacientei. Dragica a fost surprinsă să o vadă pe Vera, deoarece, chiar în aceeași zi, propriii ei copii nu au primit permisiunea să o viziteze. Singura explicație pe care o putea da Vera era că Dumnezeu a răspuns rugăciunilor ei și a deschis ușile spitalului.

Dragica s-a simțit mângâiată când a aflat că vizita Verei era un răspuns la rugăciunile înălțate în biserică. Credința ei s-a întărit ascultând-o pe Vera citind pasaje despre înviere și a doua venire a lui Hristos. Ceilalți pacienți din salon

au ascultat și ei.

Dragica a decis să-și predea inima lui Hristos și, după doar câteva zile, a adormit în Domnul, având certitudinea și încrederea în viața veșnică promisă tuturor celor care Îl iubesc pe Domnul și așteaptă cu nerăbdare venirea Sa.

Lăudat să fie Domnul, al cărui înger a fost destul de puternic să deschidă ușile spitalului unui lucrător **Gospel Outreach**, astfel încât solia de speranță să poată ajunge la un copil al lui Dumnezeu, aflat pe moarte.

**Dumnezeu
a răspuns
rugăciunilor
ei și a deschis
ușile spitalului.**

Conexiune istorică

Ordine și organizare

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al ordinii. Orice este în legătură cu cerul este într-o ordine perfectă; supunerea și disciplina temeinică marchează mișcările armatei îngerești. În timpul zilelor lui Moise, guvernarea Israelului era caracterizată prin organizarea cea mai detaliată, deopotrivă de minunată prin plenitudinea și simplitatea ei. Ordinea atât de uimitor etalată în perfecțiunea și aranjarea tuturor lucrărilor create ale lui Dumnezeu se manifesta în economia evreilor.

Dumnezeu era centrul autorității și conducerii, suveranul lui Israel. Moise era conducătorul lor vizibil, fiind numit de Dumnezeu să aplice legile în numele Său. După aceea, a fost format un consiliu de șaptezeci de bătrâni din triburile lui Israel pentru a-l ajuta pe Moise cu problemele generale ale poporului. Apoi, veneau preoții, care cereau sfatul Domnului în sanctuar. Conducătorii se aflau la conducerea triburilor. La un nivel ierarhic inferior erau „căpeteniile peste o mie și căpeteniile peste o sută și apoi căpeteniile peste cincizeci și căpeteniile peste zece”; la urmă, veneau oameni destoinici care puteau să aibă îndatoriri speciale.

În planificarea administrării problemelor regatului, după ce David a abdicat în favoarea lui Solomon, bătrânul împărat, fiul lui și sfătuitoarii lor au considerat că este esențial ca totul să fie făcut cu rânduială, decență, credincioșie și rapiditate. Pe cât de mult posibil, au urmat sistemul de organizare dat lui Israel imediat după ce poporul a fost eliberat din Egipt. Leviții se ocupau cu lucrările ce aveau legătură cu serviciul din Templu, inclusiv cu serviciul muzical instrumental și cu cântece, și cu păstrarea tezaurului.

Bărbații capabili să poarte arme și să slujească împăratului erau împărțiți în douăsprezece cete de câte douăzeci și patru de mii fiecare. Peste fiecare ceată era o căpetenie. „Generalul armatei împăratului era Ioab.” „Cetele soseau și plecau lună după lună, în toate lunile anului.” Astfel,

fiecare grup de douăzeci și patru de mii slujeau împăratului câte o lună în fiecare an.

Ionatan, unchiul lui David, a fost „sftenic, om cu minte și învățat.” Ahitofel era și el „sftenicul împăratului... După Ahitofel au fost sftenici Iehoiada și Abiatar.” Hușai era „prietenul împăratului”. Prin exemplul său prudent, împăratul bătrân îl învăța pe Solomon că „biruința vine prin marele număr de sftenici”.

Seriozitatea și plenitudinea organizării au fost perfecționate la începutul domniei lui Solomon; au fost puse la cale planuri de a implica un număr cât mai mare de oameni în servicii active; responsabilitatea a fost împărțită pe larg, astfel încât slujirea lui Dumnezeu și a împăratului să nu fie o povară prea mare pentru un singur individ sau grup. Toate acestea sunt lecții din care avem doar de câștigat, iar conducătorii bisericii creștine ar trebui să le înțeleagă și să le urmeze.

Putem aduna numeroase sugestii de ajutor, inspirându-ne din această imagine a unui popor minunat și măreț, care trăia cu simplitate și confortabil în case rustice, în care fiecare om își preda voința lui Dumnezeu și în mâinile împăratului, căruia îi slujea fără plată o perioadă din fiecare an. Când Hristos a fost pe

pământ, în biserică era ordine, iar după plecarea Sa, ordinea a fost păstrată cu strictețe printre apostoli. În prezent, în aceste ultime zile, în timp ce Dumnezeu Își cheamă copiii la unitate

“Dumnezeu dorește ca lucrarea Sa să fie făcută sistematic și organizat.”

în credință, există o mai mare nevoie reală de ordine decât înainte; căci, pe măsură ce Domnul Își adună poporul unindu-l, Satana și îngerii lui răi sunt extrem de ocupați să distrugă această unitate.

Satana își concentrează eforturile în a-i îndepărta pe creștinii declarați cât de mult poate de orânduirea din cer; prin urmare, câteodată el îi înșală chiar și pe oamenii declarați ai lui Dumnezeu, făcându-i să creadă că ordinea și disciplina sunt dușmanii spiritualității și că nu vor găsi siguranță decât în a-și urma propriul drum. Dar dacă nu vedem necesitatea unor acțiuni armonioase și dacă în drumul nostru suntem dezordonați, nedisciplinați și dezorganizați, îngerii, care sunt complet organizați și se mișcă într-o ordine perfectă, nu pot lucra cu succes pentru noi. Cu durere, fac cale înapoi, căci nu sunt

autorizați să binecuvânteze confuzia, superficialitatea și dezorganizarea.

Toți cei care doresc cooperarea solilor cerești trebuie să lucreze la unison cu ei. Aceia care sunt uni de sus vor încuraja cu toate eforturile lor ordinea, disciplina și unitatea acțiunii, iar apoi îngerii lui Dumnezeu pot coopera cu ei. Niciodată însă acești soli cerești nu vor susține neorânduiala, dezorganizarea și dezordinea. Astfel de rele sunt rezultatul eforturilor studiate ale lui Satana de a ne slăbi forțele, de a ne distruge curajul și de a împiedica acțiunile de succes. Dumnezeu dorește ca lucrarea Sa să fie făcută sistematic și cu exactitate, astfel încât să își pună asupra ei sigiliul aprobării Sale...

– *The Review and Herald*, 12 octombrie 1905

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Descrie ordinea (a) _____ lui Dumnezeu, (b) în care toate au legătură cu cerul. _____
(c) conducerea lui Israel sub Moise. _____ (d) toate lucrările create ale lui Dumnezeu. _____
2. Descrie structura organizată a guvernării lui Israel, începând cu Dumnezeu în centrul autorității și conducerii. _____
_____
3. Descrie planul organizat întocmit de David și Solomon, împreună cu sfetnicii lor. _____
_____
4. Scrie cu propriile cuvinte trei lecții importante pe care le putem învăța cu toții pentru a avea mari câștiguri, și pe care conducătorii bisericii ar trebui să le înțeleagă și să le urmeze. _____
_____
_____
5. De ce este ordinea necesară acum mai mult ca oricând înainte? _____
_____
6. Care este efortul studiat al lui Satana? _____
_____
În ce fel îi înșală pe oamenii declarați ai lui Dumnezeu? _____
7. Ce se va întâmpla însă dacă suntem dezordonați? _____
_____
8. Ce anume trebuie să încurajăm în toate eforturile noastre, dacă vrem ca îngerii lui Dumnezeu să coopereze cu noi? _____
_____

Fapte uimitoare

Lumină vie

Bioluminiscenta este un fenomen uimitor, în care, în organismele vii, o reacție chimică produce lumină fără căldură semnificativă. Această lumină rece, de obicei verde sau albastră, este urmarea unei reacții chimice care implică molecule din organism ce conțin fosfor.

Bioluminiscenta se găsește în creaturi cum ar fi licuricii obișnuiți și viermii strălucitori, la unele specii de bacterii, alge și fungi. Acest sistem încorporat de luminozitate se găsește, de asemenea, la numeroase animale nevertebrate, precum calmarul, meduza, viermii și crustaceele. De fapt, în zonele adânci, întunecate, sau slab luminate ale oceanului (între 200 și 1 000 de metri adâncime), 90% dintre toate animalele, inclusiv creveții, produc lumină.

Această lumină organică este produsă în unele cazuri precum popularele tuburi fluorescente. Când un tub fluorescent este rupt, are loc amestecul și reacția a două substanțe chimice, creând o a treia substanță, ce emite lumină. Organismele marine fac, în esență, același lucru în interiorul organelor sau celulelor lor speciale. Una dintre substanțe, luciferina, se amestecă cu enzime, luciferază, și se formează o nouă moleculă, care emite acea lumină strălucitoare verzui-albăstrie. Știința este de-abia la început în încercarea de a reproduce această producție eficientă de lumină.

În natură, bioluminiscenta este folosită dintr-o mare varietate de motive. Unii pești de adâncime sunt dotați cu organe carnoase ce produc o lumină de care este atrasă prada. Străfulgerările emise de licuricii masculi și de femele sunt folosite ca semnale specifice speciei, pentru împerechere. De asemenea, este o formă evidentă de comunicare între specii într-un astfel de mediu întunecat, iar lumina poate fi folosită ca să respingă prădătorii.

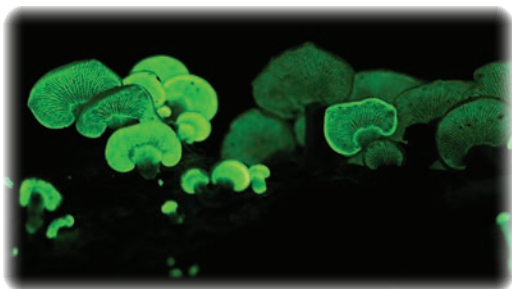

© makelessnoise; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

Un fapt incredibil este că sofisticatul calmar poate controla culoarea și intensitatea luminii, atunci când o produce. Cele mai multe creaturi marine însă, precum algele microscopice ce plutesc în derivă, au sisteme simple de producere a luminii, stimulate de mișcările apei; acesta este motivul ce provoacă strălucirea valurilor ce se izbesc de țărm, sau în urma unui vas mare ce trece prin apă. În timpul condițiilor de camuflaj din timpul războiului, mai mulți piloți pierduți și-au găsit drumul înapoi la portavioane urmărind strălucirea verde de sub vasele în mișcare.

Într-o manieră asemănătoare, doar bisericile care sunt active produc lumina care îi atrage pe cei pierduți. Dumnezeu vrea ca poporul Său să fie o lumină în lume – lumina care va direcționa sufletele pierdute spre Mântuitor.

Dumnezeu spune: „Voi duce pe orbi pe un drum necunoscut de ei, îi voi povățui pe cărări neștiute de ei; voi prefăce întunericul în lumină înaintea lor și locurile strâmbе, în locuri netede: iată ce voi face și nu-i voi părăsi” (Isaia 42:16).

CONTRA CURENTULUI

31 august

Cu siguranță ne vom pierde dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Adevărul PREZENT

Text de memorat | 1 Timotei 2:3,4

Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.

SECȚIUNEA I

A face totul la momentul adecvat este foarte important. Acest fapt este bine ilustrat de procesul lansării navelor spațiale. Nava este fixată în siguranță cu șuruburi de rampa de lansare, în așa fel încât motorul acesteia poate prinde viață, și totuși ea rămâne pe loc.

De ce este fixată naveta spațială de sol? Problema este sincronizarea. Când toate cele trei motoare ale navei aveau să funcționeze la nivelul corespunzător de energie, explozibili sincronizați în mod precis vor elibera toate șuruburile în același timp, astfel încât propulsoarele uriașei rachete să se aprindă, iar ea va țâșni direct spre cer.

Adevărul trebuie întotdeauna spus la timp. De exemplu, în vremea când predica Noe, adevărul cel mai oportun era că toți ar trebui să intre în arcă. Mai erau și alte adevăruri. Dar poporul ce avea să vină în curând era adevărul care necesita o atenție imediată.

Când Lot a fost vizitat de îngeri, solia oportună îl avertiza să-și ia familia și să părăsească Sodoma cât mai repede. În zilele lui Moise, solia adevărului prezent implica ieșirea din Egipt și marșul spre Marea Roșie.

— *Scrieri timpurii*, p. 63

Pe vremea lui Ilie, adevărul prezent a fost reprezentat de mesajul urgent ca poporul să respingă închinarea la Baal și să se întoarcă la închinarea față de Dumnezeu cel viu.

Apostolul Pavel a scris despre lucrul aceasta. El le-a spus creștinilor că au nevoie să audă continuu

“Sanctuarul, în legătură cu cele 2 300 de zile, poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus sunt... subiectele principale pe care ar trebui să le transmită solii.” — *Scrieri timpurii*, p. 63

DIN CUPRINS:

B-35

Adevărul prezent

Ajută-mă să fiu o mamă

Slujind cu zel lui Dumnezeu

Piatra otolit

adevărul prezent – adevărul care era în mod special important pentru timpul lor. Iar el știa că era dator să continue să li-l reamintească.

2 Petru 1:12 – De aceea voi fi gata să vă aduc totdeauna aminte de lucrurile acestea, măcar că le știți și sunteți tari în adevărul pe care-l aveți.

Petru știa că nu mai avea mult de trăit. Tocmai de aceea a scris despre adevărul pentru timpul său. El voia ca oamenii să-l audă atât de des și de regulat încât, după moartea lui, să nu-l uite niciodată.

2 Petru 1:15 – Îmi voi da osteneala, dar, ca și după moartea mea, să vă puteți aduce totdeauna aminte de aceste lucruri.

Probabil că ai mai auzit expresia „adevărul prezent”. Probabil că ai auzit învățători spunând că solia lor specială este adevărul prezent. Cum poți să-ți dai seama că o astfel de persoană spune adevărul? Paragraful de mai jos ne dă niște indicii importante.

SECȚIUNEA II

Dacă o să întrebi pe oricine din biserică despre doctrinele biblice pe care le consideră adevăr prezent, vei primi multe răspunsuri diferite. Cum poți să știi care este răspunsul corect? Oare opiniile populare hotărăsc care doctrine reprezintă adevărul prezent?

De fapt, Biblia nu dă niciunei persoane responsabilitatea de a decide ce anume constituie adevărul prezent. Dacă vrem să știm ce adevăruri sunt importante în mod special pentru timpul nostru, trebuie să studiem Biblia cu rugăciune.

Apocalipsa 14 conține pasajul esențial care ne ajută să identificăm adevărul prezent pentru ultimele zile, solia pe care poporul lui Dumnezeu de la sfârșitul timpului trebuie să o împărtășească întregii lumi.

Adevărul prezent pentru acest timp conține solia celor trei îngeri. Lucrarea noastră este să prezentăm această solie în întregime. – Manuscript Releases, vol. 10, p. 314

Solia celor trei îngeri îi avertizează pe oameni despre judecata care are loc în sanctuarul ceresc. Ea îi atenționează pe oameni despre pericolele Babilonului și subliniază cât de periculos este să primești semnul fiarei. Solia îi cheamă pe oameni să se închine Dumnezeului viu în ziua Sa sfântă. De asemenea, subliniază importanța de a avea același tip de credință pe care a avut-o Isus – acel tip de credință care alege mai degrabă moartea decât neascultarea.

Această idee de a-L urma pe Isus și a imita credința Sa este o parte esențială a adevărului prezent.

Satana pune presiune din toate părțile și, dacă nu ne păzim de el și nu veghem cu ochii deschiși să nu fim prinși în mecanismele și capcanele lui, dacă nu ne îmbrăcăm cu întreaga armură a lui Dumnezeu, săgețile de temut ale nelegiuitului ne vor lovi. În Cuvântul lui Dumnezeu sunt multe adevăruri prețioase, dar cel de care avem nevoie acum este „adevărul prezent”. Am văzut pericolul reprezentat de solii ce fug de punctele importante ale adevărului prezent, pentru a chibzui asupra unor subiecte ce nu sunt gândite să unească credincioșii și să sfințească sufletul. Satana se va folosi de fiecare avantaj posibil ca să aducă pagube cauzei. – *Scrieri timpurii*, p. 63

În această lecție vom încerca să înțelegem elementele adevărului prezent – adevărurile prețioase care sunt importante în mod special pentru timpul nostru.

Spre deosebire de chemarea de a urca în arcă, de a părăsi Sodoma sau de a evita semnul fiarei, acest adevăr a fost întotdeauna un adevăr prezent.

Trebuie să-L păstrăm pe Isus, modelul nostru, pentru totdeauna înaintea ochilor noștri. Acesta este și va fi întotdeauna adevărul prezent. Ioan a devenit una cu Domnul său în spirit prin faptul că a privit la Isus și a apreciat virtuțile caracterului Său. Într-o viziune spirituală, a văzut gloria lui Hristos, gloria singurului născut din Tatăl, plin de har și de adevăr; iar Ioan a fost schimbat, prin har, după chipul lui Isus. Astfel i-a fost încredințată lucrarea de a vorbi despre dragostea Mântuitorului și dragostea pe care ar trebui să o manifeste între ei copiii Lui. – *Materials*, 1888, p. 135

Trebuie să ne amintim că o parte importantă a adevărului prezent este să devenim ca Isus. Fără aceasta, alte adevăruri prezente, precum Sabatul, sau judecata, își pierd importanța.

Adevărul prezent nu este niciodată popular; oamenilor nu le este ușor să accepte învățături care îi

pun în dezacord cu prietenii și cu membrii familiei. Dar dacă avem credința lui Isus, vom trăi într-un mod care arată cât de atractiv este adevărul. Trăind ca Isus, vom face să fie cât se poate de posibil pentru alții să accepte adevărul pentru acest timp.

Îi îndemn pe toți cei care pretind că ei cred adevărul prezent să practice acel adevăr. Dacă vor face asta, vor avea o influență mai puternică spre bine. Lumea va vedea că dragostea exprimată de credincioși este principiul central și dominant al urmașilor lui Hristos. O dragoste ca a lui Hristos unește inimile. Adevărul îi atrage pe oameni la un loc. Îi aduce la unitate și armonie pe toți cei care au o credință sinceră și vie în Mântuitorul. – *The Upward Look*, p. 104

Referindu-se la aceeași idee, Pavel a spus că vorbirea noastră trebuie să fie întotdeauna cu har, dresă cu sare. Am putea spune că dacă solia noastră se aseamănă cu legumele, felul nostru de a vorbi ar trebui să fie ca sarea sau ca sosul în bucate, făcând hrana gustoasă și sănătoasă.

Coloseni 4:6 – Vorbirea voastră să fie totdeauna cu har, dresă cu sare, ca să știți cum trebuie să răspundeți fiecăruia.

SECȚIUNEA III

Ce crezi că face Satana pentru ca oamenii să nu audă adevărul prezent? Sunt multe răspunsuri corecte, căci găsește multe modalități eficiente pentru a-i îndepărta pe oameni de adevăr. Dar unul dintre cele mai obișnuite șiretlicuri folosite este diversiunea.

Câteodată, Satana folosește adevăruri pentru a distrage atenția oamenilor de la adevărul prezent. De exemplu, Isus le-a spus ucenicilor Lui să predice solia: „Împărăția cerurilor este aproape.” Dar dacă ei ar fi ales să predice solia lui Ilie, de respingere a lui Baal, mesajul lor nu ar fi fost spus la timpul potrivit, chiar dacă e adevărat. Astfel, nu ar fi reușit să îndeplinească lucrarea pe care le-a dat-o Isus să o facă.

De multe ori, Satana îi distrage pe oameni prezentând erori ce pretinde că reprezintă adevărul prezent. El găsește oameni zeloși și le dă un mesaj fals pe care să-l răspândească, astfel încât aceștia să nu-și mai folosească energia pentru a avertiza lumea despre iminenta venire a lui Isus. Povara acestor oameni este să insiste asupra unor învățături care nu fac parte în mod clar din solia celor trei îngeri.

A făcut Dumnezeu ceva pentru a ne salva de capcana diversiunilor? Da! Acesta este unul dintre

“Aceia care acceptă adevărul prezent și sunt sfințiți prin el au o dorință intensă de a reprezenta adevărul în viața și personalitatea lor.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 239

1 Petru 3:15,16 – Ci sfințiți în inimile voastre pe Hristos ca Domn. Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi, dar cu blândețe și teamă, având un cuget curat, pentru ca cei ce bârfesc purtarea voastră bună în Hristos să rămână de rușine tocmai în lucrurile în care vă vorbesc de rău.

Dacă trăim ca Isus, manifestând întotdeauna bunătate și amabilitate, viețile noastre nu vor fi niște pietre de încercare pentru nimeni. Comportamentul tău mărturisește despre importanța și puterea adevărilor pe care pretinzi că le crezi?

motivele principale pentru care ne-a dat darurile Duhului Sfânt. Cunoscând și faptul că ultimele zile vor fi deosebit de importante, El ne-a binecuvântat cu scrierile profetice ale lui Ellen White. Aceste daruri spirituale, dacă le vom folosi, ne vor împiedica să ne aflăm sub tirul diferitelor idei doctrinare. Ele fac adevărul simplu și ușor de înțeles și ne ajută să diferențiem adevărul prezent de diversiuni și de erori.

Efesenii 4:11,14 – Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători... ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire.

Într-o secțiune anterioară, am văzut că adevărul prezent îi adună la un loc, în armonie și unitate, pe adevărații creștini. În același timp, adevărul prezent

mai face o lucrare importantă – aceea de a-L diferenția pe poporul lui Dumnezeu de lume.

Lupta noastră este agresivă. Chestiuni teribile sunt înaintea noastră, dar chiar și acum ne confruntăm cu unele... Aveți grijă ca nimic să nu micșoreze puterea adevărului pentru acest timp. Adevărul prezent trebuie să fie povara noastră. Solia celui de-al treilea înger trebuie să-și îndeplinească lucrarea de a scoate din biserici

un popor care să-și păstreze poziția pe scena adevărului veșnic. – *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 61

Ai lăsat adevărul prezent să facă această lucrare pentru tine? Te-ai separat cu adevărat de lume prin felul cum vorbești, prin hobby-urile tale și prin stilul tău de viață? Îți este inima plină de o dragoste și o credință ca ale lui Hristos? Dacă nu, ce mai aștepti? De ce nu începi din acest moment să lași adevărul pentru acest timp să-ți transforme în detaliu viața?

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Care sunt unele adevăruri care în perioadele bisericii primare nu erau adevăruri prezente, dar în schimb sunt în ziua de azi? _____
_____
2. Citește din nou paragraful din cartea *Scrisori timpurii*. Ce indicii găsești care să te ajute să identifici dacă un anumit subiect este sau nu un adevăr prezent? _____
_____

SECȚIUNEA II

3. Care este singurul adevăr care a fost și va fi întotdeauna un adevăr prezent? _____
De ce? Isaia 45:22; Faptele apostolilor 4:12 _____
_____
4. În lecție este precizat faptul că adevărul prezent nu este niciodată popular. Povestește despre un moment când ai simțit asta pe pielea ta. _____
_____

Ce ar trebui să faci dacă nu îți place un anumit adevăr prezent? Ioan 3:19-21; 12:35,36 _____
_____

Ce ar trebui să faci ca să ajuți pe altcineva să accepte un adevăr nepopular? _____
_____

SECȚIUNEA III

5. Pavel știa că instituția sclaviei era greșită, dar dacă ar fi atacat-o în acel moment, ar fi împiedicat succesul predicării Evangheliei. Ce a ales în mod înțelept să facă în loc de aceasta? Galateni 3:26-28; Filipeni; *Faptele apostolilor*, pp. 459, 460 _____
_____
6. Gândiți-vă cu atenție la viața voastră. Ai lăsat adevărul prezent să-și facă lucrarea prevăzută pentru tine? _____
Cum ai putea să-l lași să-ți transforme viața? _____
_____
_____

Capitole de credință

Ajută-mă să fiu o mamă

Profesorii școlilor misionare au o șansă unică de a sluji nevoilor elevilor lor. În această relatare, Lynsel Tibio, profesor la Școala Misionară Lambila, din Filipine, ne împărtășește cum a descoperit o oportunitate de a ajuta un orfan singuratic.

Ora de desen era ultima pe ziua aceea. Le-am cerut elevilor să deseneze ceva ce le-ar plăcea să vadă sau să facă în viitor.

„Veți vorbi despre desenul vostru mâine”, am spus.

A doua zi, am observat că aproape toți au desenat o colibă. Elevii au vorbit despre cum trăiesc în colibe cu familiile lor. Unii și-au desenat tăticii aducând vitele acasă și au povestit cât de mult le plăcea să facă seara un grătar cu carne de vânat și să se adune în jurul focului. Alții au menționat diferite lucruri despre desenele lor, însă tema comună era viața fericită de familie.

Lui Joel, care adusesese și el un desen frumos cu o căsuță, i-a venit rândul pe la jumătate. A refuzat însă să comenteze.

„Nu sunt gata încă”, s-a bâlbâit.

După ce toți ceilalți și-au spus povestea, m-am întors din nou spre Joel. „E rândul tău acum”, am zis.

Cu pași mici, a venit în față. A ridicat desenul unei mici colibe, ținându-și ochii în podea.

„De ce este casa atât de mică, Joel?” l-am întrebat.

„Nu văd niciun motiv să construiesc o casă mare”, a bâiguit.

„Cu cine vei locui în casa ta?”

„Voi locui singur în această casă.”

Joel a mai murmurat câteva cuvinte, dar n-am putut să le înțeleg. Nu era în stare să-și termine explicația. S-a dus înapoi la locul lui, și-a plecat capul și a plâns.

Am tăcut cu toții. Atunci mi-am adus aminte că Joel era orfan. Avea doar nouă luni când a murit tatăl lui. Fusesse singurul copil din familie. Mama lui se recăsătorise cu un alt bărbat și îl lăsase în grija bunicii lui. Puteam să-i simt durerea și dorința să aibă o mamă și un tată. Nimeni nu putea să le ia locul.

Apoi am observat că-i curg lacrimi pe obraji. În curând, plângeau toți din clasă.

M-a durut sufletul pentru Joel, deoarece nu mai avusese nicio ocazie să-și vadă părinții. Am încercat să-l mângâi. Mi-am dat seama că momentele vesele de la orele noastre îi ușurau durerea din inimă și dorul pe care îl simțea după o familie căreia să-i pese de el și care să-l iubească.

De asemenea, mi-am dat seama cum dragostea unui profesor poate fi ca dragostea unei mame, oglindind dragostea lui Isus.

„Doamne”, am strigat când mi-am revenit. „Te rog, ajută-mă să fiu o mamă, în special pentru Joel, dar și pentru restul elevilor mei, în timp ce voi continua să-ți slujesc în această

școală montană. Știu că acești copii speciali, orfanii, săracii, nevoiașii, bolnavii sunt frații lui Isus. Nu trebuie să-i neglijăm.”

Așa cum ne-ai învățat în Matei 25:40: „Drept răspuns, Împăratul le va zice: «Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.»” Sunt fericită că am această oportunitate de a fi alături de elevii mei.

Puteam să-i simt durerea și dorința să aibă o mamă și un tată.

„Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.” – Matei 25:40

Conexiune istorică

Slujind cu zel lui Dumnezeu

Sunt mulți cei care își conduc afacerile cu mult tact, îndemânare, zel și talent, dar nu simt că ar fi necesar să folosească aceste calități, chiar cu o mai mare perseverență, în slujba lui Dumnezeu. Iar cei care slujesc cu ardoare în spirit lui Dumnezeu nu trebuie să fie leneși în privința afacerilor; ei nu ar trebui să permită lucrurilor temporare și pământești să le absoarbă toate puterile minții pe care le-a dat-o Dumnezeu, astfel încât să nu mai dea dovadă de sârguință în slujba Sa.

Motivul pentru care nu este o mai mare putere spirituală în mijlocul grupurilor de credincioși ce compun bisericile noastre din diferite locuri se datorează faptului că grijile vieții sunt primul și cel mai important obiectiv al lor, absorbindu-ne timpul și gândurile.

Frați și surori, noi nu ar trebui să fim așa, datorită măreției subiectului adevărului prezent. Dumnezeu vorbește oamenilor prin cuvântul Său. Adevărul revelat trebuie să fie purtat ca o torță care să lumineze mintea întunecată, aducând pace acolo unde înainte era confuzie. Adevărul este cel care dă pe față întunericul erorii. Adevărul ar trebui să fie înălțat în fiecare minte. Iar acolo unde se găsesc grupuri mici, în diverse locuri care au acceptat adevărul, este important ca tu, care faci parte din numărul lor, să transformi serviciile devoționale în unele pline de viață și interesante. Sunt mulți cei care nu consideră că spiritualitatea trebuie să fie hrănită pentru a putea crește în credință; că omul trebuie să trăiască „cu fiecare cuvânt ce iese din gura lui Dumnezeu”. Cuvântul lui Dumnezeu „este viu și rămâne în veci”. Spiritualitatea trebuie să fie reînviată, iar apoi zelul se va manifesta în serviciul religios.

Fiecare dintre noi ar trebui să simtă că este responsabil față de Dumnezeu pentru talentul pe care i l-a dat și ar trebui să folosească acest dar spre slava lui Dumnezeu. Fiecare creștin adevărat este un misionar. În timp ce ne aflăm în această lume, trebuie să considerăm că suntem în serviciu activ în slujba Stăpânului nostru și ar trebui să privim această solie a adevărului prezent, pe care Dumnezeu a trimis-o în lumea noastră, ca fiind de o mare importanță...

În cuvântul lui Dumnezeu sunt dezvăluite giuvaieră prețioase de adevăr, care ar trebui să trezească interesele cele mai profunde ale celor ce cred în Biblie. Apoi, cel care deschide Scriptura să cultive un spirit arzător, care să atragă mințile spre Autorul cuvântului; și dacă în inimile noastre există o evlavie curată, nu numai că vom putea să le trezim interesul celorlalți, dar propriile noastre suflete vor fi păstrate în viață, propriile noastre inimi vor simți influența înviorătoare a cuvântului Său viu.

Oricine vine să slujească lui Isus Hristos trebuie să caute să prezinte tot adevărul așa cum este el în Isus. În mod sârguincios, va trebui să-și facă lucrarea cu zel și seriozitate. Domnul vrea să învățăm să-I slujim în modul cel mai serios. Acela care vrea să înalțe clădiri trebuie să învețe meseria de constructor; dacă este un lucrător dedicat și nu leneș, atunci cunoștințele lui în acest domeniu vor crește și se va perfecționa în domeniul său. Va fi Tatăl nostru ceresc mulțumit cu o lucrare făcută în slujba Sa într-o mod neglijent și indolent? Trebuie să ne educăm pe noi înșine să facem cea mai bună lucrare pentru Stăpânul nostru.

Când am simțit prima dată povara pentru suflete, de abia împlinisem paisprezece ani. Cât m-am rugat lui Dumnezeu pentru a ști ce pot să le spun tinerilor mei prieteni, astfel încât să fie conduși în mod corect! Am simțit că trebuie să am succes, că trebuie să-mi fac lucrarea pentru Domnul, și Dumnezeu îmi va da înțelepciune. Când aveam șaisprezece ani, mi-am început activ lucrarea în public. Simțeam că trebuie să-mi îndeplinesc lucrarea din perspectiva judecății și că felul în care o făceam va fi înregistrat în cărțile din cer. M-am luptat până la agonie cu Dumnezeu

ca să-mi dea înțelepciune, astfel încât lucrarea Sa să nu fie compromisă în mâinile mele, ci să fie primită. Timp de mai bine de patruzeci de ani am fost implicată activ în lucrare pentru Domnul meu, iar în ziua de azi simt că am la fel de multă nevoie să-L caut pe Dumnezeu, pentru a-I cere înțelepciune să prezint adevărul celorlalți, cum am avut și la șaisprezece ani. De fiecare dată când încerc să le vorbesc oamenilor, simt într-un mod profund că nu mi-am făcut lucrarea la fel de perfect cum ar fi trebuit făcută. Mă simt profund umilită din cauză că nu reflect mai multă lumină și mă rog lui Dumnezeu să-mi ofere mai mult har, mai multă înțelepciune, astfel încât să fac lucrarea Lui cu o mai mare credincioșie.

Aceasta ar trebui să fie grija fiecărui lucrător, și anume dorința de a atinge un standard mai înalt. Nu vom absolvi niciodată în viața aceasta, dar ar trebui să ne păstrăm puterile și să însetăm după mai multă cunoaștere. Nu vrei să lucrezi de o așa manieră lipsită de spirit încât oamenii să adoarmă ascultându-ți cuvintele, ci vrei ca rugăciunile, lecturile din Biblie și predicile tale să fie pline de seriozitate și ardoare, astfel încât să lași impresia că adevărurile sacre pe care le prezinți celorlalți sunt o realitate vie pentru tine.

Orice ai face pentru Isus, caută cu toată puterea ta să faci totul cu seriozitate. Să nu ai niciodată impresia că ai atins potențialul maxim și că nu poți să ajungi și mai sus. Adesea mi-am simțit sufletul în agonie în timp ce priveam peste câmpia întinsă și vedeam atât de puțini misionari care să le deschidă cuvântul lui Dumnezeu celor ce se află în întuneric. Esența lucrării pentru oricine primește adevărul prezent este să țin-tească spre perfecțiunea caracterului și dedicare în câș-tigarea sufletelor pentru Hristos. Fii hotărât să mergi înainte și îți vei îmbunătăți lucrarea; după aceea, te vei afla într-un progres continuu. Cei care au primit această lumină, pe măsură ce avansează în cunoștințe, vor simți că vor să aducă mai mult din Spiritul lui Hristos în viața și personalitatea lor, pentru a-l putea reflecta și în viețile altora. Poți profita la maxim de fiecare ocazie în care conversezi cu prietenii tăi, astfel încât cuvintele tale să fie o binecuvântare pentru ei. Setează-ți mintea să se concentreze asupra acestui obiectiv, astfel încât să prezinți adevărul într-o manieră care să-i intereseze. Caută să le prezinți cele mai interesante părți din Scriptură, treci la subiect, caută să le captivezi atenția și învață-i căile Domnului.

– *The Review and Herald*, 26 iulie 1887

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Cum ar trebui să fie sânguința noastră în slujba lui Dumnezeu, comparativ cu cea manifestată în afacerile noastre lumești? _____
2. Care este motivul pentru care nu există mai multă putere și forță spirituală în bisericile noastre? _____
3. Ce este fiecare creștin adevărat? _____
Ce ar trebui să facem din solia adevărului prezent? _____
4. Descrie un lucrător credincios care lucrează la înălțarea clădirilor. _____
Cum ar trebui să ne vedem, prin comparație, ca lucrători pentru Dumnezeu? _____
5. Descrie dorințele și eforturile cele mai sincere ale lui Ellen White ca să lucreze pentru sufletele oamenilor în cel mai bun mod posibil. _____
6. Care ar trebui să fie grija fiecărui lucrător? _____
Va înceta acest lucru vreodată în această viață? _____
7. Care este esența lucrării pentru oricine primește adevărul prezent? _____

Fapte uimitoare

Piatra otolit

Creveții sunt aproape de capătul de jos al lanțului trofic acvatic. Dar aceste mici creaturi au un obicei ciudat, din care putem învăța unele lecții importante. Pe măsură ce cresc, creveții depășesc limitele exoscheletelor lor și au nevoie să „năpârlească”.

De fiecare dată când un crevet se scapă de exoscheletul lui, face un lucru ce pare bizar. Acesta plasează un fir minuscul de nisip pe un organ mic căptușit cu păr, numit otolit. Acest grăunte de nisip a primit denumirea de „piatră otolit” și trebuie să fie înlocuită de fiecare dată când animalul năpârlește. Fără aceasta, crevetele nu mai știe care este susul și care josul. Mica forță gravitațională ce are impact asupra particulei de nisip ajută crevetele

să știe care este susul și care este josul. Dacă animalul se înclină într-o parte, grăuntele de nisip se ciocnește de firele micuțe de păr, informându-l de poziția exactă din apă. Grăuntele de nisip este crucial pentru crevete, pentru a-și menține echilibrul atunci când este aruncat dintr-o parte în alta de valurile mării.

Un biolog marin a făcut un experiment în mediul protejat al unui acvariu și a înlocuit nisipul cu bucăți mici de metal. Când creveții au început să năpârlească, fiecare dintre ei a pus o bucățiță de oțel pe otolit în locul obișnuitului grăunte de nisip. După aceea, biologul a amplasat un magnet deasupra creveților, cauzând

ridicarea bucăților de metal de pe otolit. Crezând că acum este cu susul în jos, crevetele s-a răsturnat.

Cercetătorul a luat apoi un crevet care avea pe otolit un grăunte de nisip. Acesta a fost singurul care a înotat cu partea superioară în sus! Fiind cu capul în jos, ceilalți creveți probabil că se gândeau la cel ce înota normal că „înota ca un fanatic cu capul în jos”.

Asta este exact ceea ce fac oamenii dacă cineva nu urmează mulțimea. Suntem gata să presupunem că ceva nu este în regulă cu ei. Iar în lumea aceasta mereu schimbătoare, este ușor ca oamenii creștini să descopere că merg în direcția opusă a modelelor populare. Avem nevoie de ceva demn de încredere pentru a ne ajuta să ne menținem echilibrul spiritual. Care este „piatra noastră otolit”? Este Cuvântul lui Dumnezeu, Sfânta Biblie.

Psalmii 119:133 – „Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău și nu lăsa nicio nelegiuire să stăpânească peste mine!”

UN ALT FAPT UIMITOR

Numele cursei Maraton derivă de la orașul Marathon, din Grecia, unde, potrivit unei legende, un alergător localnic a dus la Atena vestea despre victoria Greciei asupra perșilor. Această cursă lungă de peste 26 de mile (42 km) necesită o rezistență fizică extraordinară și o duritate mentală extremă. Recordul actual este puțin peste 2 ore, sub cinci minute pe milă. Creștinii se apropie de sfârșitul unei curse de maraton pentru a ajuta la salvarea lumii. Trebuie să fim perseverenți din punct de vedere spiritual și să ne antrenăm cu seriozitate făcând tot ce putem ca să trecem linia de sosire ca învingători. Și aceasta este o cursă în care câștigăm cu toții o recompensă.

CONTRA CURENTULUI

7 septembrie

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Stăpânire SAU TIRANIE?

Text de memorat | Geneza 1:26

Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

SECȚIUNEA I

Ce au în comun urangutanii, condorii din California și cămilele bactriene? Toate sunt animale pe cale de dispariție – și acestea sunt doar câteva reprezentante ale numeroaselor specii ce sunt amenințate cu exterminarea. Multe soiuri de animale au fost deja exterminate și nu vor mai fi văzute vreodată pe planetă.

Pe lângă faptul că sunt amenințate cu dispariția, animalele suferă de multe alte lucruri. Deseori, animalele sălbatice suferă de frică sau de durere din cauza bolilor, a foametei, setei sau agresiunilor. Multe animale domestice, precum vitele sau găinile, ce sunt crescute pentru carne, lapte sau ouă, își petrec întreaga viață în condiții mizerabile și de supraaglomerare. Câteodată, acestea sunt hrănite cu mulți hormoni de creștere rapidă care le distrug osatura.

Spune Biblia ceva despre suferința animalelor? Da, spune.

Subiectul atitudinii față de animale apare devreme în Biblie, în relatarea istoriei lui Balaam. Profetul cel lacom avea o măgăriță loială, care a refuzat să-și pună în pericol stăpânul. Văzându-l pe Îngerul Domnului care-i blocase accesul cu o sabie în mână, s-a oprit în mijlocul drumului. Chiar și lovită, măgărița a refuzat să-și ducă stăpânul mai aproape de arma amenințătoare a Îngerului.

În acel moment, Dumnezeu i-a dat acestui animal darul vorbirii. Citește ce a spus măgărița, vorbind în numele tuturor animalelor care suferă pe planetă.

“ Cel care îl iubește pe Dumnezeu îi va iubi nu numai pe oamenii din jur, dar va privi cu milă și blândețe și spre animalele create de Dumnezeu. ”

— *The Review and Herald*, 1 ianuarie 1895

DIN CUPRINS:

B-36

**Stăpânire sau tiranie
Să nu ai alți dumnezei
Natura dă mărturie despre
Dumnezeu
Teroriști acceptați social**

Numeri 22:27-30 – Măgărița a văzut pe Îngerul Domnului și s-a culcat sub Balaam. Balaam s-a aprins de mânie și a bătut măgărița cu un băț. Domnul a deschis gura măgăriței și ea a zis lui Balaam: „Ce ți-am făcut, de m-ai bătut de trei ori?” Balaam a răspuns măgăriței: „Pentru că ți-ai bătut joc de mine; dacă aș avea o sabie în mână, te-aș ucide pe loc.” Măgărița a zis lui Balaam: „Nu sunt eu oare măgărița ta, pe care ai călărit în tot timpul până în ziua de azi? Am eu oare obicei să-ți fac așa?” Și el a răspuns: „Nu.”

Animalul lui Balaam suferea în timp ce îi slujea acestuia. La fel ca toate animalele, a fost creat ca să le slujească oamenilor.

Geneza 1:26 – Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după ase-mănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.”

Ce nu înțelesese Balaam era că a stăpâni peste animale nu înseamnă că îți este permis să le tratezi cu sălbăticie. Dumnezeu vrea ca oamenii să fie niște conducători blânzi și grijulii. Dumnezeu a respectat măgărița și i-a apărut acțiunile. Faptul că a prins piciorul stăpânului sub ea nu era un motiv ca acesta să o trateze rău.

Numeri 22:32,33 – Îngerul Domnului i-a zis: „Pentru ce ți-ai bătut măgărița

de trei ori? Iată, Eu am ieșit ca să-ți stau împotriva, căci drumul pe care mergi este un drum care duce la pierzare înaintea Mea. Măgărița M-a văzut și s-a abătut de trei ori dinaintea Mea; dacă nu s-ar fi abătut dinaintea Mea, pe tine te-aș fi omorât, iar pe ea aș fi lăsat-o vie.”

Lecția pe care o învățăm din istoria lui Balaam este menționată foarte limpede de bărbatul cel mai înțelept care a trăit vreodată. Fiind administratorii minunatei creațiuni a lui Dumnezeu, El Se așteaptă ca noi să avem grijă de confortul și viața animalelor.

Proverbele 12:10 – Cel neprihănit se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă.

Dumnezeu înțelege nevoile creaturilor Sale. El chiar le-a poruncit oamenilor ca animalele de povară să se odihnească în fiecare Sabat.

Exodul 20:10 – Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Prin urmare, în timp ce cruciada pentru drepturile animalelor poate fi dusă la extrem, este în armonie cu principiile Bibliei să învățăm și să practicăm bunăta-tea față de creaturile lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA II

Păcatul a adus o suferință enormă asupra planetei noastre. Dezastrele naturale se înmulțesc. Numeroasele pericole au dus la micșorarea populației de albine și la creșterea rezistenței la antibiotice. De la primul păcat, timp de șase mii de ani, tendința generală a fost una de decădere constantă. De ce trebuie să sufere animalele dacă nu păcătuiesc?

Unul dintre motive este că Satana inventează lucruri cum ar fi spinii, țepii și colții plini de venin ca să enerveze oamenii.

Dumnezeu nu a făcut niciun spin, mără-cine sau neghină. Acestea sunt lucrarea lui Satana, rezultatul degenerării aduse de el printre lucrurile prețioase. – Mărturii pentru comunitate, vol. 6, p. 186

Din cauza blestemului, culturile nu dau rod tot timpul, iar oamenii au nevoie de protecție față de căldură sau frig. Așadar, câteodată este necesar ca animalele să fie ucise pentru hrană și îmbrăcăminte.

Geneza 3:21 – Domnul Dumnezeu a

făcut lui Adam și nevestei lui haine de piele și i-a îmbrăcat cu ele.

În timp ce păcatul a provocat o suferință imensă în natură, vestea bună este că natura nu o să sufere pentru totdeauna. Într-o bună zi, suferința va lua sfârșit.

Romani 8:20,21,22 – Căci firea a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii.

“ Micile creaturi din crânguri, animalele de povară răbdătoare – toate se bucurau de prezența Sa. Acela al cărui cuvânt a avut puterea să aducă la existență lumi se oprește să aline durerea unei păsări rănite. Nimic nu scapă atenției Lui și niciuna nu este prea disprețuită pentru a fi obiectul atenției Sale. ” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 74

Până atunci, dăunătorii trebuie exterminați.

Pământul a fost blestemat din cauza păcatului, iar în aceste ultime zile se vor înmulți paraziții de orice fel. Acești dăunători trebuie uciși; în caz contrar ne vor enerva, tortura sau chiar ucide și vor distruge lucrarea mâinilor noastre și roadele pământului nostru... Dumnezeu nu i-a dat omului porunca să nu ucidă nicio furnică, țânțar sau molie. Trebuie să ne păzim de insectele și de reptilele supărătoare și dăunătoare, și să le distrugem, pentru a ne proteja pe noi și bunurile noastre. – *Selected Messages*, cartea 3, p. 329

De asemenea, animalele care au ucis un om trebuie omorâte. Trebuie să protejăm viața umană,

care este de mai mare valoare pentru Dumnezeu decât viața unui animal.

Exodul 21:28 – Dacă un bou va împunge și va omorî pe un bărbat sau pe o femeie, boul să fie ucis cu pietre.

Chiar după ce Adam a păcătuit, Tatăl nostru ceresc a prevăzut o serie solemnă de ceremonii ce implicau moartea mieilor nevinovați, cu scopul de a demonstra care este costul oribil al păcatului. Aceste ceremonii păstrau proaspătă în minte următoarea lecție: pentru ca păcatul să fie iertat, cel nevinovat trebuia să sufere pentru cel vinovat. Îi plăcea lui Dumnezeu suferința implicată în sistemul de sacrificii? Nu.

Isaia 1:11 – Nu-Mi place sângele taurilor, oilor și țapilor.)

SECȚIUNEA III

În anumite feluri, natura este dură cu ea însăși. Tornadele, uraganele, tsunami-urile și alte dezastre creează dificultăți vieții animalelor, precum și oamenilor. Natura, însă, își revine foarte bine după dezastrele naturale.

Incendiile forestiere ajută la germinarea anumitor tipuri de semințe. Din cenușă, ies la viață cu rapiditate plante noi. Iar puietii (copăceii) fac față vânturilor puternice ale uraganelor mai bine decât clădirile ridicate de oameni. Dumnezeu și-a înzestrat creația cu o mare rezistență.

Apocalipsa 11:18 – Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia Ta; a venit vremea să judeci pe cei morți, să răsplătești pe robii Tăi proroci, pe sfinți și pe cei ce se tem de Numele Tău, mici și mari, și să prăpădești pe cei ce prăpădesc pământul!

Chiar dacă viața oamenilor este cu mult mai prețioasă pentru Dumnezeu decât viața animalelor, Lui tot îi pasă mult de animalele pe care le-a creat, iar noi ar trebui să facem la fel. Gândiți-vă la următoarele versete:

Matei 6:26 – Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare, și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?
Luca 12:6 – Nu se vând oare cinci vrăbii cu doi bani? Totuși niciuna din ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

Iona 4:11 – Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni, care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulțime de vite!

Dumnezeu ne-a făcut îngrijitorii planetei, El ne-a dat stăpânirea – puterea și dreptul de a controla și governa creația Sa.

Psalmii 8:5-8 – L-ai făcut [pe om] cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor.

Dumnezeu Se așteaptă ca noi să tratăm această lume ca pe un dar prețios. El vrea ca noi să ne îngrijim de plantele și animalele pe care le-a creat. Făcând aceasta, ne pregătim să trăim în noua lume pe care o va face și care va fi locuită de creaturi liniștite. Mieii,

iezii, vițeei și copiii se vor juca în siguranță cu lupii, leoparzii, leii, urșii și cobrele.

Isaia 11:9 – Nu se va face niciun rău și nicio pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt, căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului ca fundul mării de apele care-l acoperă.

Doar cei neprihăniți vor fi moștenitorii locului sfânt. Care este una dintre caracteristicile celor neprihăniți?

Proverbele 12:10 – Cel neprihănit se îndură de vite.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Ce ne învață povestea Creației despre diferența dintre oameni și animale, precum și despre relația noastră cu animalele? Geneza 1:24-28; Psalmii 8:5-8 _____
_____
2. Ce ne învață istoria lui Balaam despre felul în care ar trebui să tratăm animalele? _____
_____
3. Ce a vrut să spună Solomon când a scris: „Inima celui rău este fără milă”? Proverbele 12:10
_____

SECȚIUNEA II

4. Deși nu ar trebui să fim niciodată cruzi cu animalele, când este necesar și ne este permis să omorâm insectele și animalele? _____
_____
5. Ce are mai multă valoare pentru Dumnezeu – viața unui om sau viața unui animal? _____
6. Citește Geneza 3:21; 2 Împărați 1:8 și Proverbele 24:13. Unii oameni nu folosesc miere de albine și nici nu poartă haine de piele, deoarece acestea sunt produse animale. Cum ne protejează Biblia de asemenea extreme? _____
_____

SECȚIUNEA III

7. Ce poți să faci, acolo unde trăiești, pentru a promova protejarea adecvată a mediului? _____
_____
- Care este relația potrivită dintre acest subiect și adevărul prezent din solia celor trei îngeri? _____
_____
8. Deși câteodată este necesară uciderea animalelor, cum vor proceda cei neprihăniți? Se vor bucura de acest act? Le vor provoca acestora o durere inutilă? _____

Capitole de credință

Să nu ai alți dumnezei

Mă numesc Somwati. Locuiesc împreună cu soțul meu în satul Ksapur, în India. Avem patru fete și trei băieți. Provenim dintr-un mediu hindus și aparținem castei Jogi, care aparține brahmanilor.

Într-o cameră specială din casă am construit un templu hindus. Am decorat camera cu imagini și idoli ce reprezentau mulți zei și zeițe populare. Familia noastră își petrecea marea parte a timpului în camera aceasta, cântând imnuri religioase și cântece instrumentale. Vecinii noștri, dar și unii oameni ce locuiau mai departe, veneau să se închine și să-și aducă darurile în templul din casa noastră. De multe ori am fost invitați în casele oamenilor pentru a organiza ceremonii religioase. De-a lungul anilor am dobândit un imens respect în comunitatea noastră.

Într-o zi, fiul meu cel mai mare s-a îmbolnăvit brusc. Am oficiat multe ceremonii și am adus daruri ca să-i mulțumim pe zei, dar nimic nu a funcționat, iar el a murit. Această întâmplare ne-a zdruncinat familia și ne-a făcut să punem sub semnul întrebării credința noastră. În perioada de doliu, am întâlnit o doamnă care trăia în apropiere. Îndată ce am făcut cunoștință, Rajkumari mi-a vorbit despre credința ei, despre Dumnezeu ei și despre felul în care I se închina. Mi-a spus că sâmbăta mergea la biserică împreună cu familia ei. Mi-a trezit curiozitatea și i-am spus că poate veni în vizită oricând putea. Ne-am împrietenit și a început să-mi povestească despre Isus. Mi-au plăcut istorisirile ei.

Într-o zi, ne-am dus la Barara ca să facem cumpărături. Rajkumari mi-a spus că biserica ei se afla în acest oraș. M-a dus să o văd, dar mi-a fost teamă că, dacă voi intra în acea clădire unde se închinău oameni din caste inferioare, o să-mi dezonorez casta și o să-mi înfurii zeii și zeițele. Așa că am așteptat-o afară în timp ce ea a intrat. Mai târziu, Rajkumari mi-a spus că oamenii merg la biserică pentru a se închina și cântă cu toții imnuri. După aceea, pastorul citește din Biblie și îi învață. De asemenea, mi-a zis că în biserică nu au imagini și nici idoli ai Dumnezeului lor. Lucrul acesta m-a uimit. Am vrut să intru și să văd acest loc numit biserică.

După câteva luni, am mers cu Rajkumari la biserica ei din Barara. Am intrat și am văzut un grup

de oameni care cântau și băteau din palme. Păreau să arate cu toții foarte fericiți. Și, într-adevăr, așa cum îmi spusese Rajkumari, nu exista niciun idol. După puțin timp, un om care arăta cât se poate de normal s-a ridicat și s-a rugat. Apoi a citit și i-a învățat pe enoriași din Biblie. M-am simțit împăcată. Am vrut să vin în continuare în acest loc.

Săptămâna următoare, am rugat-o pe Rajkumari să mă ducă la biserică. A fost surprinsă, dar și bucuroasă. Îndată ce am intrat în biserică, pacea s-a coborât peste mine și m-am simțit extrem de fericită. Timp de trei ore, am ascultat cântecele, rugăciunile și predica din Biblie. A început să-mi placă totul. Mai târziu, am continuat să o întreb pe Rajkumari despre această religie nouă. Întotdeauna crezusem despre creștini că erau oameni din caste inferioare și că nu ar trebui să avem nimic de-a face cu ei. De fapt, spusese tuturor să se ferească de ei. Acum însă, voiam să cunosc mai mult. Am continuat să vizitez biserica din Barara și am aflat multe lucruri despre Dumnezeu. Am aflat cine este adevăratul Dumnezeu.

Într-o zi, am venit acasă și am adunat icoanele și idolii zeilor și zeițelor și le-am pus într-un sac mare. Când am îndepărtat aceste obiecte, m-am simțit de parcă purtam un soi de bătălie. M-am simțit atât de împăcată și atât de bine! M-am rugat lui Dumnezeu și I-am cerut să ne îndrume pe mine și pe familia mea. Apoi l-am chemat pe pastorul bisericii din Barara ca să-i spun ce am făcut. Acesta a venit și s-a rugat pentru mine și familia mea și a îndepărtat idolii din sac.

Am încetat să mai fac tot ce făceam în trecut și i-am spus pastorului că vreau să fiu botezată. Prin acest act de botez, am vrut să spun oricui că m-am schimbat și că L-am găsit pe Dumnezeul adevărat.

În săptămâna ce a urmat botezului meu, s-au botezat și ceilalți membri ai familiei mele. Acum suntem cu toții foarte bucuroși.

Conexiune istorică

Natura vorbește despre Dumnezeu

Slava lui Dumnezeu este manifestată în lucrarea Sa. Minte care va căuta să înțeleagă aceste mistere se va întări. Cei care s-au amuzat și și-au risipit timpul citind literatură de ficțiune pot găsi în natură o carte deschisă în care pot „citi” adevărul în lucrările lui Dumnezeu din jurul lor.

Cu toții putem găsi subiecte de studiu chiar și în frunza simplă a unui copac din pădure, în firele de iarbă ce acoperă pământul cu verdețea lor ca niște covoare catifelate, în plante și flori, în copacii impunători ai pădurii, în munții înalți, în stâncile de granit, în oceanul neliniștit, în prețioasele giuvaere de lumină ce împânzesc cerul pentru a face noaptea frumoasă, în bogăția neobosită a luminii soarelui, în slava solemnă a lunii, în frigul iernii, în căldura verii, în anotimpurile ce se succed într-o perfectă ordine și armonie, controlate de puterea infinită; iată subiecte asupra cărora merită să meditezi profund, cât te ține imaginația.

Dacă oamenii ușuratici și căutători de plăceri vor permite minții lor să stăruie asupra realității și adevărului, atunci inimile lor se vor umple cu evlavie și Îl vor adora pe Dumnezeul naturii. Contemplarea creației și studiul caracterului lui Dumnezeu, așa cum a fost descoperit în lucrările create de El, vor deschide un orizont de gândire care va îndepărta mintea de distracțiile josnice, degradante și obositoare.

Atunci când Domnul Își instruia poporul, pe israeliți, ca să fie reprezentanții Săi speciali, le-a dat locuri de locuit printre văi și coline. În viața lor de acasă și în serviciul lor religios, aceștia erau aduși mereu în contact cu natura și Cuvântul lui Dumnezeu. La fel și-a învățat și Hristos ucenicii – lângă lac, pe versanții munților, pe câmpii și în crânguri, în locuri unde puteau admira lucrurile din natură prin care își ilustra învățăturile.

Așadar, prin creațiune trebuie să ne familiarizăm cu Creatorul. Cartea naturii este o carte importantă,

plină de învățături pe care, împreună cu Scriptura, trebuie să le folosim pentru a-i învăța pe alții despre caracterul Său și pentru a îndruma oile pierdute înapoi la turma lui Dumnezeu. Pe măsură ce sunt studiate lucrările lui Dumnezeu, Duhul Sfânt ne luminează mintea cu convingeri; aceste convingeri nu

sunt cele produse de gândirea logică. În cazul în care mintea nu îți este mult prea întunecată pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu, nici ochiul prea închis ca să-L mai vezi, sau urechea prea astupată ca să-L mai auzi vocea, vei dobândi o înțelegere profundă, iar adevărurile spirituale, sublime ale Cuvântului scris îți vor impresiona inima.

“Dumnezeu, care a creat orice lucru încântător și frumos, este un iubitor al frumosului.”

În aceste lecții învățate direct de la natură există o simplitate care le face de cea mai mare valoare. Toți avem nevoie ca învățătura să provină din această sursă. Frumusețea naturii în sine îndepărtează sufletul de păcat și de atracțiile lumești și le îndreaptă spre puritate și pace, spre Dumnezeu. Mult prea adesea, mințile elevilor sunt ocupate cu teoriile și speculațiilor oamenilor, pe nedrept numite știință și filozofie. Trebuie să fim într-un contact mai apropiat cu natura și să fim învățați să vedem armonia dintre natural și spiritual. Fie ca tot ceea ce vede ochiul și tot ceea ce devine preocuparea mâinii să fie o lecție pentru construirea caracterului. Astfel, puterile minții se vor întări, caracterul se va dezvolta și întreaga viață va fi înnobilită.

Dar cel care predă adevărul sfânt poate împărtăși altora doar ceea ce el cunoaște din experiență. Hristos a învățat adevărul pentru că El era adevărul. Propria Lui gândire și personalitate erau întruchipate

în învățătura Sa. La fel trebuie să stea lucrurile și cu slujitorii Săi: aceia care îi vor învăța pe alții Cuvântul Său trebuie să și-l însușească printr-o experiență personală. Ei nu pot preda lecții din natură fără a avea o afinitate cu natura și cu Dumnezeu naturii.

Totuși, în această lume, de-abia reușim să începem să cunoaștem lucrările și căile lui Dumnezeu, iar studiul va continua pentru eternitate. Dumnezeu i-a oferit omului subiecte de gândire ce vor avea nevoie de fiecare facultate a minții. Putem vedea caracterul lui Dumnezeu în cerul de deasupra și în pământul de dedesubt, umplându-ne inima cu recunoștință și mulțumiri. Fiecare nerv și fiecare simț vor răspunde în fața exprimării iubirii lui Dumnezeu în lucrările Sale minunate.

Dumnezeu, care a creat orice lucru încântător și frumos, este un iubitor al frumosului. El ne arată cum evaluează adevărata frumusețe. Podoaba unui duh blând și liniștit are o mare valoare în ochii Săi. Nu ar trebui să căutăm cu stăruință să dobândim ceea ce Dumnezeu estimează ca având o mai mare valoare decât rochiile scumpe, perlele sau aurul? Împodobirea interioară, harul blândeții, un spirit în armonie cu îngerii din cer nu vor diminua adevărata demnitate a caracterului și nici nu ne vor face mai neplăcuți aici, în această lume. Mântuitorul ne-a avertizat în

privința mândriei, dar nu și despre har și frumusețea naturală. El ne-a îndreptat atenția spre frumusețea strălucitoare a florilor de pe câmp și a spus: „Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.” Prin această observație, El ne arată că oamenii se pot chinui să devină obiecte demne de admirație, dar ceea ce ei prețuiesc ca fiind de o mare valoare nici nu merită să fie comparat cu florile de pe câmp.

Din viața plantelor și viețuitoarelor din natură, putem învăța despre principiile Împărăției lui Hristos. Astfel, lumina venită din cer ne va stimula mintea. Hristos Însuși ne va fi învățător. Aceia care vor combina educația școlară cu cunoașterea lucrării lui Dumnezeu în timpul vieții, în grădina naturii, vor primi lecții simple, totuși pline de învățături în ceea ce privește viața lor spirituală, cultivându-și grădina inimii. O astfel de educație va reface chipul lui Dumnezeu în om. Va întări și va fortifica mintea împotriva ispitelor și va face ca elevul să devină conlucrător cu Hristos în misiunea Sa de a arăta milă lumii. Îl va face un membru al familiei cerești și îl va pregăti să fie moștenitor împreună cu sfinții.

– *The Watchman*, 3 noiembrie 1908

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce se va întâmpla cu mintea noastră pe măsură ce vom cerceta misterele naturii? _____
2. Enumeră obiectele din natură în care cu toții putem găsi subiecte de studiu. _____
_____
3. La ce ne gândim când privim aceste lucruri? _____
3. Cum poate fi mintea îndepărtată de distracțiile degradante? _____
_____
4. Ce anume, în afară de Biblie, ar trebui să folosim pentru a-i învăța pe alții despre caracterul lui Dumnezeu? _____
5. Cât de valoroase sunt aceste lecții luate direct din natură? _____
6. Cum trebuie să fie aceia care doresc să învețe din natură? _____
7. Cât timp vom studia natura? _____
8. Ce fel de educație va reface chipul lui Dumnezeu în om? _____
_____
9. Ce alte beneficii va mai avea o astfel de educație? _____
_____

Fapte uimitoare

Teroriști acceptați social

În următoarele 24 de ore, un terorist nemilos va fi responsabil pentru aproape jumătate din numărul de crime din America de Nord, pentru jumătate dintre oamenii care vor muri pe autostradă, pentru jumătate din oamenii care vor fi internați în spital, pentru jumătate din oamenii care vor fi închiși în închisoare și pentru jumătate din oamenii care vor fi implicați în violență domestică.

Atacul său chimic va provoca, de asemenea, jumătate din malformațiile cu care se nasc copiii. Din nefericire, guvernul privește în altă direcție, deoarece acest terorist îi cumpără tăcerea. Mai rău este că mulți indivizi care pretind că sunt creștini apără și tănuiesc acest ucigaș cu inimă rece. Cine este vrăjmașul mortal care ne devastează căminele și națiunea? Alcoolul.

Acest ucigaș nemilos are un complice. În America de Nord se găsesc mai multe fabrici care produc și vând aceste arme de distrugere în masă – adică tutunul, ingredientul obiceiului letal de a fuma. Partea cea mai tristă este că acest pericol scump și mortal pentru sănătatea internațională poate fi prevenit cu ușurință.

În fiecare an, în toată lumea, 4 milioane de oameni mor din cauza bolilor ce au legătură cu fumatul – aproximativ o persoană la fiecare 8 secunde. În fiecare minut, la nivel global sunt vândute 10 milioane de țigări – asta înseamnă 15 miliarde pe zi. Fumatul costă Statele Unite mai mult de 150 de miliarde anual prin sistemul de îngrijiri medicale, inclusiv 81 de miliarde reprezentând pierderi de productivitate și peste 75 de miliarde în cheltuieli medicale suplimentare. În plus, fumatul este direct responsabil pentru 87% dintre cazurile de cancer pulmonar și provoacă majoritatea cazurilor de emfizem și bronșită cronică. De asemenea, fumatul este un factor major în apariția bolilor de inimă coronariene și a atacurilor cerebrale, și a fost asociat cu o varietate de tulburări de sănătate, inclusiv infertilitatea și ulcerul duodenal.

Și cu toate aceste cunoștințe, se estimează că unul din cinci adolescenți, cu vârsta între 13 și 15 ani, fumează. Dovezile indică, de asemenea, că jumătate dintre oamenii care încep să fumeze în adolescență vor continua să o facă timp de 15-20 de ani, iar companiile de tutun continuă să investească milioane de dolari în informații publicitare eficiente, prin care îi încurajează pe tineri să înceapă o viață de adicție față de produsele lor.

Țigările conțin cel puțin 69 de substanțe chimice care dau cancer, una dintre ele fiind acidul cianhidric, iar oamenii intră în contact cu acesta fumând direct sau ca fumători pasivi. Această substanță este extrem de toxică și a fost folosită în al Doilea Război Mondial în genocid. Sunt și rapoarte ce arată că este posibil ca Saddam Hussein să fi folosit această substanță împotriva kurzilor în anii 1980.

Cu toate acestea, companiile de tutun din Statele Unite continuă să producă și să folosească aceste arme de distrugere în masă. Cea mai mare ironie este că, aparent, pe de o parte companiile de tutun descurajează oamenii să fumeze, în timp ce pe de altă parte continuă să scoată profit din vânzarea acestei otrăvi mortale. Oricum, au câte ceva de spus pentru fiecare situație, indiferent că se contrazic.

Isus a vorbit despre acest tip de comportament în Matei 15:8: „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.”

Există diferență între ceea ce spui și ceea ce faci?

CONTRA CURENTULUI

14 septembrie

Cu siguranță ne vom pierde dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Preoția ALEASĂ

Text de memorat | Exodul 19:6

Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel.

SECȚIUNEA I

Lucrarea preotului era în centrul slujirii în sanctuar. În cartea Evrei, unde sunt explicate unele aspecte ale sanctuarului, ni se spune mai mult despre preot decât despre mobilier.

Asta pentru că preoții aveau unele responsabilități foarte importante, legate de închinare și de conducere. Pentru a îndeplini cu succes aceste responsabilități, preotul avea nevoie să petreacă mult timp în prezența lui Dumnezeu:

Deuteronomul 21:5 – Atunci să se apropie preoții, fiii lui Levi, căci pe ei i-a ales Domnul Dumnezeuul tău ca să-I slujească și să binecuvânteze în Numele Domnului, și ei trebuie să hotărască în orice ceartă și în orice rănire.

Deuteronomul 10:8 – În vremea aceea, Domnul a despărțit seminția lui Levi și i-a poruncit să ducă chivotul

legământului Domnului, să stea înaintea Domnului ca să-I slujească și să binecuvânteze poporul în Numele Lui, lucru pe care l-a făcut până în ziua de azi.

Din aceste texte aflăm câteva lucruri importante despre preot:

- Era ales de Dumnezeu.
- Stătea în apropierea lui Dumnezeu, primind instrucțiunile pe care le dădea pentru poporul Israel direct din prezența Sa.
- Era singurul autorizat să mute chivotul legământului, de exemplu, în timpul războaielor.
- Conducea slujbele religioase.

“ Seminția care a refuzat să ia parte la închinarea falsă a răspuns imediat chemării de a-L reprezenta pe Dumnezeu cu fermitate, ca voluntari credincioși. ”

DIN CUPRINS:

B-37

Preoția aleasă

Ce să fac, Doamne?

Învingători prin Hristos

Controlorul dăunătorilor

- Primea instrucțiunile lui Dumnezeu pentru a rezolva neînțelegerile și certurile.
- Era ales să vorbească în numele lui Dumnezeu și să proclame binecuvântarea Sa.

Cu toate că preotul avea un rol important în serviciul sanctuarului, datoria preoțească existase cu mult înainte de sanctuar. Aceasta începea acasă, căminul fiind un mic sanctuar. Exceptând mutarea chivotului, toate îndatoririle pe care le avea preotul erau valabile și pentru tată.

La început, capul fiecărei familii era considerat conducător și preot al casei.

– *Spiritul profeției*, vol. 1, p. 53

Această declarație sugerează că istoria sacrificiilor aduse de Cain și Abel a avut loc când erau conducători ai propriilor familii, căci:

Abel și-a adus jertfa cu o credință solemnă, ca preot. – *Review and Herald*, 3 martie 1874.

Fiecare tată era reprezentantul special al lui Dumnezeu și, în fiecare dimineață și seară, trebuia să intre în prezența Sa, pentru a-I primi instrucțiunile privind familia pentru ziua aceea. Zilnic, tatăl trebuia să conducă închinarea în familie. Tatăl trebuia să urmeze indicațiile lui Dumnezeu pentru a preveni și a rezolva disputele familiale. Tatăl trebuia să caute

binecuvântarea lui Dumnezeu pentru familia lui.

Odată cu creșterea populației pământului, mai multe familii au început să se grupeze la un loc în Sabat, pentru părtășie și închinare. În timp ce fiecare tată era preotul propriei familii, când se adunau în grupuri, „această slujbă solemnă de jertfă pentru popor era îndeplinită de bărbații aleși de Dumnezeu” (*Spiritul Profeției*, vol. 1, p. 54). Patriarhii funcționau ca preoți pentru adunările religioase, iar fiul cel mai mare al patriarhului avea dreptul de întâi născut de a îndeplini rolul de preot în cazul absenței tatălui sau după moartea acestuia.

Cu toate că Avraam era un tip al sistemului patriarhal, alegerea întâiului născut al patriarhului de a fi preot a încetat, fiind distrusă de poligamia lui Avraam. Ismael a fost primul lui născut, însă Isaac, al doilea născut, a devenit preot, deoarece el a fost primul născut al Sarei.

Al doilea născut al lui Isaac, Iacov, a devenit următorul mare-preot. Cu toate că Esau era cel mai în vârstă dintre gemeni, fiind despărțiți de doar câteva clipe, el și-a disprețuit responsabilitățile de preot și a renunțat la privilegiul de a fi preotul familiei când și-a vândut dreptul de întâi născut lui Iacov, care a devenit preot după moartea lui Isaac.

“ Pe măsură ce părinții își fac datoria cu credincioșie, stabilind limite, corectând, sfătuind, consiliind și îndrumând, tatăl, ca preot al familiei, mama, ca o învățătoare și misionară în casa ei, amândoi fac voia lui Dumnezeu exact în locul unde i-a așezat El. ”

—*Our High Calling*, p. 304

SECȚIUNEA II

În secțiunea precedentă, am văzut că una dintre îndatoririle importante ale preoților era să pronunțe binecuvântări în numele lui Dumnezeu. Asta înseamnă că preotul trebuie să binecuvânteze ceea ce Dumnezeu a binecuvântat. Dar preoții trebuiau să pronunțe și blestemele (sau vaiurile) asupra celor pe care Dumnezeu i-a blestemat. (Vezi Deuteronomul 11:26-28.)

Iacov a înțeles conceptele de binecuvântare și blestem. El a înțeles că tatăl lui, Isaac, ca preot, îl putea binecuvânta sau blestema în numele lui Dumnezeu. Iacov știa și că înșelăciunea nu putea fi binecuvântată.

Geneza 27:11,12 – Iacov a răspuns mamei sale: „Iată, fratele meu Esau este păros, iar eu n-am păr deloc. Poate că tatăl meu mă va pipăi și voi trece drept

mincinos înaintea lui și, în loc de binecuvântare, voi face să vină peste mine blestemul.”

Iacov a primit într-adevăr dreptul de întâi născut și funcția preoțească. Dar Dumnezeu nu putea binecuvânta înșelăciunea lui. Chiar dacă s-a pocăit cu sinceritate, păcatul lui i-a adus suferință pentru tot restul vieții lui.

Acest lucru ne duce la cea mai ciudată, dar și cea mai încurajatoare istorie a omului pe care Dumnezeu l-a ales să fie următorul preot. Anii au trecut, Isaac a murit, iar Iacov a devenit preot. Apoi, când Iacov a îmbătrânit, a trebuit să aleagă preotul care să conducă închinarea în familie după moartea sa. Aflat pe patul de moarte și fiind înconjurat de fiii lui, și-a rostit binecuvântarea finală. Cu siguranță, părea puțin probabil că Levi va fi făcut preot, el nefiind întâiul născut al niciuneia dintre soțiile lui Iacov. Nu era nici măcar al doilea născut, ci de-abia al treilea născut al Leei. Iar binecuvântarea lui Iacov nu a sunat ca o binecuvântare nici pentru Levi, nici pentru fratele lui mai mare, Simeon.

Geneza 49:5-7 – Simeon și Levi sunt frați; săbiile lor sunt niște unelte de silnicie. Nu vreau să intre sufletul meu la sfaturile lor, nu vreau să se unească duhul meu cu adunarea lor! Căci în mânia lor, au ucis oameni și, în răutatea lor, au tăiat vinele taurilor. Blestemată să fie mânia lor, pentru că a fost prea turbată, și furia lor, căci a fost prea sălbatică! Îi voi împărți în Iacov și-i voi risipi în Israel.

Pentru Iacov a fost dureros, dar necesar să-și mustre cu asprime fiii iubiți.

Apocalipsa 3:19 – Eu mustru și pedepesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!

În tinerețe, Levi a făcut o greșală teribilă. Influențat de fratele lui mai mare, Simeon, Levi s-a înfuriat când sora lor Dina a fost violată de Sihem, fiul conducătorului unei cetăți. Cei doi frați s-au răzbunat pe Sihem, făcând o crimă, ucigându-l nu doar pe Sihem, ci și pe tatăl lui, precum și pe ceilalți bărbați

din cetate. Ba chiar au omorât și niște animale în furia lor (vezi Geneza 34:25,26; 49:6). Când au fost muștrați, ei nu s-au pocăit și, ca să se dezvinovățească, au aruncat vina pentru păcatul lor asupra lui Sihem.

Geneza 34:31 – Ei au răspuns: „Se cuvenea oare să se poarte cu sora noastră cum se poartă cu o curvă?”

Deși răspunsul lor suna pios, răzbunarea lor nu a fost motivată de o adevărată ură față de păcat. Prin circumstanțele ulterioare, Dumnezeu a expus ipocrizia lui Simeon și a lui Levi și a arătat că atitudinea lor nu a fost o indignare îndreptățită împotriva necurăției morale, căci ei au scuzat incestul lui Ruben, fratele lor mai mare, și s-au înfuriat pe „pălăvrăgeala” lui Iosif atunci când acesta îl informa pe tatăl lor de comportamentul lor nelegiuit (vezi Geneza 37:2). De asemenea, s-au temut că Ruben își va pierde dreptul de întâi născut și că Iacov o să i-l dea lui Iosif, întâiul născut al soției preferate, Rahela.

Ei au devenit chiar și mai geloși și s-au mâniat și mai tare pe Iosif după ce acesta și-a povestit visele și după ce a primit o haină ca acelea pe care le purtau prinții. Levi s-a unit cu Simeon și cu ceilalți frați și l-au prins pe Iosif, i-au sfășiat haina și l-au aruncat într-o groapă, pentru ca apoi să-l vândă ca sclav unor negustori ismaeliți.

Dumnezeu nu putea aproba un asemenea comportament odios. Deși s-a pocăit, Ruben și-a pierdut dreptul de întâi născut din cauza incestului lui. Levi s-a pocăit și el, de-a lungul anilor fiind transformat prin puterea harului lui Dumnezeu și devenind un bărbat evlavios. Disciplina Domnului a dat roade, iar Dumnezeu a plănuț să transforme blestemul rostit asupra lui Levi în cea mai mare binecuvântare.

SECȚIUNEA III

Levi și fiii lui nu-și puteau scoate din minte muștrarea aspră a lui Iacov. Acea solie le-a servit drept protecție. Le-a reamintit să nu-i urmeze niciodată pe alții pe calea păcatului. Le-a reamintit să prețuiască blândețea, care este semnul unui caracter smerit, supus și care nu se înfurie.

Moise, strănepotul lui Levi, a moștenit aceleași defecte de caracter. Și el s-a înfuriat și, cuprins de indignare, a înjunghiat un bărbat. Dar s-a pocăit și el, ca și Levi, și a devenit „un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului” (Numeri 12:3).

Seminția lui Levi a îndrăznit să stea singură de partea lui Dumnezeu și a refuzat să urmeze majoritatea poporului Israel în apostazia de la muntele Sinai. Ei au refuzat să se închine în fața vițelului de

aur. Ei au refuzat să declare în mod blasfemator că vițelul acela era dumnezeul care îi eliberase din robia egipteană.

Când Moise s-a întors de la întâlnirea cu Dumnezeu de pe Sinai și a văzut dezmațul idolatru, a aruncat cele două table de piatră și a oprit imediat ceremonia profanatoare.

Exodul 32:26 – Apoi Moise s-a așezat la ușa taberei și a zis: „Cine este pentru

Domnul să vină la mine!” Și toți copiii lui Levi s-au strâns la el.

Seminția care refuzase să răspundă chemării la închinarea falsă a răspuns imediat chemării de a fi voluntari credincioși, alegând să ia o poziție fermă de partea lui Dumnezeu. Seminția al cărei părinte, nefiind chemat de Dumnezeu, și-a exercitat în mod ipocrit răzbunarea firească asupra cetății lui Sihem era capabilă acum să aducă la îndeplinire în mod drept răzbunarea lui Dumnezeu asupra israeliților idolatri.

Exodul 32:27-29 – El le-a zis: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: Fiecare din voi să se încingă cu sabia; mergeți și străbateți tabăra de la o poartă la alta și fiecare să omoare pe fraatele, pe prietenul și pe ruda sa.” Copiii

lui Levi au făcut după porunca lui Moise și aproape trei mii de oameni au pierit în ziua aceea din popor. Moise a zis: „Predați-vă azi în slujba Domnului, chiar cu jertfa fiului și fratelui vostru, pentru ca binecuvântarea Lui să vină astăzi peste voi!”

Păcatul lui Levi fusese remediat. Nemaifiind sub blestem, ei au primit binecuvântarea lui Dumnezeu. Blestemul care îi împrăștiase în tot Israelul a fost transformat într-o binecuvântare, căci Dumnezeu intenționa ca preoții să fie răspândiți în toată țara. Seminția lui Levi a fost aleasă de Dumnezeu să conducă manifestările religioase și să rezolve neînțelegerile și certurile, fiind împuternicită de Dumnezeu să rostească binecuvântări în numele Său.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Gândește-te la responsabilitățile unui preot (enumerate pe pagina 1). Compară-le cu responsabilitățile unui tată în casa lui. _____
2. Citește *Patriarhi și profeți*, pp. 141-144. Descrie câteva dintre binecuvântările pe care Dumnezeu a intenționat să le dea familiilor când a proiectat sistemul patriarhal. _____

SECȚIUNEA II

3. În lecție este menționat faptul că preoții trebuie să binecuvânteze ceea ce Dumnezeu a binecuvântat și să blesteme ceea ce Dumnezeu a blestemat. Despre ce binecuvântări și blesteme este vorba? Deuteronomul 28:1,2,15; 30:11-20 _____
4. Citește *Patriarhi și profeți*, pp. 177, 178. Descrie privilegiile și responsabilitățile celui care a primit binecuvântarea de întâi născut. _____

Compară și pune în contrast gândurile și sentimentele lui Esau cu ale lui Iacov în privința dreptului de întâi născut. _____

SECȚIUNEA III

5. Cum a fost transformat într-o binecuvântare blestemul rostit împotriva lui Levi? _____
6. Fiecare dintre noi experimentează blestemul păcatului. Ce putem face ca să ne asigurăm că acest blestem este transformat într-o binecuvântare, așa cum a fost pentru Levi? Deuteronomul 30:1-10 _____

Capitole de credință

Ce să fac, Doamne?

Câteodată, niște gesturi simple de amabilitate deschid oportunități neobișnuite pentru a răspândi Evanghelia. Bucurați-vă de aceste mărturii scurte din India, care au fost publicate în revista lunară a **Gospel Outreach**.

Povestea lui Uday: Într-o zi, Uday călătorea cu autobuzul 40 de kilometri ca să ajungă la slujbă. Ca de obicei, a trebuit să se împulzească pentru a-și face loc să urce în autobuz. În această regiune a Indiei, în autobuze se urcă de trei ori mai mulți oameni decât capacitatea admisă: o treime ia loc pe scaune, o treime stă în picioare, iar o treime călătorește pe plafonul autobuzului sau agățați de partea din spate și de cea din față.

În ziua aceea, Uday a reușit să ocupe un scaun, dar a văzut niște oameni bătrâni care stăteau în picioare. *Ce să fac, Doamne?* s-a rugat el. Apoi, Uday a văzut un bătrân care abia se mai ținea pe picioare și s-a hotărât să-i ofere scaunul lui. Bătrânul l-a binecuvântat pe Uday pentru bunătatea lui. Uday i-a spus că e pastor și că Isus vine în curând ca să pună capăt tuturor necazurilor și suferințelor.

Când au ajuns la destinație, bătrânul i-a spus fiului său, care călătorea pe acoperișul autobuzului, că Uday îi spusese ceva ce nu i-a mai spus nimeni înainte și că ar dori să afle mai mult. Ei l-au invitat pe Uday în satul lor, unde a găsit membri din cinci familii gata să se alătore creștinismului. După ce au studiat Biblia timp de o săptămână, au fost botezați 27 de oameni.

Povestea lui Nagender: Stăteam la o coadă lungă în holul spitalului guvernamental, așteptând să îmi vină rândul. La capătul cozii, era un bărbat care aștepta de mult timp să apară un doctor care să trateze ochii fiicei lui. Din nefericire, bărbatul care se ocupa cu înregistrarea s-a ridicat și a spus mulțimii care aștepta că doar primii 20 de oameni vor putea să fie consultați, ținând cont că doctorul nu va mai fi disponibil decât pentru o oră.

Mulți oameni dezamăgiți s-au întors să plece, dar bărbatul din capătul rândului s-a dus la cel responsabil și a încercat să-l convingă că fiica lui suferea de dureri mari la ochi. I s-a răspuns că nu avea însă niciun sens; nu se vor face excepții.

Fiind martoră la această situație, m-am hotărât să-mi ofer locul din rând acestui tată și fiicei lui. Bărbatul, pe nume Ramesh, a fost foarte recunoscător. Data următoare când m-am dus la spital, m-am întâlnit din nou cu Ramesh și am devenit prieteni. Ramesh m-a invitat să merg acasă la el. Am ținut studii biblice cu familia lui, iar trei luni mai târziu, aceștia s-au botezat. Acum sunt membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și și-au dedicat viețile ca să-i slujească lui Dumnezeu.

Caută azi pe cineva care are nevoie de ajutorul tău. Bunătatea ta poate fi cea mai eficientă cale ca să depui mărturie.

Mărturia lui Bali Ram: Viața mea era mizerabilă. Aveam o mulțime de probleme. Multe dintre ele erau cauzate de faptul că beam alcool. Certurile, furia și invidia distrugau viața familiei mele. Obosit de certurile constante, mi-am părăsit casa și m-am dus la Madhya Pradesh. În timp ce-mi căutam ceva de lucru, am întâlnit un bătrân din satul meu. El m-a luat acasă la el, mi-a dat ceva să mănânc și să beau și m-a invitat să stau cu el. Înainte să mă culc în noaptea aceea, prietenul meu a îngenunchat lângă pat și s-a rugat. L-am văzut făcând asta și am rămas uimit că nu se închina înaintea niciunui idol. L-am întrebat cui se ruga? M-a invitat să particip cu el a doua zi dimineață la o întâlnire de rugăciune. M-am simțit bine la această întâlnire. Am simțit în inimă o pace și o bucurie cum nu mai cunoscusem înainte. După acea primă întâlnire, am participat la toate celelalte care au urmat și am început să-L cunosc pe Isus. L-am acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitor al meu. Treptat, viața mea s-a schimbat. M-am întors în Sahasapur. De atunci, pacea și dragostea au domnit în casa mea. Întreaga mea familie L-a acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitor. Îi mulțumesc lui Isus pentru harul Său salvator, pentru pacea și dragostea din viața mea.

Conexiune istorică

Învingători prin Hristos

Hristos a plătit un preț infinit pentru a răscumpăra lumea. El a renunțat la onoarea, bogăția și la căminul glorios din curțile împărați și a îndurat asalturile fioroase ale lui Satana, pentru ca oamenii să poată avea tăria să învingă, așa cum și El a învins. Ispitele pe care le aduce Satana asupra rasei umane sunt severe, dar proba la care L-a supus pe Fiul lui Dumnezeu a fost de o sută de ori mai dură.

Suferințele lui Hristos nu au fost atât de intense doar din cauza chinurilor sfâșietoare ale foamei, ci din cauza păcatelor lumii ce apăsau ca o povară enormă asupra Lui. El, care nu a cunoscut păcatul, a fost făcut păcat pentru noi. Cu această teribilă povară de vină asupra Lui, a rezistat ispitei de temut a poftelor, a iubirii față de lume și onoare, precum și mândriei de a se afișa, care în cele din urmă duce la îngâmfare. Hristos a făcut față acestor ispite imense și le-a învins pentru ca noi să putem avea un caracter neprihănit.

Mulți oameni care cad pradă ispitelor se scuză, spunând că divinitatea lui Hristos l-a ajutat să izbândească și că omul nu are această putere de partea lui. Dar aceasta nu este o scuză, deoarece Hristos pune la dispoziția tuturor această putere divină. Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ deoarece a văzut că puterea morală a omului este slabă. El a venit ca să-l pună pe omul limitat într-o legătură strânsă cu Dumnezeu. Omul învinge trecând de partea lui Hristos, prin puterea Lui divină.

Atunci când suntem ispitiți să ne îndoim dacă Hristos a rezistat ispitelor ca om, trebuie să cercetăm Scriptura ca să descoperim adevărul. Ca înlocuitor și garant al omenirii, Hristos a luat locul păcătosului în fața Tatălui, suportând pedeapsa în locul lui. Hristos a avut privilegiul de a depinde de Tatăl pentru putere și la fel stau lucrurile și cu noi. Deoarece s-a prins de mâna puterii infinite și s-a ținut strâns de ea, a învins; iar noi suntem învățați să facem la fel. El a întâmpinat fiecare ispită cu: „Stă scris” și la fel trebuie să facem și noi. Acela care se opune răului prin puterea Lui poate spune folosind cuvintele inspirate: „Dar Domnul Dumnezeu M-a ajutat, de aceea nu M-am rușinat, de aceea Mi-am făcut fața ca o cremene, știind că nu voi fi dat de rușine. Cel ce Mă îndreptățește

este aproape: cine va vorbi împotriva Mea?... Iată, Domnul Dumnezeu Mă ajută: cine Mă va osândi?”

În multe ocazii, limbajul folosit de Hristos arată că s-a aflat în aceeași poziție în care suntem și noi. A trebuit și El să meargă prin credință, așa cum trebuie să facem și noi, iar atunci când ispitele l-au asaltat cu o putere copleșitoare, a folosit limbajul pe care trebuie să-l folosească fiecare copil de pe pământ. „Fiul nu poate face nimic de la Sine”, a declarat Hristos, „El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.” „Eu nu pot face nimic de la Mine Însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui care M-a trimis.” „Când veți înălța pe Fiul omului, atunci veți cunoaște că Eu sunt și că nu fac nimic de la Mine Însumi, ci vorbesc după cum M-a învățat Tatăl Meu.”

Hristos s-a luptat cu puterile întunericului. El a bătătorit drumul pe care trebuie să treacă fiecare fiu și fiică a lui Adam. El cunoaște cât de aprig este conflictul și ne încurajează, învățându-ne cu cuvinte pline de har: „Cine dintre voi se teme de Domnul să asculte glasul Robului Său! Cine umblă în întuneric și n-are lumină să se încreadă în Numele Domnului și să se bizuie pe Dumnezeul lui!”

Această încredere în Dumnezeu este în opoziție cu încrederea în sine. El spune: „Iar voi toți, care aprindeți focul și puneți tăciuni pe el, umblați în lumina focului vostru și în tăciunii pe care i-ați aprins!”

Hristos este Căpetenia mântuirii noastre. „Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate și care voia să ducă pe mulți fii la slavă să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor.” Suferințele pe care a trebuit să le îndure Fiul

lui Dumnezeu depășesc orice suferințe pe care le-au îndurat sau le vor suporta vreodată oamenii; cu toate acestea, Hristos a biruit și și-a desăvârșit un caracter fără pată. Prin suferința și rezistența Sa, El ne spune limpede că oamenii pot atinge și menține perfecțiunea caracterului.

Când Satana eșuează în tentativa lui de a-l face pe om să păcătuiască prin primele două ispite, cea a apetitului și cea a îngâmfarării, atunci o folosește pe a treia, dragostea față de lume. Prin aceasta, aproape în fiecare situație, îl conduce pe om la apostazie. Gloria lumii este cea care ne atrage și ne prinde în capcană. Dar noi avem motive să-I mulțumim lui Dumnezeu deoarece Căpetenia mântuirii noastre a fost desăvârșită prin suferință, Hristos ieșind învingător în locul nostru. Fiecare urmaș al lui Adam poate avea această putere divină.

Oamenilor le-a fost făcută promisiunea Mângâietorului. Isus a spus: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.” Puterea pe care a avut-o Hristos, ca reprezentant al rasei umane, o va avea fiecare reprezentant al familiei umane care va

“ Natura umană trebuie să se prindă strâns de puterea lui Dumnezeu și va fi victorioasă.”

face din Dumnezeu țaria lui.

„Astfel, fiindcă avem un Mare-Preot însemnat, care a străbătut cerurile, pe Isus, Fiul lui Dumnezeu, să rămânem tari în mărturisirea noastră. Căci n-avem un Mare-Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat. Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.” Noi trebuie să avem curaj și să credem că putem birui orice imperfecțiune a caracterului nostru. Răscumpărătorul nostru a luat asupra Sa natura noastră și a purtat bătăliile noastre, iar noi vom învinge în Numele Lui. Natura umană trebuie să se prindă strâns de puterea lui Dumnezeu și va fi victorioasă.

– *The Youth s Instructor*, 28 decembrie 1899

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Cât de intense au fost ispitele cu care a fost încercat Isus? _____
2. Care au fost cele trei ispite pe care Isus le-a înfruntat și le-a biruit? _____
_____
3. Cum se scuză mulți oameni atunci când cad pradă ispitelor? _____
Dar ce este aceasta? _____ De ce? _____
4. Cum știm că Isus și-a învins ispitele ca om și nu și-a folosit puterea divină? _____
_____
5. Ce cuvinte pline de har ne-a adresat Isus ca învățătură și încurajare? _____
_____
6. Ce anume a făcut Isus să fie clar prin suferințele și rezistența Lui? _____
_____
7. Cum îi face Satana pe aproape toți oamenii să cadă în apostazie? _____
8. Trebuie să fim curajoși și să credem că _____
Cum putem fi învingători? _____

Fapte uimitoare

Controlorul dăunătorilor

Furnicarul este unul dintre cele mai ciudate animale create de Dumnezeu. Cea mai mare dintre speciile de furnicari, furnicarul uriaș, trăiește în zonele de pajiște și în pădurile tropicale deschise din America Centrală și de Sud. Un furnicar uriaș ajuns la maturitate este acoperit cu păr aspru, ce crește până la 25 de centimetri pe coadă, cântărește aproximativ 40 de kilograme și are o lungime de până la 1 metru și 20 de centimetri (mărimea unui ciobănesc german), fără să mai vorbim și de coada stufoasă care îi mai adaugă încă 90 de centimetri.

Furnicarii uriași au gheare mari ca niște cârlige la picioarele din față și, ca să le protejeze, pășesc pe partea din spate a încheieturilor. Aceste gheare sunt folosite ca să sape după hrană, precum și ca să se apere de atacurile jaguarilor și ale pumelor, dușmanii

lor naturali. Este cunoscut faptul că furnicarii uriașiucid aceste feline mari cu ghearele lor puternice.

Furnicarii au un metabolism destul de încet, menținându-și una dintre temperaturile cele mai scăzute dintre toate mamiferele, în timp ce dorm până la 15 ore pe zi. Vederea lor nu este foarte bună, în schimb au un auz excelent, care îi face să se trezească la cel mai mic zgomot.

Furnicarii sunt, bineînțeles, animale insectivore – hrănindu-se în special cu furnici și termite. În capătul nasului foarte lung al furnicarului se găsește o gură micuță, dar destul de mare cât să-i permită limbii

să iasă. Cu această limbă lipicioasă și lungă de 60 de centimetri, care iese și intră în gură de peste 150 de ori pe minut, se pricep de minune să prindă insecte. Limba este dotată și cu ghimpi orientați spre interior, cu care prind insectele. Neavând dinți, „mestecatul” are loc în mare prin contracțiile puternice ale stomacului lor asemănător cu o pipotă, ajutate de nisipul și noroiul ingerate.

Chiar dacă furnicarii pot mânca mai mult de 30 000 de insecte pe zi, la o masă se hrănesc cu numai câteva mii. Merg de la un cuib la altul pe teritoriul lor și nu mănâncă niciodată prea multe insecte de la unul. Furnicarii evită să distrugă vreun cuib în întregime, permițând coloniilor de insecte să se regrupeze, lucru pe care acestea îl și fac cu rapiditate.

O mamă furnicar își poartă puiul în spate până la un an, o perioadă considerabilă.

Tamadua, una dintre speciile de furnicar, își marchează teritoriul cu o glandă aflată mai jos de coadă, mirosul fiind atât de puternic încât localnicii au numit această specie „împuțitul pădurii”. Furnicarii, de asemenea, au un simț dezvoltat al mirosului, prin care identifică speciile de furnici și de termite aflate în cuib înainte să-l spargă. Însă, chiar dacă simțul mirosului lor este de 40 de ori mai puternic decât cel al unui om, nu par să fie deranjați de propria miasmă!

Isus a spus că unul dintre defectele obișnuite ale naturii umane este să vadă paiul din ochii altora, nebăgând în seamă bârna din propriul ochi: „Scoate întâi bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.”

CONTRA CURENTULUI

21 septembrie

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Ce este BABILONUL?

Text de memorat | 1 Ioan 2:15

Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

SECȚIUNEA I

În ultimele zile ale istoriei pământului, Dumnezeu a încredințat poporului Său trei solii de avertizare urgente, pe care trebuie să le ducă întregii lumi. Solia celor trei îngeri, cum este numită de obicei, este gândită pentru a pregăti oamenii pentru venirea iminentă a lui Isus. Aceasta se găsește în Apocalipsa 14.

În solia celui de-al doilea înger, suntem informați că marea cetate numită Babilon a căzut.

Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Pentru studenții Bibliei, Babilonul este un cuvânt familiar. Cu toții cunoaștem istoria oprimirii poporului lui Dumnezeu de către împărăția Babilonului, care a distrus cetatea Ierusalim și i-a dus pe evrei în captivitate – inclusiv pe Daniel și Ezechiel.

Cuvântul „Babilon” provine la origine din cuvântul *Babel*, care înseamnă confuzie. Babel este numele pe care l-a primit cetatea ridicată în câmpia

Șinear, unde mai târziu avea să fie înălțată cetatea Babilon. După Potop, Dumnezeu a poruncit oamenilor să se răspândească pe tot pământul, dar ziditorii Babelului au hotărât să facă fix opusul, spunând:

Geneza 11:4 – „Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!”

Cu toate că ziditorii acelei cetăți erau cunoscuți pentru idolatrie, mândrie, necredință și revoltă pe față împotriva legii lui Dumnezeu, Dumnezeu le-a permis pentru o perioadă să-și urmeze obiectivul

“ Monumentul mândriei lor a devenit memorialul nebuliei lor. Cu toate acestea, oamenii continuă să urmeze același curs – bazându-se pe sine și respingând legea lui Dumnezeu. ”

— *Patriarhi și profeți*, p. 123

DIN CUPRINS:

B-38

Ce este Babilonul?

Rapoarte concise

Biserica rămășiței

Teritoriile biblice

de a institui un imperiu global. Aceștia au reușit să-și ridice faimosul turn la o mare înălțime, dar, în cele din urmă, Dumnezeu le-a întrerupt lucrarea. Acesta a fost momentul când în lume a pătruns o nouă formă de confuzie.

Geneza 11:7-9 – [Dumnezeu a spus] „Haidem să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!” Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului, așa că au încetat să zidească cetatea. De aceea, cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.

Cetatea Babilon, care a ajuns la apogeul puterii sub domnia împăratului Nebucadnețar, după cincisprezece secole este asociată cu aceeași atitudine de mândrie și răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Împăratul Nebucadnețar s-a mândrit nespunând cu realizările sale. La fel ca Nimrod, împăratul Babelului, și el a căutat să-și extindă puterea și grandoarea regatului său.

Daniel 4:30 – Împăratul a luat cuvântul și a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu, ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?”

Nebucadnețar însuși s-a smerit, dar urmașii lui nu au făcut-o. Babilonul și-a pierdut poziția ca putere globală. Până în perioada când a fost scris Noul Testament, mai existaseră deja două împărății, cea persană și cea greacă. În ziua de azi, cetatea Babilonului este o ruină.

Așadar, pentru cercetătorii Bibliei este interesant faptul că o mare cetate numită Babilon joacă un rol important în ultimele zile ale istoriei pământului. Când solia celui de-al doilea înger a fost proclamată pentru prima dată în 1844, cetatea antică a Babilonului era deja o ruină de secole. Cu siguranță că nu aceea cetate măreață era cea care a căzut. Prin urmare, este limpede că „Babilonul” din acest verset este un simbol. Dar ce anume simbolizează?

În următoarea secțiune, ne vom gândi la această întrebare.

SECȚIUNEA II

In timp ce ar fi nevoie de un student sârguincios al profeției biblice pentru a identifica Babilonul de la sfârșitul zilelor, adevăratul caracter al acestuia, cu siguranță, nu este un mister. Gândiți-vă la următoarea avertizare a îngerului care strigă cu o voce puternică:

Apocalipsa 18:2 – „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte.

După care, un alt înger strigă:

Apocalipsa 18:4,5 – „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.”

Înțelegi de ce este important să identificăm corect Babilonul de la sfârșitul zilelor? Dacă nu o facem, ne putem trezi că părăsim cetatea greșită. Sau poate că ne alăturăm Babilonului fără să știm. Însă nu trebuie să fim induși în eroare. Dumnezeu vrea să știm ce este Babilonul, iar dacă I-o cerem, atunci va trimite Duhul Său cel Sfânt să ne ajute să înțelegem aceste profeții.

Așa cum am văzut în secțiunea anterioară, Babilonul și Babilonul străvechi erau cunoscute pentru

idolatrie, mândrie, necredință și răzvrătire pe față împotriva legii lui Dumnezeu. Acestea sunt, de asemenea, o parte dintre caracteristicile Babilonului profetic. Ce alte indicii suplimentare se găsesc în solia celui de-al doilea înger?

Apocalipsa 14:8 – Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Mai întâi, observați că marea cetate a Babilonului a căzut. O cetate căzută este una care a fost cucerită sau și-a pierdut poziția înaltă. În al doilea rând, aceasta are o influență globală destul de puternică pentru a obliga întreaga lume – toate popoarele – să bea din vinul ei.

Apocalipsa 17 oferă semne de identificare suplimentare. De exemplu, în versetul 2 putem vedea că Babilonul este puternic și activ din punct de vedere politic, deoarece are relații necuviincioase cu împărății pământului. Observă și alte semne de identificare:

“ Confuzia existentă între crezuri și secte conflictuale este reprezentată în mod adecvat prin termenul „Babilon”, care, conform profeției (Apocalipsa 14:8; 18:2), se aplică bisericilor iubitoare de lume din ultimele zile. ” — *Patriarhi și profeți*, p. 124

În Apocalipsa 17, cetatea Babilonului este reprezentată printr-o femeie, o figură care în Scriptură este folosită simbolic pentru o biserică. O femeie virtuoașă reprezintă biserica pură, iar o femeie desfrânată, biserica apostată. Despre Babilon se zice că este o curvă, iar profetul a văzut-o îmbătată cu sângele sfinților și al martirilor. Așadar, Babilonul astfel descris reprezintă Roma, biserica apostată care i-a persecutat cu atât de multă cruzime pe urmașii lui Hristos. Dar curva de Babilon este și mamă, și are fiice care îi urmează exemplul de corupție.

Prin fiice sunt reprezentate acele biserici care se agață de doctrinele și tradițiile Romei, a cărei prăbușire este anunțată de solia îngerului al doilea, ca urmare a practicilor ei lumești. – *Spiritul Profeției*, vol. 4, p. 233

Așadar, Babilonul din Apocalipsa se referă nu doar la biserica Romei, dar și la diferite biserici protestante, care învață doctrinele ei și îi urmează exemplul. Aceste biserici erau cândva curate, dar au fost corupte de greșeli și de prietenia cu lumea. Înainte de revenirea lui Isus, aceste biserici se vor îndepărta atât de mult de Dumnezeu, încât, la fel ca biserica Romei, și ele vor persecuta pe poporul lui Dumnezeu.

SECȚIUNEA III

La sfârșitul anilor 1800, mai mulți oameni s-au simțit împovărați să predice că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a devenit o parte din Babilon. Arătând spre defectele din viețile unora dintre membrii ei, aceștia au îndemnat oamenii să părăsească biserica.

Era adevărat că mulți membri ai bisericii trăiau în păcat. Așa este și acum. Întotdeauna a fost așa. În parabola Sa despre grâu și neghină, Însuși Isus a spus că cei neprihăniți și cei nelegiuți vor fi laolaltă în biserică până la sfârșitul timpului.

Matei 13:30 – Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.”

Prin urmare, nu ar trebui să fim surprinși când vedem oameni nelegiuți în biserică. La urma urmei, unul dintre discipolii lui Isus a fost un trădător. Însă realitatea aceasta transformă biserica în Babilon? Nu.

Cum ajunge o biserică să fie Babilon? Mărturisind că duminica este Sabat și că sufletul este nemuritor.

Aceste erezii înrudite și respingerea adevărului transformă biserica în Babilon... Domnul nu a vorbit prin niciun sol care

numește Babilon biserica ce păzește poruncile lui Dumnezeu. – *Mărturii alese*, cartea 2, p. 68

Lui Dumnezeu Îi pasă de biserica Sa și nu vrea ca vreoa persoană să distrugă ceea ce El prețuiește cel mai mult în lumea aceasta.

Chiar dacă există oameni răi în biserică, și vor mai fi până la sfârșitul lumii, în aceste ultime zile, biserica trebuie să fie lumina acestei lumi viciate și demoralizate de păcat. Biserica, slăbită și imperfectă și având nevoie să fie muștrată, avertizată și sfătuită, este singurul lucru de pe pământ pe care Hristos îl prețuiește cu considerația Lui supremă. – *The Review and Herald*, 5 septembrie 1893

La sfârșitul timpului, oamenii care iubesc adevărul vor răspunde chemării urgente a lui Dumnezeu de a ieși din Babilon. Ei se vor alătura bisericii lui Dumnezeu, în timp ce aceia care „sunt mai degrabă iubitori de plăceri, decât iubitori ai lui Dumnezeu”

vor părăsi biserica lui Dumnezeu și vor primi condamnarea Sa. (Vezi 2 Tesaloniceni 2:9-12.)

Acan făcea parte din biserica lui Dumnezeu. El nu intenționa să creeze vreo problemă. Dar el iubea lucrurile din lume. El voia să se bucure de aceleași plăceri de care se bucurau cei din Babilon. Prin tentațiile lui lumești, Babilonul l-a făcut pe Acan să se împleticească.

Iosua 7:21 – Am văzut în pradă o manta frumoasă de șinear, două sute de sicli de argint și o placă de aur în greutate de cincizeci de sicli; le-am poftit și le-am luat; iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu și argintul este pus sub ele.

Acan a murit pentru că, în secret, iubea lumea. Babilonul profetic este corupt de dragostea de lume și va fi nimicit cu desăvârșire. Vom avea noi parte de o soartă diferită dacă vom fi părtași la spiritul Babilonului?

1 Ioan 2:15 – Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.

Iacov 4:4 – Suflete preacurvare! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.

Să rămânem în biserica lui Dumnezeu și să-L rugăm pe Dumnezeu să îndepărteze din inimile noastre spiritul Babilonului.

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Citește *Patriarhi și profeți*, pp. 123, 124, și răspunde la întrebările următoare:

În ce fel repetă oamenii din ziua de azi greșelile ziditorilor Turnului Babel? _____

Ce va face Dumnezeu în privința aceasta? Vezi, de asemenea, Psalmul 2. _____

2. Ce asemănări vezi între atitudinea lui Nebucadnețar și Belșațar (vezi Daniel 5, 6) și cea a celor care s-au apucat să construiască Turnul Babel? _____

SECȚIUNEA II

3. Citește Apocalipsa 14:8; 17:1-18:8 și fă o listă a caracteristicilor Babilonului pe care le găsești. _____

4. Citește *Tragedia veacurilor*, pp. 381-390 și explică în cuvintele tale cum putem recunoaște cu certitudine ce anume este reprezentat prin termenul „Babilon.” _____

SECȚIUNEA III

5. În conformitate cu scrierile lui Ellen White, care sunt doctrinele pe care ar trebui să le adopte Biserica Adventistă pentru a deveni parte din Babilon? _____

6. Dumnezeu are un mesaj special pentru biserica Sa de la sfârșitul timpului. Care este acest mesaj și în ce mod este diferit de mesajul adresat celor aflați în Babilon? Apocalipsa 3:14-22 _____

7. Cum poate cineva care nu se află în Babilon să trăiască totuși în acest spirit? _____

Capitole de credință

Rapoarte concise

Citind aceste scurte rapoarte din articolul de mai jos, îți vei face o idee despre experiențele unor lucrători **Gospel Outreach**. Amintește-ți să te rogi pentru acești misionari dedicați, precum și pentru oamenii cu care lucrează.

India – Gadari Mallaiah și-a pierdut echilibrul și a căzut într-un puț întunecat, cu o adâncime de aproximativ 20 de metri. Având mâna și piciorul rupte și nefiind nimeni în jur, s-a gândit că va muri cu siguranță. S-a întâmplat ca un pastor adventist, Duggi Moses, să treacă pe acolo. Văzând necazul în care se găsea, a folosit o frânghie și l-a tras pe Mallaiah afară, după care l-a dus la spital. Mallaiah a aflat că Dumnezeu l-a trimis pe pastor ca să-l salveze, iar acum participă cu regularitate la biserica adventistă locală.

Thailanda – Majoritatea oamenilor din acest sat cultivă și vând varză ca să-și asigure traiul. Ei se duc pe câmpurile lor la trei dimineața și se întorc seara târziu, așa că este dificil să-i vizitezi ca să faci studii biblice cu ei. Cu toate acestea, tot mai mulți oameni au devenit interesați de religie. Prin urmare, numărul celor care se închină a crescut, iar un tânăr a fost botezat.

Guinea – O fetiță Tutu s-a născut dintr-o mamă adventistă și un tată musulman. Ea a însoțit-o pe mama ei la biserică în fiecare Sabat. Dar, după ce i-a făcut o vizită bunicii ei, și-a schimbat cu totul atitudinea față de mama ei. Mai mult, mama a aflat că fiica ei are unele probleme cu spiritele rele. Mama se simțea distrusă. Ea ne-a rugat să o susținem înălțând rugăciuni pentru fiica ei. Am început să postim și să ne rugăm, iar Domnul a eliberat-o pe această fetiță din lanțurile diavolului. Sunt mulți care se află într-o situație asemănătoare. Doar Isus poate scăpa aceste suflete înlănțuite de diavol.

Chad – Lawrence Mbayo lucrează cu patru biserici și patru companii. El vizitează casele oamenilor pentru a afla cine este interesat de Evanghelie și de învățăturile adventiste. De asemenea, a înființat o școală pentru a o folosi ca instrument de răspândire

a Evangheliei. Mulți părinți necreștini și-au exprimat recunoștința pentru școală. Ei se minunează de faptul că până și copilașii se pot ruga. Părinții au menționat și faptul că, de când urmează cursurile acestei școli, micuții se comportă mai bine și sunt mai amabili acasă.

India – Când Panchu Ram și părinții lui l-au acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitor personal, ceilalți săteni nu s-au bucurat deloc. Ba chiar au amenințat să-i dea afară din sat dacă încercau să-i convertească și pe alții la creștinism. Deloc descurajată, familia Ram a continuat să meargă cu regularitate la biserică. Tatăl lui Panchu, Ramlal, a spus că, indiferent care va fi finalul, el va continua să depună mărturie despre Isus. Într-o zi, Ramlal a dispărut. Trei zile mai târziu, corpul lui a fost găsit lângă râu. Criminalul nu a fost identificat niciodată, dar membrii familiei cred că a fost ucis pentru credința lui. În ciuda acestei tragedii, ei continuă să rămână credincioși și fermi în credința lor că lucrarea Domnului poate să progreseze și așa se va și întâmpla.

Pakistan – Membrii familiei lui Boota Masiah erau extrem de triști. Boota suferise un atac de inimă și se afla într-o stare gravă. Respira cu greu. Le-am citit următorul verset: „Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El Însuși îngrijește de voi” (1 Petru 5:7) și le-am transmis un mesaj scurt, după care m-am rugat cu familia. M-am rugat Domnului să-l vindece pe Boota. Apoi, Isus l-a atins pe Boota, iar acesta a fost vindecat. I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru acest miracol. Familia a spus că își dorește să se alature Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Acum fac studii biblice și vor fi botezați în curând.

Conexiune istorică

Biserica rămasitei

Domnul are mesagerii lui aleși și o biserică trecută prin persecuție, conflict și întuneric. Isus iubește biserica și Și-a dat viața pentru ea. El o va reîntregi, o va îmbunătăți, o va înnobila și o va înălța, astfel încât să reziste în mijlocul influențelor corupătoare din această lume.

Oameni unși de Dumnezeu au fost aleși să vegheze cu multă grijă și cu perseverență ca biserica să nu fie nimicită de instrumentele lui Satana, ci să reziste în lume pentru a răspândi slava lui Dumnezeu printre oameni. Întotdeauna va exista un conflict aprins între biserică și lume. Mințile și principiile vor interacționa între ele, iar adevărul se va distinge de falsitate. În criza ce stă să culmineze și care a început deja, oamenii cu experiență trebuie să-și îndeplinească lucrarea hotărâtă de Dumnezeu și să vegheze sufletele pentru care vor trebui să răspundă.

Aceia care răspândesc mesaje false, denunțând biserica drept Babilon, neglijează lucrarea hotărâtă de Dumnezeu și se află în opoziție cu organizația și cu porunca directă adresată lui Maleahi, prin care i se cerea să aducă toate darurile în trezoreria din casa lui Dumnezeu. Ei își imaginează că au de făcut o lucrare prin avertizarea celor pe care i-a ales Dumnezeu să transmită mai departe această solie a adevărului. Acești lucrători nu sunt cu nimic eficienți în sprijinul cauzei și Împărăției lui Dumnezeu, dar sunt angajați într-o lucrare similară celei în care este angajat inamicul neprihănirii. Fie ca oamenii aceștia, care se ridică împotriva căilor și mijloacelor rânduite de Dumnezeu pentru a face cunoscută lucrarea Sa în aceste zile de pericol, să renunțe la toate concepțiile lor nebiblice în privința naturii, slujirii și autorității aleșilor lui Dumnezeu.

Să înțeleagă toți cuvintele pe care le scriu acum. Aceia care lucrează

împreună cu Dumnezeu nu sunt decât instrumentele Lui, iar ei înșiși nu posedă niciun har sau vreo sfințenie esențiale și au succes doar atunci când cooperează cu inteligențele cerești. Ei nu sunt decât niște vase pământești, în care Dumnezeu pune comoara adevărului Său. Pavel poate planta, Apolo poate uda, dar doar Dumnezeu este Acela care face să crească.

Dumnezeu vorbește prin mesagerii săi aleși. Niciun om sau vreo adunare de oameni să nu insulte Duhul lui Dumnezeu prin refuzul de a asculta solia cuvântului Său de pe buzele trimișilor Lui. Refuzând să asculte solia lui Dumnezeu, oamenii se închid în temnițe întunecate. Ei își închid sufletele în fața binecuvântărilor vaste și-L jefuiesc pe Hristos de gloria ce I Se cuvine, arătând lipsă de respect pentru agenții Lui.

Dumnezeu nu este autorul confuziei, ci al păcii. Satana însă este un inamic vigilent, care nu doarme. El lucrează tot timpul cu mințile oamenilor, căutând un teren potrivit pentru neghina lui. Dacă găsește pe cineva pe care îl poate băga în serviciul lui, îi va sugera idei și teorii false și îl va umple de zel în susținerea falsității. Adevărul nu doar transformă, dar lucrează și la purificarea celui care îl primește.

Isus ne-a avertizat să ne ferim de învățători falși. De la începutul lucrării noastre, din când în când s-au ridicat unii oameni susținând teorii noi și uimitoare. Dar dacă oamenii aceia, care pretind să creadă adevărul, s-ar duce la cei ce au

“Aveți grijă să nu vă treziți protestând împotriva singurilor oameni care corespund descrierii date poporului rămasitei.”

experiență și ar studia cuvântul lui Dumnezeu cu un spirit umil, dornic să învețe, și dacă și-ar proba teoriile în lumina adevărului și cu ajutorul fraților care au fost cercetători sânguincioși ai Bibliei, și dacă în același timp ar înălța rugăciuni lui Dumnezeu, rugându-L să le arate dacă cea pe care merg este calea Domnului sau o cale falsă pe care îi conduce Satana, ei ar primi lumină și ar scăpa din capcană...

Îi îndemn pe cei care pretind că cred adevărul să meargă în rând cu frații lor. Nu căutați să dați lumii ocazia de a spune că suntem extremiști, că suntem dezbinați, că unul învață un lucru, iar altul, altceva. Evitați disputele. Fiecare să stea de veghe și să aibă grijă să fie găsit stând la spărtură și nu lărgind-o. Aveți grijă să nu vă treziți protestând împotriva singurilor

oameni care corespund descrierii date poporului rămășiței: care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus, care înalță stindardul neprihănirii în aceste ultime zile.

Dumnezeu are un popor ales, o biserică pe pământ, fără egal și superioară celorlalte prin faptul că învață adevărul, reabilitând legea lui Dumnezeu. Dumnezeu are slujitorii Lui aleși – oameni pe care El îi conduce, care îndură zăduful și greul zilei, care cooperează cu mijloacele cerești pentru a extinde Împărăția lui Hristos în lumea noastră. Fie ca toți să se unească cu aceștia și să fie găsiți în cele din urmă printre cei care au răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.

– *The Review and Herald*, 12 septembrie 1893

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ce va face Isus pentru biserica Lui și de ce? _____
_____
  2. Cum ar trebui să vegheze asupra bisericii acești oameni aleși de Dumnezeu? _____
_____
  3. Ce fac cei care numesc biserica Babilon? (Patru lucruri)) _____
_____
_____
- Cu ce anume este similară lucrarea lor? _____
4. Ce va face Satana cu cel pe care va reuși să-l racoleze în serviciul lui? _____
_____
  5. Ce avertisment ne-a dat Isus? _____
_____
  6. Ce putem face pentru a nu fi captați de aceste idei false? _____
_____
  7. Ce ar trebui să avem grijă cu toții să nu facem? _____
_____
  8. Descrie biserica lui Dumnezeu de pe pământ. _____
_____

Descrie oamenii pe care Dumnezeu i-a ales să-l conducă biserica. _____

Cum ar trebui să ne raportăm la acești slujitori aleși? _____

Fapte uimitoare

Teritoriile biblice

Națiunea cea mai menționată în Biblie este Israel. Dar știi care este a doua? Este zona cunoscută în ziua de azi ca fiind Irak. Aceasta este numită câteodată Semiluna Fertilă și leagănul civilizației, iar Biblia se referă la ea ca fiind Babilon, Câmpia Șinear, Mesopotamia și Ninive. Estera, Iona, Daniel și Ezechiel au locuit în acest teritoriu istoric.

Poporul lui Dumnezeu a fost dus în două ocazii pe teritoriul Irakului de azi. Cele zece seminții au fost duse în Asiria în 721 î.Hr., iar apoi, în 587 î.Hr., Nebucadnețar a distrus Ierusalimul și i-a dus pe locuitorii din Iuda în captivitate.

Acesta este un motiv pentru care Saddam Hussein îl venera pe Nebucadnețar – ca erou al lui – și a dorit cu ardoare să copieze cucerirea Israelului și să conducă națiunile arabe. De fapt, cu o ocazie, Saddam s-a fotografiat într-o copie a unui car de război de pe vremea lui Nebucadnețar, încercând să convingă oamenii că el era reîncarnarea anticului împărat al Babilonului. (Bineînțeles, Biblia ne spune și că Nebucadnețar și-a pierdut mințile timp de șapte ani.)

Istoria înregistrează faptul că Babilonul a fost cucerit de persani și apoi de greci, dar după moartea lui Alexandru, mărețea cetate a Babilonului a început să-și piardă din importanță. În cele din urmă, mărețea cetate a ajuns să nu mai fie locuită, iar ruinele ei au fost înghițite de râul Eufrat și de nisipurile mișcătoare ale deșertului irakian.

Mulți creștini cred cu tărie că Babilonul trebuie să fie reconstruit înainte să se împlinescă ultimele evenimente profetice. Numai că profetul Isaia a promis clar că „el nu va mai fi locuit, ...ci fiarele pustiei îi

vor face culcușul acolo, bufnițele îi vor umple casele, struții vor locui acolo și stafiile se vor juca acolo” (Isaia 13:20,21).

Saddam Hussein a dorit cu disperare să dovedească faptul că profetul evreu a greșit și a cheltuit milioane încercând să reconstruiască pe ruinele străvechiului Babilon pentru a-l transforma într-o metropolă prosperă. Mărețele planuri ale lui Saddam de a restaura Babilonul au fost, bineînțeles, zădărnice de război și de capturarea lui. Și chiar dacă Saddam ar fi reconstruit câteva ruine, nimeni nu vrea să locuiască acolo. Beduinii cred că locul este blestemat, așa că tot o cetate fantomă rămâne.

Dacă Biblia spune că Babilonul nu va fi reconstruit niciodată, atunci Babilonul din ultimele zile despre care se vorbește în Apocalipsa trebuie să fie un simbol al unei alte puteri.

ALT FAPT UIMITOR

Alexandru cel Mare a ajuns conducătorul Macedoniei la vârsta de 16 ani, un general victorios la 18 și împărat la doar 20. După care a murit din cauza alcoolului înainte să împlinescă 33 de ani. Iată cum s-a întâmplat: în timp ce chefuia în Babilon, într-o noapte, a băut în sănătatea fiecăruia dintre invitații lui, aceștia fiind în număr de 20. În cele din urmă, a cerut să îi fie adusă cupa lui Hercule, care avea o capacitate uriașă. După ce a umplut-o, a băut-o pe toată. În curând, s-a prăbușit la pământ și a murit câteva zile mai târziu. A cucerit lumea cunoscută atunci, dar nu a putut să se stăpânească pe sine.

Proverbele 20:1 – Vinul este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept.

CONTRA CURENTULUI

28 septembrie

Cu siguranță ne vom pierde, dacă ne vom lăsa purtați de curentul lumii... Prin comoditatea noastră egoistă și prin indolență, punem în pericol... sufletele oamenilor. *

Botezul LUI ISUS

Text de memorat | Romani 6:4

Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

SECȚIUNEA I

Citind Biblia, vei descoperi că subiectul botezului este menționat pentru prima dată în Matei 3. Acolo, dintr-odată, intră în scenă Ioan Botezătorul, care își începe misiunea scurtă a vieții lui, aceea de a pregăti oamenii să-l primească pe Mesia.

Matei 3:1,2,5,6 – În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustia Iudeei. El zicea: „Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.” ... Locuitorii din Ierusalim, din toată Iudeea și din toate împrejurimile Iordanului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.

Deși aceasta este prima ocazie când este menționat botezul, nu este și prima chemare la pocăință. În Vechiul Testament, Dumnezeu Și-a rugat poporul să se pocăiască. Ceea ce spune El ne ajută să înțelegem ce înseamnă ca un om să se pocăiască.

Ezechiel 18:30-32 – „De aceea vă voi judeca, pe fiecare după căile lui, casă a lui Israel”, zice Domnul Dumnezeu. „Întoarceți-vă și abateți-vă de la toate fărădelegile voastre, ca să nu vă ducă nelegiuirea la pieire! Lepădați de la voi toate fărădelegile prin care ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și de un duh nou! Pentru ce vreți să muriți, casă a lui Israel? Căci Eu nu doresc moartea celui ce moare”, zice Domnul Dumnezeu. „Întoarceți-vă dar la Dumnezeu și veți trăi!”

“Hristos era în întregime neprihănit. Cu toate acestea, El, Mântuitorul lumii, prin viața Sa, i-a oferit omului un exemplu parcurgând pașii pe care îi cere din partea unui păcătos, pentru a deveni un copil al lui Dumnezeu, un moștenitor al cerului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 40

DIN CUPRINS:

B-39

Botezul lui Isus

Un ciocănit la ușă

O lucrare de făcut

Mici minuni

Ioan a predicat acest tip de pocăință ca fiind o condiție preliminară pentru botez. El îi învăța pe toți să onoreze Cele Zece Porunci, dându-le exemple practice din viața lor de zi cu zi. Îi îndemna pe oameni să-și mărturisească păcatele și să întoarcă spatele nelegiurii, arătând printr-o viață schimbată că pocăința lor era autentică. (Vezi Matei 3:8.)

Așadar, este de înțeles de ce Ioan a fost foarte surprins când Isus a venit la el și i-a cerut să-L boteze.

Matei 3:14 – Dar Ioan căuta să-L oprească. „Eu”, zicea el, „am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”

Isus l-a asigurat pe Ioan că era corect să îndeplinească actul acesta. Isus Însuși nu era păcătos, dar El a venit să ne arate ce trebuie să facem pentru a fi mântuiți.

Marcu 16:16 – Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit.

SECȚIUNEA II

Ceremoniile constituiau o mare parte din religia manifestată în Vechiul Testament. Ușorii casei erau stropiți cu sânge, miei erau tăiați, iar familiile locuiau timp de o săptămână pe an în cort. Acestea și multe alte simboluri și ceremonii arătau spre vremurile ce urmau să vină și spre diversele evenimente din planul de mântuire.

Și în ziua de azi avem ceremonii în biserică – Cina Domnului și botezul. Cina Domnului ne păstrează proaspătă în memorie crucificarea lui Isus și promisiunea Sa de a ne primi în Împărăția Sa cerească. Ce anume comemorează botezul și ce simbolizează?

Cuvântul „botez” vine din grecescul *baptizo*, care înseamnă scufundare. În ritualul botezului biblic, un om este scufundat în întregime în apă. În relatarea despre botezul lui Isus, citim că Ioan L-a scufundat pentru scurt timp pe Isus în apă, după care L-a scos la suprafață.

Matei 3:16 – De îndată ce a fost botezat, Isus a ieșit din apă.

Atunci când suntem botezați prin scufundare, ca Isus, comemorăm moartea și învierea Sa. Pavel explică:

Romani 6:3,4 – Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați

Una dintre primele lecții din experiența noastră creștină ar trebui să fie despre pocăință și iertare – o întoarcere de la păcat la Isus, Mielul lui Dumnezeu.

Marcu 1:4 – A venit Ioan, care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.

Luca 5:32 – [Isus a spus] „n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”

Faptele apostolilor 2:38 – „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

De când a intrat păcatul în lumea noastră, Isus a invitat continuu oamenii apăsăți de vinovăție să aleagă o viață mai bună și să-L accepte ca Mântuitor. Când un om ia o astfel de decizie, se bucură tot cerul.

împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.

Pavel spune că scufundarea în apă și scoaterea la suprafață sunt un simbol al morții vechiului om care a trăit în păcat și învierea la o viață nouă și victorioasă în Isus Hristos.

Este ușor să fii botezat. Cum moare însă vechea ta viață? Cum poți trăi o nouă viață?

Atunci când îți predai viața lui Dumnezeu, trebuie să-ți consideri vechea viață ca fiind terminată; comportă-te ca și cum ar fi complet moartă. Atunci când murim față de păcat, alegem să nu mai avem nimic de-a face cu păcatul.

Mai facem ceva cu un om sau cu un animal după ce moare și este îngropat? Bineînțeles că nu. Încercarea de a vorbi sau de a te juca cu acesta se numește vrăjitorie. La fel stau lucrurile și cu vechea noastră viață de păcat. Nu avem nimic de-a face cu ea după botez. Prin credință, cunoaștem că păcatul nu mai are nicio putere asupra noastră.

“La botez, promitem să rupem orice legătură cu Satana și cu agenții lui și să ne dedicăm inima, mintea și sufletul lucrării de mărire a Împărăției lui Dumnezeu.”

—*In Heavenly Places*, p. 61

Dacă L-ai ales pe Isus ca stăpân al tău, amintește-ți că nu mai ești sclav al păcatului. El îți dă libertatea de a te supune legii Lui. Iar atunci când vorbim și acționăm în acest mod, păcatul își pierde puterea.

Romani 6:11,12 – Tot așa și voi înșivă socotiți-vă morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru. Deci păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor și să nu mai ascultați de poftele lui.

Vrei să începi o viață nouă?

2 Corinteni 5:17 – Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.

Nu poți să-ți schimbi singur inima, dar atunci când Îl rogi pe Duhul Sfânt să o facă pentru tine, o va face. Același Dumnezeu care a avut suficientă putere ca să-L învie pe Isus din moarte are destulă putere ca să te sfințească și pe tine.

SECȚIUNEA III

Îndată după botezul lui Isus, s-a întâmplat ceva foarte special cu El. Această experiență minunată este plină de semnificație pentru noi, cei din ziua de azi, când ne gândim la subiectul botezului.

Luca 3:21,22 – După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe când Se ruga, s-a deschis cerul și Duhul Sfânt S-a coborât peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas care zicea: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!”

Acea rugăciune a lui Isus a fost mai frumoasă decât orice rugăciune pe care o auziseră vreodată îngerii.

Ei bine, El știe cum păcatul a împietrit inimile oamenilor și cât de greu le va fi să-I deslușească misiunea și să accepte darul mântuirii. El pledează pe lângă Tatăl pentru a primi puterea de a birui necredința lor, ca să rupă legăturile cu care Satana i-a subjugat, și în numele lor să-l înfrângă pe nimicitor. – *Hristos, Lumina lumii*, pp. 111, 112

Dumnezeu Tatăl a răspuns la această rugăciune cu un mesaj special pentru noi.

Cuvintele adresate lui Isus la Iordan: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”, cuprind întreaga umanitate. Dumnezeu i-a vorbit lui

Isus ca reprezentant al nostru. Cu toate păcatele și slăbiciunile noastre, noi nu suntem dați deoparte ca fiind fără valoare. „El ne-a rânduit să fim înfiați prin Isus Hristos” (Efeseni 1:6). – *Hristos, Lumina lumii*, p. 113

Când un bărbat și o femeie se căsătoresc, ei fac un jurământ solemn să uite de ceilalți și să-și fie loiali unul altuia. Într-un mod asemănător, botezul este un legământ sacru pe care îl facem cu Dumnezeu. Într-un fel special, devenim parte din familia lui Dumnezeu. Îl acceptăm pe Dumnezeu ca Tatăl nostru, iar El ne acceptă ca pe copii ai Săi. Astfel, ne declarăm public alegerea de a respinge slujirea lui Satana și dorința de a fi supușii lui Dumnezeu, rămânându-i loiali Lui. Privilegiul de a fi un copil al lui Dumnezeu aduce cu sine anumite responsabilități.

Prin jurământul de la botez, afirmăm și-L mărturisim solemn pe Domnul Iehova ca fiind Conducătorul nostru. Practic, facem un jurământ solemn, în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, că, din acel moment, viețile noastre vor fi cuprinse în viețile celor trei, astfel ca viața pe care o trăim în trup

să fie trăită în supunere credincioasă față de legea sacră a lui Dumnezeu. Ne declarăm morți față de sine, cu viața ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, astfel încât să umblăm cu El într-o viață nouă, ca bărbați și femei care au fost născuți din nou. Recunoaștem legământul lui Dumnezeu cu noi. – *God's Amazing Grace*, p. 150

Observați că nu este vorba doar de promisiunea noastră. De asemenea, este vorba de „legământul lui Dumnezeu cu noi”. El Își ia angajamentul să facă ceva pentru noi.

Când un creștin își rostește jurământul cu ocazia botezului, el primește făgăduința ajutorului divin. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt gata să lucreze în folosul lui. Dumnezeu îi pune la îndemână resursele cerului, astfel încât să iasă biruitor. Propria lui putere este slabă, dar Dumnezeu este atotputernic și este ajutorul nostru. Zilnic, trebuie să-și înalțe dorințele la tronul harului. Prin credință și încredere, folosindu-se de resursele puse la dispoziție, el poate fi mai mult decât biruitor. – *Our High Calling*, p. 157

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

SECȚIUNEA I

1. Citește *Calea către Hristos*, pp. 23–36 (al treilea capitol, despre pocăință). Ce este pocăința? _____

De ce ar fi o idee bună pentru oameni să citească acest capitol înainte de botez? _____

2. Ioan le-a spus oamenilor să facă „fapte vrednice de pocăință”. Ce însemna aceasta pentru oamenii care îl ascultau? Luca 3:8-14 _____

Ce înseamnă pentru noi, în ziua de azi? Isaia 1:16-18; Ezechiel 18:27-32; Galateni 5:22-24 _____

SECȚIUNEA II

3. Ce reprezintă botezul? Romani 6:1-14 _____

Să zicem că nu știi dacă să te botezi prin stropire sau prin scufundare. Cum te-ar putea ajuta aceste versete să te hotărăști? _____

SECȚIUNEA III

4. Scrie ce înseamnă pentru tine personal faptul că Dumnezeu te acceptă datorită lui Isus. _____

5. Cineva care s-a îndepărtat de Dumnezeu manifestând o răzvrătire fățișă ar trebui să ia în considerare rebotezarea? Altminteri, ce serviciu religios este potrivit? Ioan 13:3-10,14; *Hristos, Lumina lumii*, pp. 646–649 _____

6. Descrie viața acelor care au fost înviați cu Hristos (prin botez). Coloseni 3:1-4:6 _____

Studiu suplimentar: *Hristos, Lumina lumii*, pp. 109–113

Capitole de credință

Un ciocănit la ușă

N-am să uit niciodată acea îngrozitoare noapte rece de iarnă, spuse Rahel. Era ora 11 și se pornise o furtună cu tunete și ploaie torențială. Când a ciocănit la ușă, soțul meu era ud și beat. I-am deschis oricum, pentru că îl așteptam.

A început să mă bată imediat. L-am întrebat ce nu era în regulă. „Nu te plac! Ieși din casa mea chiar acum!” a strigat la mine.

Copiii mei, care dormeau, s-au trezit în mijlocul bătăii și al țipetelor. „Ce se întâmplă?” strigau ei. Spre groaza mea, soțul meu a început să-i bată și pe ei. În acel moment am decis că mi-a ajuns și am hotărât să mă sinucid.

Nu am putut să dorm toată noaptea. Am plănuisit să fac acest pas la ora 8 dimineața, dar decizia mea mă sfâșia, deoarece cel mai mic dintre fiii mei avea doar șapte ani. Cum puteam să-l las fără mamă? Cu cincisprezece minute înainte de sinuciderea mea plănuită, cineva a ciocănit la ușă. Omul acesta distribuia materiale de literatură religioasă. Fiul meu a luat o mică broșură și a văzut că subiectul era despre cum să te lași de băut. „Mamă, uitate, vești bune pentru tata!” a spus cu bucurie.

Soțul meu dormea în acel moment și am decis să mai amân un pic planurile mele. Când soțul meu s-a trezit, fiul nostru i-a dat broșura. Soțul s-a uitat și nu a spus nimic. În loc de aceasta, spre surprinderea mea, a fugit afară ca să-l caute pe bărbatul care distribuia

acele materiale. După 15 minute, soțul s-a întors însoțit de un tânăr cu un aer vesel. Acest bărbat era Mahesh Kumar, un lucrător **Gospel Outreach**. El și-a făcut timp să stea cu familia noastră și ne-a citit broșura.

Soțul meu a scos multe gemete și a cerut să fie iertat. A decis să nu mai bea. Mi-a spus cât de rău îi pare, în timp ce mă îmbrățișa și mă săruta. Copiii noștri se bucurau să ne vadă în felul acesta. De fapt, se întâmpla pentru prima dată în fragedele lor vieți.

Mahesh ne-a invitat să participăm la întâlniri și ne-am dus. Deoarece aparțineam unei religii diferite, ne închinam la idoli, dar în timpul celor zece zile de întâlniri am înțeles felul în care Isus Hristos ne binecuvânta. Am fost foarte încântată să aud, pentru prima dată, istoria lui Isus și a iubirii pe care mi-o poartă mie, copiilor mei și soțului meu, de asemenea.

Numele soțului meu este Vijay. Vijay înseamnă victorie. Am văzut victoria lui Isus în viața noastră. La încheierea întâlnirilor, s-a făcut un apel pentru botez. Am acceptat cu bucurie, iar acum suntem botezați creștinește ca adventiști.

Regula de aur: „Tot ce voiți să vă faceți vouă oamenilor, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta sunt cuprinse Legea și Prorocii.” Matei 7:12

Dar această regulă are o semnificație și mai adâncă. Oricine a devenit ispravnic al feluritelor daruri ale lui Dumnezeu este chemat să le împărtășească sufletelor care zac în necunoștință și întuneric, tot așa cum ar dori să i se împărtășească și lui, dacă ar fi în locul lor. Apostolul Pavel zicea: „Eu sunt dator și grecilor, și barbarilor, și celor neînvățați, și celor învățați.” Romani 1:14 – Prin faptul că ai știut mai mult despre iubirea lui Dumnezeu, prin faptul că ai primit mai mult din darurile bogate ale harului Său decât sufletul cel mai întunecat și mai decăzut de pe fața pământului, ești dator față de el să-i faci parte de aceste daruri. – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 134

Conexiune istorică

O lucrare de făcut

Isus S-a umilit ca să devină om, asociindu-se cu oameni păcătoși, lăsându-le un exemplu luminos despre modul cum își pot perfecționa caracterul. El nu își lasă oamenii în întuneric, ci le arată calea. El Însuși călătorește pe drum și ne invită să-L urmăm.

Câtă bunăvoință din partea Maiestății Cerului! Ce dragoste uimitoare față de omul păcătos. Însuși Fiul lui Dumnezeu a trebuit să renunțe la curțile cerești și să vină într-o lume poluată de păcat, ca să-l salveze de la nimicire pe păcătosul vinovat!

Prin supunerea Sa față de rânduirea botezului, Hristos le-a arătat păcătoșilor care sunt pașii importanți pe care trebuie să-i facă pentru a se converti cu adevărat. Hristos nu avea păcate pe care să le mărturisească, dar prin faptul că a consimțit să devină înlocuitorul pentru oameni, i-au fost atribuite păcatele omenirii. „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” Prin faptul că Dumnezeu Îl acceptă pe Hristos ca înlocuitor al păcătoșilor, le dă acestora o șansă ca, prin puterea divină a lui Hristos, să reziste testului pe care l-a picat Adam.

Hristos a venit la Ioan, pocăindu-se în numele păcătoșilor, crezând în numele lor că, prin planul pe care El l-a conceput pentru a salva omenirea suferind și murind în locul ei, păcătoșii, prin pocăință, credință și botez, vor fi acceptați de Dumnezeu. El a fost „îngropat” de Ioan în mormântul de apă și a ieșit din apă pentru a reprezenta pentru oameni, prin viața Sa sfântă, modelul adevărat pe care trebuie să-l copieze.

Pașii convertirii, trasați limpede, sunt pocăința, credința în Hristos ca Mântuitor al lumii, credința în moartea, îngroparea și învierea Sa, simbolizate prin botez, și în înălțarea Sa la cer pentru a susține cauza păcătoșilor. Chiar de la începutul slujirii Lui publice, S-a prezentat pe Sine în adevăratul Său caracterul pe care l-a arătat în fața oamenilor de-a lungul lucrării

Lui de mijlocire. El Se identifică pe Sine cu păcătoșii, ca înlocuitor al lor, luând asupra Sa păcatele lor, numărându-se în rândul celor fărădelege și făcând lucrarea ce se cere păcătoșilor s-o facă prin pocăință, credință și supunere de bunăvoie. Ce exemplu ne dă Hristos prin viața Lui, pentru ca noi, păcătoșii, să-L

imităm! Dacă nu vom urma acest exemplu, nu vom avea nicio scuză.

Dragii copii și tineri, Tatăl nostru ceresc și iubitul nostru Mântuitor sunt cei mai buni prieteni ai voștri. Aveți toate dovezile că este posibil să vă bucurați de dragostea lor. „El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său,

ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?”

Dumnezeu ne va da cu dărnicie orice este cu adevărat bun pentru noi. Isus vrea să fim fericiți în lumea aceasta și să ne bucurăm cu El de slava lumii viitoare. Dumnezeu i-a invitat pe copii și pe tineri să I se supună. „Fiule, dă-mi inima ta.” Promisiunea a fost făcută – „Cei ce mă caută cu tot dinadinsul mă găsesc.”

Există unii tineri care au părinți creștini și au fost învățați să sărbătorească Sabatul din copilărie. Mulți dintre aceștia sunt amabili și ascultători față de părinți, având principii, dar ei nu și-au predat inimile lui Dumnezeu; ei nu trăiesc religia lui Isus Hristos. Unii simt că sunt aproape neprihăniți, deoarece nu comit o mulțime de păcate și trăiesc o viață morală. Dar toți copiii, tinerii, cei maturi și oamenii în vârstă au o lucrare de făcut, urmând pașii convertirii pe care Isus i-a exemplificat în viața Sa. Chiar dacă El era desăvârșit, tot S-a botezat, onorând astfel rânduirea

“Isus vrea să fim fericiți în lumea aceasta și să ne bucurăm cu El de slava lumii viitoare.”

botezului, pentru a întregi toată neprihănirea și pentru a putea fi un exemplu perfect pentru păcătosul credincios care se pocăiește. Păcătoșii nu au altă cale de a fi mântuiți decât să treacă prin ușa pe care Hristos le-a deschis-o. El spune: „Eu sunt Ușa” și „cine nu intră pe ușă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoț și un tâlhar.”

Dragi tineri, dacă sunteți necredincioși și simțiți că nu vi se cere nimic prin pocăință, credința în Isus Hristos ca Mântuitor al vostru și botezul în moartea și învierea Sa, nu aveți nimic de-a face cu Hristos. Voi nu sunteți adoptați în familia lui Dumnezeu, ci rămâneți copii recunoscuți ai celui nelegiuit. Toți oamenii care trăiesc au păcate de care trebuie să se curățască. Poate că ei au intenții și scopuri bune, trăsături nobile de caracter și trăiesc vieți morale; cu toate acestea, ei au nevoie de un mântuitor. Isus le vorbește cum i-a vorbit lui Nicodim: „Dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu. Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale și să se nască?” Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun

că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” Pocăința adevărată față de păcat, credința în meritele lui Isus Hristos și botezul în moartea Sa, urmând să fii scos din apă ca să trăiești o viață nouă, sunt primii pași ai nașterii din nou despre care i-a vorbit Hristos lui Nicodim, ca o condiție pentru a fi mântuit.

Cuvintele spuse de Hristos lui Nicodim nu îi sunt adresate doar acestuia, ci fiecărui bărbat, femeie și copil care trăiește în lume. „Dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.” Pavel, apostolul inspirat, ne spune: „El ne-a mântuit nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt.” Urmând exemplul lui Hristos, suntem în siguranță. Dar dacă vom urma orice altă cale, nu vom mai fi în siguranță. „Ascultarea valorează mai mult decât jertfa.” Dumnezeu cere și acceptă o supunere de bunăvoie din partea noastră.

– *The Youth's Instructor*, 1 februarie 1874

ÎNTREBĂRI DE REFLECȚIE

1. Ne cere Isus să facem altceva decât ce a făcut El? _____
2. Descrie condescendența lui Isus amintind câteva diferențe dintre acest pământ și casa Sa din cer. _____

Meditează la această bunăvoință uimitoare a lui Isus, apoi scrie care este răspunsul tău față de această dragoste.

3. Ce exemplu ne este oferit în viața lui Hristos, pe care păcătoșii trebuie să-l copieze? _____
4. Putem avea mai multe dovezi ale iubirii pe care ne-o poartă Tatăl și Fiul? _____
Care este cea mai mare dovadă a dragostei lor? _____
5. Care sunt câteva dintre calitățile pe care le au unii dintre tinerii cu părinți creștini? _____

Dar care este lucrarea pe care trebuie să o facă toată lumea? _____

6. De ce anume au totuși nevoie oamenii cu intenții bune care trăiesc o viață morală? _____
7. Care sunt primii pași ai nașterii din nou? _____
8. Câți oameni au nevoie să trăiască experiența aceasta? _____

Fapte uimitoare

Mici minuni

Libelulele sunt printre cele mai rapide insecte, ele fiind înregistrate zburând cu o viteză mai mare de 40 de kilometri pe oră. De asemenea, fosilele descoperite ne spun că, înainte de Potop, aripile întinse ale unor libelule ajungeau până la 75 de centimetri. Sunt și niște insecte puternice! Aproximativ jumătate din masa lor corporală este compusă din mușchi dedicați zborului și au abilitatea de a ridica o greutate dublă față de corpul lor, o caracteristică pe care niciun avion făcut de mâna omului nu o atinge nici pe departe!

Libelulele se pot înălța în zbor cu spatele, pot accelera cu rapiditate și se pot opri într-o clipită. De asemenea, pot executa o întoarcere fără să se incline, ca și cum ar pivota, pot să se dea peste cap în timpul unui conflict și pot să execute practic orice manevră în zbor, utilizând combinațiile infinite posibile cu cele patru aripi.

Libelula, nu doar că poate depăși ca manevrabilitate orice altceva are aripi, dar poate și să vadă mai bine. Ochii ei compuși și circulari conțin peste 30 000 de lentile, oferind un câmp vizual de 360 de grade. De fapt, o libelulă poate vedea o musculiță de la aproape un metru, lansându-se ca o săgeată din cuib asupra prăzii, pe care o prinde și o devorează, și întorcându-se după aceea unde are cuibul cocoșat în mai puțin de o secundă. Până și Forțele Armate ale Statelor Unite au studiat versatilitatea uimitoare a libelulelor în zbor în turbioane, sperând să descopere secretul incredibilelor lor abilități aerodinamice.

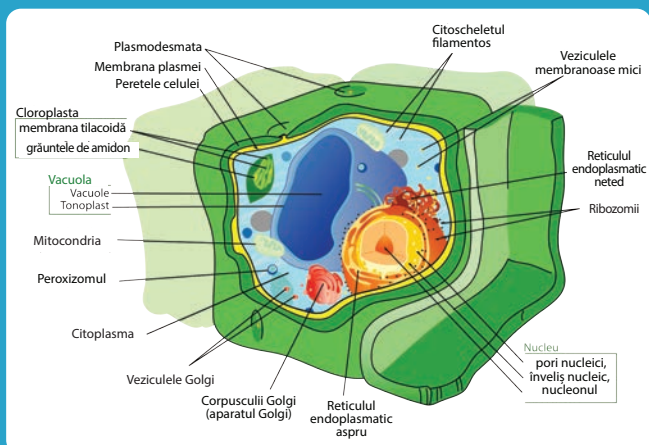
Chiar și mai uimitor decât designul incredibil al libelulei este complexitatea unei singure celule

vii, care, cu toate sistemele ei interioare, este mai complexă și mai elaborată decât toate lucrările complexe din New York City. Matematicianul elvețian Charles-Eugène Guye a calculat că șansa ca o singură proteină să se formeze de la sine este de 1 la 10 la puterea 160 (adică 10 înmulțit cu 10 de 160 de ori, un număr mult prea mare pentru a fi scris).

Ideea că o singură celulă vie (care este mult mai complexă decât o singură moleculă de proteină) să capete viață din întâmplare este la fel de ridicolă ca ideea că o alunecare de teren poate să creeze instantaneu Taj Mahal sau că o bombă aruncată într-o groapă de gunoi poate să scoată la iveală un avion Boeing 777.

Nu-i de mirare că Ieremia a exclamat: „Ah, Doamne Dumnezeule, iată, Tu ai făcut cerurile și pământul cu puterea Ta cea mare și cu brațul Tău întins: nimic nu este de mirare din partea Ta!” Capacitatea lui Dumnezeu de a proiecta libelule și celule vii este pur și simplu uimitoare și este o dovadă copleșitoare că El ne poate transforma și ne poate da putere să trăim vieți sfinte.

Structura celulei plantei:

Structura celulei de animal:

